

மக்கள்
கலைஞர்
கே.ஏ.ஜி.
நினைவிதழ்...

உலகத் தமிழ் அரங்கையும், அரங்காளர்களையும் ஒருங்கிணைக்கும் அரங்கியலிதழ்

ஒரு தேசிய இனத்தின் அடையாளத்தை அதன் மரபு சார்ந்த கலைகளின் வரலாறே நிர்ணயிக்கின்றது. அதுவே மனித சமூகத்தின் வரலாறுமாகும்.

மிகத் தரமான இறைச்சி உணவுகளுக்கு...

ASI BOUCHERIE

Demi-Gros-Detail

Ouvert du Lundi au Samedi de 8h a 20h

Triprie - Vlaille

Viande Halal Toutes sortes de viandes

Boeuf, Agneau, Veau

பாரிஸ் மாநகரில் இன்று அனைவரினது நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்கள்

195, Rue du Fbg St. Denis
75010 PARIS

Tel : 01 42 05 23 78

Mo. La chapelle / gare du Norol

Now Open in Narre Warren
Cooked to order - mild or spicy

Thosai

Chicken Beryani

Coconut Rice

Satay Special (6 Sticks)

Roti bread with dips

Come taste our hot tea

Or our sweet mango Lassi

Kottu Roti : Chicken/Beef/
Lamb/Vegetarian

Butter Chicken

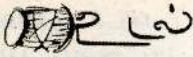

Chicken Tikka Masal

Shop 2/2-8 Victor Crescent, Narre Warren, VIC 3805 Australia
Phone : 9705 9366 www.riksmahal.com.au

● INDIAN ● MALAYSIAN ● TANDOORI ● SRI LANKAN ● VEGETARIAN

காலாண்மதழ்

உங்களோடு

உடல்-2 மொழி-9 2016

ஆசிரியர்

எம்.அரியநாயகம், பிரான்சு.

பதிப்பாசிரியர் :

ராசின், தமிழ்நாடு.

9176825792

அட்டைப்பட ஒவியம்

ஒவியர் புகழேந்தி, தமிழ்நாடு.

ஆலோசகர்கள்

பேரா.முனைவர் மௌனகுரு

கே.எஸ்.கருணா பிரசாத்

பேரா.முனைவர் க.இரவீந்திரன்

வடிவாக்கம்

நெல்லை ஆயிரத்தான், தமிழ்நாடு.

(+91) 9940041940

ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்

சி.ஏ.அருள்நாயகம், அவுஸ்திரேலியா.

எஸ்.கே.காசிலிங்கம், பிரான்சு.

ஏ.சொர்ணலிங்கம், ஐரம்மனி.

வே.கங்கேஷ், பிரான்சு.

எஸ்.ஜே.சேகர், பிரான்சு.

க.நல்லையா, பிரான்சு.

ப.அகஸ்ரின், பிரான்சு.

நடராஜா கருணாகரன்,

அவுஸ்திரேலியா.

பி.பாலசுப்ரமணியன், இந்தியா.

க.சிவஞானம், நோர்வே

படைப்புகள் மற்றும்

அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும்

GIFT 30, rue de Tourville

93600 Aulnay-sous-Bois -

France

Ph : (0033) 148792169

(0033) 617731192

Nikam Rasin - Cell : 9176825792

No.75, Thiruvalluvar Street,

West Mambalam, Chennai - 33.

Tamil Nadu, India.

மின்னஞ்சல் :

tamiltheatre@hotmail.fr

oudal-mozhi@hotmail.fr

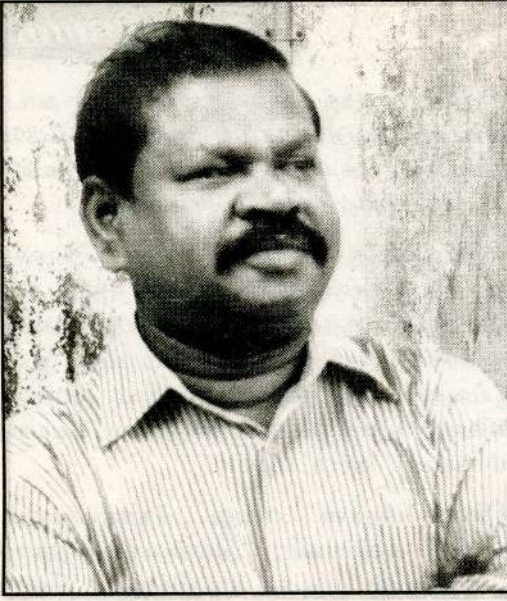
‘உடல்’ இதழ் நடாத்த உள்ள ‘உலகத் தமிழ் நாடக விழா’ பற்றிப் பேசுவதற்காக அவருடன் 16.1.2016 அன்று தொடர்பு கொள்ள முயன்றேன். எனது தொலைபேசி பலமுறை ஒலித்துக் களைத்தது.

‘உடல்’ இதழின் ஆலோசகராக ஒப்புக் கொண்டு அவர் தந்த ஆலோசனைகள், ஏற்படுத்தித் தந்த அறிமுகங்கள், ஆற்றிய உதவிகள் அளப்பரியது. 90களில் பாரிஸ் மாநகரில் அவர் நடாத்திய கிராமிய இசை பற்றிய ஆய்வுரை, ஆற்றுகைப்படுத்திய அரங்கப் பயிற்சியின்போது எனக்கும் அவருக்குமிடையேயான அறிமுகமும் நட்பும் ஏற்பட்டது.

நாடகத்தின் மீதான எனது நேசத்தையும், ஈடுபாட்டையும் கண்டவர், “சென்னை வந்தால் வாருங்கள், என்னால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்து தருகிறேன்” என்றவர் வெறும் பேச்சோடு நின்று விடவில்லை, செயல்படுத்தினார். பாரிஸ் மாநகரில் மட்டுமல்ல, சுவிஸ், நோர்வே போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் வாழும் பலதரப்பட்ட நோக்குகள் கொண்ட கலை, இலக்கியப் படைப்பாளிகள் அனைவரினது கவனத்தையும் நட்பையும் தனதாக்கிக் கொண்டவர்.

உயர் பட்டம் சார்ந்து கல்வி பெற விரும்பிய ஈழத்தமிழர்களுக்கு பக்கபலமாக நின்றவர் என்பது பலருக்கும் தெரிந்ததே. சென்னையில் மட்டுமின்றி, பட்டப்படிப்பை தமிழில் பெற விரும்புவவர்களுக்கு உதவியாக சென்னையில் உள்ள உயர்தர பல்கலைக் கழகத் தேர்வினை நடாத்துவதற்கு இணைவான பல்கலைக்கழக அனுமதியைப் பெற்று பாரிஸ் மாநகரில் அதன் கிளையை ஒப்ப பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தை தோற்றுவித்துத் தந்ததில் மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தார் என்பது சிலருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம், பலருக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம்.

ஒருமுறை சென்னையில் நான் நின்றபோது தொலைபேசியில் அழைத்தார். “நான் முன்னாடியே இன்று மாலை திருச்சி போறேன், அங்க குருமட மாணவர்களுக்குக் கிராமியக் கலைகள், மற்றும் நாடகப் பயிற்சி அரங்கும் மூன்று நாள் நிகழ்வாக நடத்தப் போறேன். நீங்க நாளை மாலை சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டு திருச்சி வந்திடுங்க. அங்க நீங்க வசதியாகத் தங்குவதற்கு எல்லா ஏற்பாடும் பண்ணிடுறேன்.

நீங்களும் அதில் பங்கு பெற்ற மாதிரி மிகவும் உதவியாக இருக்கும்...” என்றார். இப்படியான பண்புகள் வெகு சிலருக்குத் தான் வரும். என்னை எண்ண வைத்தது. நாடிச் சென்று நயம் புரியும் மனிதராக அவர் எனக்குப் பலமுறை தெரிந்தார்.

“எங்க இருக்கிறீங்க, நாளை மாலை நான் சென்னை வந்திருவேன். மறுநாள் காலை நான் கோயம்புத்தூர் போறேன். நீங்களும் என்னோட வந்திடுங்க. கோயம்புத்தூர் டவுனிலயிருந்து முப்பது மைல் உள்ளாரப் போகணும். ஒரு சின்னக் கிராமம். அங்க ஒரு கலைவிழா பன்றாங்க. என்னுடைய ‘தன்னானே’ கலைக்குழுவோட ஒரு புரோகிராம் பன்றேன். தமிழ்நாட்டுல உள்ள கிராமியச் சூழலையும் வாழ்வியலையும் தெரிந்து கொள்ளலாம்...” என்று அழைத்தார்.

சென்றிருந்தேன். ஒரு விவசாயக் கிராமம். கலைஞர்களுக்கு அவர்கள் தந்த மரியாதை உபசரிப்பு என்னை வியக்க வைத்தது. அங்குதான் அவரின் அந்தப் பாடலைக் கேட்டேன்.

“அன்புள்ளம் கொண்ட அம்மாவுக்கு மகள் எழுதும் கடிதம்....”

அவரது மகள் டாக்டர் குணவதி தான் அன்று அந்தப் பாடலைப் பாடினார். அவரது மெட்டமைப்பில் ஒலித்த அந்தப் பாடல் வரிகள் கண்களை கசிய வைத்தன.

பாரில் மாநகரில் நாம் வெளியிட்ட கூத்திசைக் குறுந்தகட்டை சென்னையிலும் அறிமுகம் செய்ய விரும்பினேன்.

“வாங்க... உங்களுடைய தென்மோடி, வடமோடி கூத்துக்கள், அந்தப் பாடல்கள் பற்றி இங்கே பலருக்குத் தெரியாது. ‘உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்’ இப்போ அதன் இயக்குனர் பணியில் தான் இருக்கிறேன். இங்கேயே வெளியிடலாம். சரியான இடம் இதுதான்”. அவர் கூறியபடியே எல்லா ஒழுங்குகளையும் செய்து தந்தார்.

இப்படி அவர் பலரின் முன்னெடுப்பு களுக்கு தோள் கொடுக்கும் தோழராக விளங்கியவர்.

கிராமிய இசையின் ஆய்வாளர், இசைப் பவர், கவிஞர், பாடகர், நடிகர், இலக்கிய விமர்சகர், எழுத்தாளர், அவர் தொடராத துறைகளே இல்லை. நல்ல வாசகர், பேச்சாளர், நாடகர், இயக்குனர். அவர் எழுதிக் குவித்தவை ஏராளம். விளிம்பு நிலை மக்களின் துயரை மனக்குமுறல்களை அவர்களின் விடியலை உரத்துப் பாடியவர்.

“மனுசங்கடா, நாங்க மனுசங்கடா...” கவிஞர் இன்குலாப்-இன் பாடல் வரிகளுக்கு அவரது இசையில் கணீர் என்ற குரலில் கேட்கும் போது உடல் புல்லரித்துப் போகும். காலத்தால் அழியாதது அந்தப் பாடல்.

தலித் மக்களுடைய கலைகள், கலாச்சாரம், வாழ்வியல் பற்றிப் பேசியது அவருடைய ‘தலித் கலை கலாச்சாரம்’ என்ற நூல். விளிம்பு நிலை மக்களின் வரலாறு, பண்பாடு, துன்பியல், அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் ஒடுக்குமுறைகள், புறக்கணிப்புகள் பற்றிப் பேசியது அவரது ‘சேரிப்புறவியல்’.

‘வடு’ அவரது வாழ்வின் பக்கங்களை பக்குவமாய் கூறியது. படிப்பவர்களின் மனங்களை நெகிழ வைக்கும் அவரது சுய

வாழ்வின் சரிதை. இத்தகைய இன்னல்களைத் தாண்டி உழைப்பால் உயர்ந்து நிற்பவரா இந்த மனிதர் என்று கேட்க வைத்தது. அவரது எழுத்துவன்மை படித்து முடிக்கும் வரை கீழே வைக்க மனம் வராத சுவையைத் தந்தது.

“பலியாடுகள், பவளக்கொடி” பல அரங்குகளைக் கண்ட அவது நாடகங்களுள் புகழ் பெற்றவை. சென்ற வருடமும் சென்னை வந்தபோது சற்று சுகவீனமாக இருப்பதாக அறிந்து அவரைச் சென்று சந்திக்க விரும்பினேன்.

“நானைக்கு போரூர் ராமச்சந்திரா கொல்பிற்றலுக்கு செக்கிங்குக்காக வாறேன். பகல் பதினொரு மணிக்கு அங்க வந்திடுங்க சந்திக்கலாம்...” என்றார்.

எனது பாடசாலைத் தோழரும், ‘உடல்’ இதழின் வளர்ச்சிக்கு எனக்கு பக்கபலமாக நின்று உதவும் சி. ஏ. அருள்நாயகமும் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து சென்னை வந்திருந்தார். இருவருமாக அவரைப் பார்க்கச் சென்றோம். சற்றுச் சோர்வாகக் காணப்பட்டாலும் உற்சாகமாகப் பேசினார். தனது நாடகங்கள் அடங்கிய தொகுப்பு நூலைக் கையொப்பமிட்டு இருவருக்கும் தந்தார். முனைவர் படிப்புக்காக தன்னோடு இணைந்து பணியாற்றும் இருவரை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அப்போது கூட ‘உடல்’ இதழ் பற்றி பேசினார். நாடக விழா பற்றி விசாரித்தார்.

உங்கள் நாடகமும் கட்டாயம் இடம் பெற வேண்டும் என்று கேட்டேன். “அதொண்ணும் பிரச்சனையில்லை. பாத்துக்கலாம்...” என்று ஆர்வத்தோடு பதில் தந்தார். ஆயினும் அந்த வார்த்தையில் ஒரு தளர்ச்சி தெரிந்தது. நண்பர் அருள் நாயகத்திடம் நலம் விசாரித்தார். நீண்ட நேரம் பேசினார்.

உள்ளூர் அவருக்கிருந்த நோயின் தாக்கமும் மன வேதனையும் அவர் முகத்தில் பிரதிபலிக்கவே செய்தது. எனது மனம் கலங்கியதை அவரும் அறிந்திருக்கக் கூடும். இருவரும் விடைபெற்றுக் கொண்டோம்.

அந்தச் சந்திப்புத்தான் இருவருக்குமான இறுதிச் சந்திப்பாக இருக்கும் என்று இருவருக்குமே தெரியாது...!

நாடக விழா பற்றிக் கூறத் திரும்பவும் முயற்சித்தேன். யாரும் தொலைபேசி எடுக்கவில்லை. மறுநாள் காலை 17.1.2016 அன்று அதிகாலை தொலைபேசியைத் திறந்தேன் ஒரு செய்தி வந்திருந்தது.

“விளிம்பு நிலை மக்களின் கலைவழி சமூகப் போராளி முனைவர் டாக்டர் கே. ஏ. குணசேகரன் காலமானார்.”

எனது இதயம் கலங்கியது. இன்னமும் அவர் துணைவியாருக்கு நான் ஆறுதல் சொல்லவில்லை. அவரது பிரிவின் துயரத்திலிருந்து என்னால் இன்னமும் விடுபட முடியாத நிலையில் அவர் துணைவியார் டாக்டர் ரேவதி அவர்களுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் எப்படி ஆறுதல் கூறுவது.

இப்போது இதனை எழுதி முடிக்கும் போது மனத்துயரம் சற்று விடுபடுவது போல் தோன்றுகிறது. அவர் ஆலோசனைகள் தந்து வளர்ந்த இந்த ‘உடல்’ அவரது நினைவுகளாக அவருக்கான தனது அஞ்சலியைச் செலுத்தி ஆறுதல் கொள்கிறது.

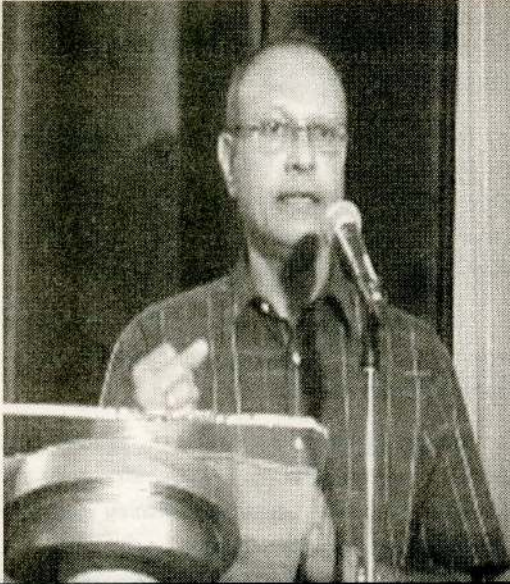
அவர் மிகவும் எதிர்பார்த்த எதிர்வரும் செப்டம்பர் 24, 25, 26-இல் பாரிஸ் மாநகரில் நடைபெறவிருக்கும் உலகத்தமிழ் நாடக விழாவை யாரும் அறியாதபடி மறைந்திருந்து பார்ப்பார், இரசிப்பார், எங்களை வாழ்த்துவார், நம்புகிறேன்...

(மீண்டும் பேசுவோம்)

என்றும் அன்புடன்

சி. அரியநாயகம்

கூத்து பாரம்பரியமிக்க எமது பழங்கலை, அதைப் பேணிக்காப்பது மிக அவசியம். தமிழில் புதிய கலை வடிவங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கான ஒரு முன்னெடுப்பு. கலைகளினூடாக தமிழ் தேசியத்தை வளர்க்கவும் எமது உரிமைகளை மீட்டெடுக்கவும் முடியும்.

சமூக அக்கறை கொண்ட இசைக்கலைஞர் ஆனந்த்பிரசாத்

எப்படியோ பிறக்கிறோம்
எதிர்பார்ப்பில் வாழ்கின்றோம்
இப்படித்தான்.... இப்படித்தான்
என்கிற ஈன்றோர் விருப்பில்
அப்பிய நம்பிக்கைள் மீது
அரிதாரம் பூசிவிட்டு
செப்படி வித்தைகள் செய்து
சிறுவாழ்வைச் சேமித்தோம்.

(ஆனந்த்பிரசாத்)

இலங்கை கலை இலக்கிய உலகில் ஆர்வம்மிக்க இளைஞர்களின் வீச்சான ஒரு காலப்பகுதியில் தன்னை அடையாளப் படுத்தி நின்றவர் திரு. ஆனந்த்பிரசாத்

அவர்கள். வழமையில் நாட்டின் சூழல் இளைஞர்களை அலைக்கழிக்கவே இடம்பெயர வைத்தது. ஆதலினால் அங்கு வாழ முடியாத நிலையில் கனடாவிற்கு சென்று தன் வாழ்வை பதியம் வைத்துக் கொண்டார்.

திருகோணமையில் 30/03/1956இல் பிறந்த இவர் தன் தந்தையின் தொழில் நிமித்தம் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்நேர்ந்தது. ஆரம்பக்கல்வியை, தெல்லிப்பளை மகா ஜனாவிலும் நல்லூர் சாதனா பாட சாலையிலும், யாழ் மத்திய கல்லூரியிலும் தன் கல்வியைக் கற்றார்.

திரு.செல்வராஜா அவர்களிடம் பயிலத் தொடங்கியவரை இராமநாதன் கல்லூரியில் (1971) தொடரும் பாக்கியமும் பெற்றார். அங்குஅவருக்கு அப்போது வாய்த்த ஆசிரியரான சங்கீத பூஷணம், பேராசிரியர் ஏ.எஸ்.இராமநாதன் அவர்களின் பயிற்சியினாலும், இவரின் ஆற்றலினாலும் தனது பதினைந்தாவது வயதில் தனது சொந்த மண்ணான திருகோணமலையில் உள்ள நகர மண்டபத்தில் அனைவரின் விருப்படி அரங்கேற்றம் கண்டார். குருநாதரின் ஆசீர்வாதமும் அனைவரின் விருப்பமும் ஒன்றுசேர தனக்கென மாணவர்களை உருவாக்கினார்.

ஆர்வம், விடாமுயற்சி, நிறைந்த பயிற்சி, ஆசிரிவாதமிக்க குரு இவருக்குக் கிடைத்ததின் பயன் தனது பதினாறாவது வயதில் பரிட்சையில் சித்தி பெற்று 'சங்கீத ரத்தினம்' பட்டத்தையும்பெற்றார். மாணவர்களின் அரங்கேற்றங்களையும் காணும் பாக்கியமும் கிடைக்கப் பெற்ற இவரின் பயிற்றுவிப்பு தொடர முடியாதபடி நாட்டின் சூழல் மாறியிருந்தது.

இளங்கலைஞர்களை உருவாக்கவும், ஊக்குவிக்கவும் என பொன்.சுந்தரலிங்கம்,

தொல்புரம். சிதம்பரநாதன், மகேந்திரன் ஆகியோருடன் இணைந்து நல்லூர் சட்டநாதர் வீதியிலுள்ள கோயிலுக்கருகில் இளங்கலைஞர் மன்றத்தை உருவாக்கிய மையும், அதன் மூலம் பலர் பயிலும் வாய்ப்பும் கிடைக்க வழிகோலியமையும் வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கது. இவரின் மாணவராக மிளிர்ந்த முத்து. சிவராஜா, காண்டிபன் சின்னராஜா, அமிர்தலிங்கம் பிரபாகரன் போன்றோர் இன்றும் பல மாணவர்களை உருவாக்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த நிலையில் தகப்பனாரின் கொழும்புக்கான இடமாற்றம் நிகழ இவர்திருகோணமலையில் நிரந்தரமாக வாழ்வை அமைக்கும்படியாயிற்று. கவிஞன், இசைஞன் மென்மையானவன். எனினும் அவனுள் போர்க்குணம் இல்லையென்று சொல்லிவிடமுடியாது. படிக்கும் காலத்தே எழுந்த பல எதிர்ப்பு முயற்சிகளுக்கு துணை நின்றுருக்கிறார். மத்திய கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்தில் சியவச சீட்டிழுப்பு விற்க கூடாது என்றெழுந்த எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்கும் துணை நின்றார்.

அதே போல நமது நிலங்கள் பறி போகின்றன என்கிற இளைஞர்களின் எழுச்சியின் விளைவாக சாம்பல் தீவுப் பகுதியில் உள்ள காடுகளை அழித்து விவசாயம் செய்ய முயன்றனர். வங்கியில் கடன் அடிப்படையில் பணம் வாங்கியும், அப்போதிருந்த அரச அதிபரின் ஆதரவுடன் முயன்ற போதும், ஏற்கனவே வன்முறைகளும், அடாத்துக்களும் நிறைந்த பூமியாய் மாறியிருந்த நாட்டு அக, புறச் சூழலினால் இவரையும் நெருக்கடிகள் நெருங்கவே தன் சொந்த கிராமத்தை விட்டே வெளியேறிய இளைஞர்களில் ஒருவராகவும் இவரை இருக்க காலம் பணித்திருந்ததுவோ?

எனினும், இவரால் தொடர்ந்து

வாழ்க்கூட முடியாதபடி அரசியல் சூழல் மாறவும், இளைஞர்களின் மனதில் போராட்டம், அரசியல் மாற்றம், ஆயுதப் பயிற்சிக்காக குடும்பத்தை விட்டு சொல்லாமலேயே வெளியேறுதல் என களச்சூழல் இவரையும் பாதிக்க தான் பயின்ற மிருதங்கக் கலையை தொடர்ந்து பயிற்றுவிக்க முடியாதபடி அச்சுறுத்தல் வரத் தொடங்கியது. இன்னும் நேரடியாகவே பாதிப்பு வரத்தொடங்க கப்பலேறும் அளவிற்கு இவரின் வாழ்க்கை திசைமாறியது.

இவர் பலரும் குறிப்பிடும்படியான கவிதைகள் எழுதி வந்த போதும் எச்சரிக்கைகளுக்குள் வாழ அச்சப்பட்டு அவற்றை எரித்து விட்ட கொடுமையும் அனுபவ உண்மை. அந்நாட்களில் நல்லை அமிழ்தனின் முயற்சியால் பல கவிஞர்களின் நட்பும், அவர்களின் பங்களிப்புடன் கலை நிகழ்வுகளிலும் பங்கு பற்றிய மையும் இன்றும் அவரின் ஞாபகத்தை விட்டகலாதவைகள். அந்த நட்பு வட்டத்தில் புதுவை இரத்தினதுரை, கோவிந்தன், ராஜ்குமார், இரத்தின. விக்னேஸ்வரன், ராஜ.தர்மராஜன் ஆகியோருடன் கவியரங்கங்களிலும், பட்டிமன்றங்களிலும் பங்கு பற்றியமையும் நினைவு

சுருதிநார்

இசை ஆசிரியர், பாடகர், இசை வரிகளின் சொந்தக்காரர், இவற்றுக்கப் பால், தன் கிராமத்து நண்பர்களுடன் 'ராகமாலிகா' எனும் பெயரில் இசைக் குழுவை அமைத்து நாடெங்கிலும் மேடைக் கச்சேரிகளை நடத்தியும் வந்திருக்கிறார். அந்த வகையில் முதலாவது மெல்லிசைக் கச்சேரி திருகோணமலை காளி கோவில் திருவிழாவில் நண்பர்களின் உறுதுணையுடன் மேடையேறியது. நல்ல குரல் வளம்மிக்கவராதலால் பலரையும் வசீகரிக்கும் ஆற்றலையும் சிறுவயதி லிருந்தே பெற்றிருந்தமை வரப்பிரசாதமே.

1985இல்நாட்டைவிட்டுவெளியேறினார். அங்கு இங்கு என்று அலைந்து கனடா விற்குள் 1986இல் வாழ்விட வேரை ஊன்றும் நிலை ஏற்பட்டது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இசை ரசிகள், வாசகன், படைப்பாளன்.

"தேடி சோறு நிதந்தின்று - பல சின்னஞ்சிறுகதைகள் பேசி - மனம் வாடித்துன்ப மிகவுழன்று - பிறர் வாடப்பல செயல்கள் செய்து - நரை கூடிக்கிழப்பருவம்எய்தி - கொடுங் கூற்றுக்கிரையென்பின்மாயும் - பல வேடிக்கைமனிதரைப்போல - நான் வீழ்வேநென்று நினைத்தாயோ

எனும் பாரதியின் வரிகளை ஞாபகப் படுத்தும் இவரது கம்பீரம் குரலிலும் தெரியும்.

கனடாவில் 'நிருத்தியாலயா' நடனக் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களின் அரங்கேற்றங்களுக்குப் பாடகராக அறிமுகமாகிறார். பின்னர் அக்கல்லூரி 'THE SCHOOL OF INDIAN DANCE & MUSIC' என பெயர்மாற்றம் பெற்றதும் அங்கு மிருதங்க ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார்..

இலங்கையில் இருந்த காலத்திலும் சரி, கனடாவிற்கு வந்த பின்பும் பல மாணவர்களை உருவாக்கியிருப்பதுடன், அந்த மாணவர்களும் இன்று ஆசிரியர்களாக மிளிர்வதும் கடவுளின் அனுக்கிரகம் வாய்க்கப் பெற்றவர்களாக நம்மவர்கள் உலகம் புரிந்தவர்களாக முத்திரை பதித்து வருவது தற்செயலானது அல்ல.. நிறையவே அர்ப்பணிப்புக்களின் பின்னரே சாத்தியமாகியிருக்கிறது.

தற்போது கனடா மொறியால் நகரில் வசித்து வரும் ஆனந்த பிரசாத் தன் பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இசைக் கல்லூரியில் சங்கீதம், மிருதங்கம் போதிப்பதுடன் பல மாணவர்களை அரங்கேற்றம் காணும் அளவிற்கு திறமைமிக்கவர்களாக உருவாக்கி வருகிறார்.

கவிஞராதலால் பாடல்களை எழுதியும், இசையமைத்தும் பாடும் வல்லமையும் வாய்க்கப் பெற்றவராக உள்ளார். நடனத்திற்குரிய அனைத்துப் பதங்களையும், தில்லானாக்களையும், வர்ணனைகளையும் உருவாக்கும் திறமை மிக்கவராக இருப்பது நமது ஈழத்திற்குக் கிடைத்த பெருமையாகும்.

இலங்கையில் மாத்திரமல்ல கனடா உட்பட, இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் அறியப்பட்டவராக இருப்பது வியப்பைத் தருகிறது. அத்துடன் நடன நர்த்தகி சித்திரா விஸ்வேஸ்வரனின் விசேட அழைப்பிற்கிணங்க இந்தியா சென்று தமிழ்நாடு,

கேரளா, ஆந்திரா, கன்னட மாநிலங்களிலும் நடந்த நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றியதுடன், இவர் இசை அமைத்து பாடிய பாடல்களே நிகழ்வை சிறப்பித்திருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் அந்த நிகழ்வுகளுக்கு திரு. ஏ. ஸ். இராமநாதனும், திரு. பாலமுரளிகிருஷ்ணாவும் சிறப்பு விருந்தினர்களாக கலந்து கொண்டு வாழ்த்தியமையும் இன்றும் மறக்க முடியாத நினைவாக கொள்கிறார்.

கனடாவில் திரு. கிரிதரன். குணரத்தினம் அவர்கள் வெளியிட்ட குறுவெட்டுக்களில் இவரின் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை சங்கவி, நிலாச்சோறு, ராகவி, மதுரம் ஆகிய பெயர்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ள குறுவெட்டுக்களாகும். இவரின் குரலில் எனக்குப் பிடித்த பாடல்களில் 'வாடையில் வாடுதோ வானவில்', 'எப்படிக்கடந்து போனாள்' மனதை வருடியே செல்லும் திறன்மிக்கவை. இவரின் பாடல்கள் சில கனடிய வானொலிகளில் விருப்பப் பாடல்களாகவும் ஒலிபரப்பப்படுகின்றன.

ஈழத்து நாடக, திரைப்படப் பங்களிப்பில் அமரர்களான சித்தி. அமரசிங்கம் அவர்களையும், அமரர். சிவபாத விருதையார் ஆகியோரை மறந்து விட முடியாது. அவர்களின் பங்களிப்பில் உருவான நாடகங்களில் பங்கு பற்றிய அனுபவமே "WELLCOME TO CANADA" என்கிற ஆவணப் படமொன்றில் நடிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது என்கிறார். இத்திரைப்படத்தை 'National Film Board Of Canada' தயாரித்திருந்தது.

என் இளவயதின் தாரக மந்திரம்;
 "முன்னே வைக்கும் மூன்றடி கருதிப் பின்னே வைக்கும் ஓரடியாவே
 பெரிதாக எந்த இழப்பும் இல்லை." (யாரோ)
 கவிஞராகவும் தன்னை இனங்காட்டிய

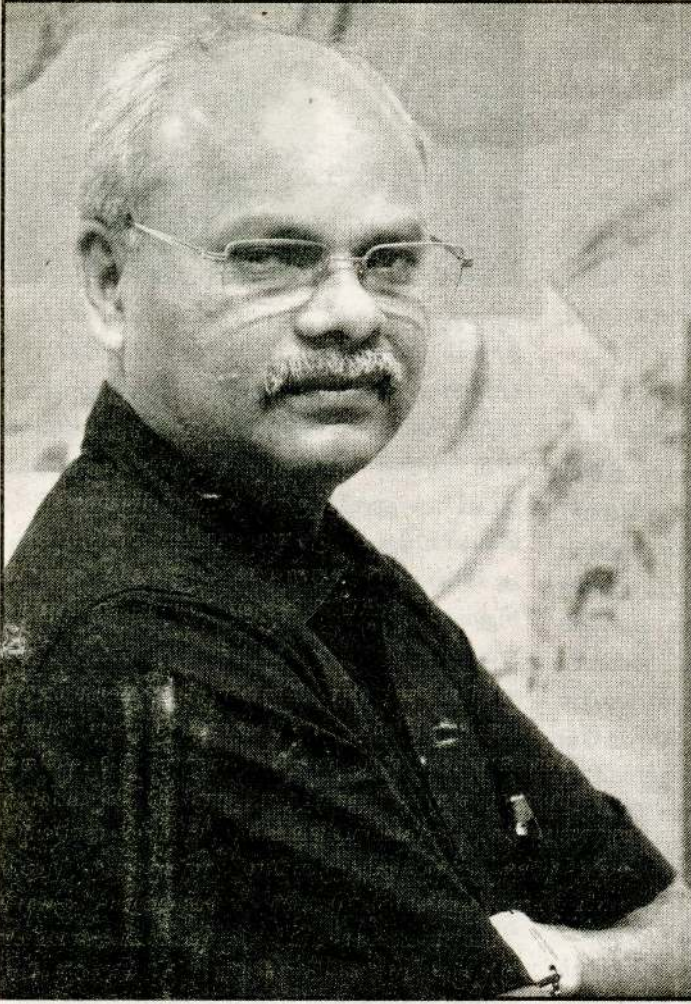
ஆனந்த பிரசாத் கனடாவில் வெளிவந்த காலம், தாயகம், தமிழ் எழில், தேடல், பார்வை போன்றவற்றில் எழுதினாலும் யாழ் மத்திய கல்லூரியில் பயின்ற காலத்தில் அங்கு வெளியிடப்பட்ட 'மத்திய தீபம்' எனும் ரோனியோ முறையில் வெளிவந்த இதழில் முதல் எழுத்தாய் அச்சில் பார்க்கக் கிடைத்தது எனலாம். சிறுகதை எஸ். பொ. தொகுத்த 'பணியும் பணையும்' நூலில் இடம்பெற்றமையும் காலம் வெளியீடாக வெளிவந்த 'சுயதரிசனம்' கவி நூலும் இவரை மேலும் ஒரு வெளியில் அடையாளப்படுத்தி நின்றன.

ஈசுருவி இதழில் தொடராக 'ஆடலுடன் பாடலைக் கேட்டு' தொடரை எழுதி வந்தார். தாய் வீடு இதழிலும் 'சொல்லப் படாத கதை' எனும் தொடரை தொடராக எழுதி வருகிறார். மனிதநேயம்மிக்கவர். சமூகக் கோபம் நிறைந்தவர். நட்புக்களை பேணுவதில் எனக்குள் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியவர்.

'காலத்தால் கெட்டுப் கோகாத கடிகாரம் நான், முட்கள் இருந்தும் கூட.....!'

(ஆனந்தப்பிரசாத்)

எப்படி மாணவர்களை ஊக்குவிக்கும் பண்பு நிறைந்த ஒரு ஆசிரியரை நாம் போற்றிப் பேணுவது மாணவ சமூகத்தின் கடமையாகும். அதுபோல சமூக அக்கறையுடன் வாழும் ஒரு இசைக் கலைஞனை நாம் வாழ்த்த வேண்டிய பணியும் நம்மிடமே காலம் தந்திருக்கிறது. அவரை வாழ்த்துவோம்.

“என் தூரிகையே ஆயுதம்”

- ஓவியர் புகழேந்தி

16வது வயதிலேயே தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரி கலை விழா ஓவியக் கண்காட்சியில் தடம் பதித்தவர் ஓவியர் புகழேந்தி. இவர் நூறுக்கும் மேற்பட்ட ஓவியக் காட்சிகளை தனியாக நடத்தியுள்ளார். இவர் கூட்டாக பங்கேற்ற ஓவியக் காட்சிகளும் ஐம்பதைக் கடந்துவிட்டன. ‘உறங்கா நிறங்கள்’, குஜராத் நிலநடுக்கப் பேரழிவை சித்தரிக்கும்

‘சிதைந்த கூடு’, பகுத்தறிவுப் பகலவன் பெரியாரின் தோற்றங்களை சித்தரிக்கும் ‘திசைமுகம்’, புகை மூட்டம், புயலின் நிறங்கள், உயிர் உறைந்த நிறங்கள், ‘வஞ்சிக்காடு : பெண் போரும் அமைதியும்’, ‘போர் முகங்கள்’, ‘சே குவேரா : புரட்சியின் நிறம்’ இப்படி உணர்வையும் சிந்தனையையும் உசுப்பிவிடும் ஓவியக் காட்சிகள் இவரால் நடத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் நகரங்கள், கிராமங்கள் என ஏராளமான இடங்களில் நடைபெற்ற

நேர்காணல் :
ஊடகவியலாளர்
மணிமாறன்

இவருடைய ஓவியக் காட்சிகள் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. மலேசியா, சிங்கப்பூர், அமெரிக்கா, கனடா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், டென்மார்க், நார்வே, ஸ்விட்சர்லாந்து என வெளிநாடுகளுக்கும் இவருடைய ஓவியங்கள் பயணித்துள்ளன. அங்குள்ள தமிழர்களிடம் மட்டுமன்றி பல்வேறு மொழி பேசும் மக்களிடமும் இவருடைய ஓவியக்காட்சிகள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இதனால் இவரைத் தேடிவந்த விருதுகளும் பாராட்டுகளும்

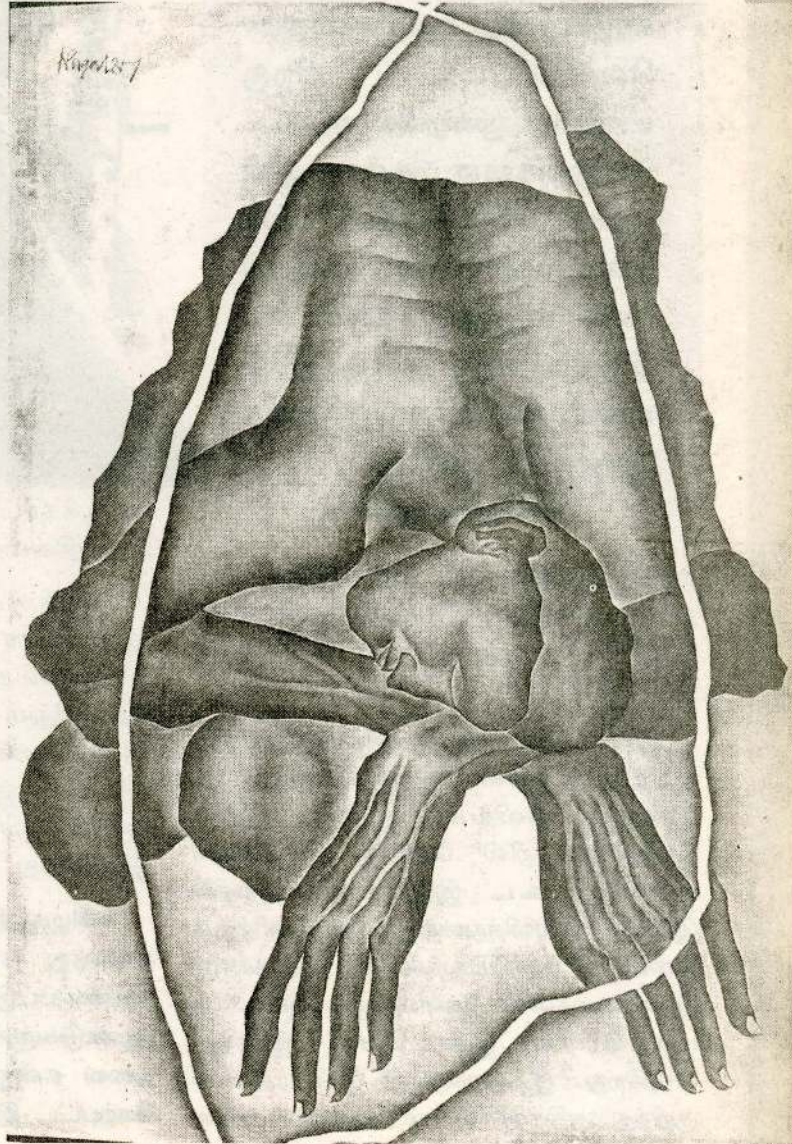
ஏராளம். தூரிகையையே ஆயுதமாக்கிய ஓவியர் புகழேந்தியை 'உடல்' இத முக்காக நானும் (ஊடக வியலாளர் மணிமாறன்) திரைப்பட இயக்குநர் சிதம்பரமும் சந்தித்தோம். அவருடன் நடந்த உரையாடலில் இருந்து...

ஓவியம், சிற்பம், நடனம், இசை, நாடகம் போன்ற நுண்கலைகளை ரசிப்பதற்கு பயிற்சி தேவைப்படுகிறது. இந்த நுண்கலைகளில் ஏதாவது ஒன்றில் தேர்ச்சி பெற்றவருக்கும் கூட மற்றவற்றை ரசிப்பதற்கு பயிற்சி தேவைப்படுகிறது. இதைப் பற்றி மட்டுமல்ல, நுண்கலைகளுக்கு இடையிலான உறவு குறித்தும் புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இது பற்றிய புரிதல் கல்வித்துறையிலும் சமூகத்திலும் எந்தளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது?

நுண்கலைகளைப் பற்றிய பார்வையும் புரிதலும் உள்ளவர்கள் அவற்றை அணுகுவதற்கும் மற்றவர்கள் அணுகுவதற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. நுண்கலைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கான முயற்சியோ அக்கறையோ இல்லாத நிலை தான் சமூகத்தில் நிலவுகிறது. சொல்லப்போனால் கல்வித் திட்டத்திலேயே இந்தக் குறைபாடு இருந்து வருகிறது. கல்வித்துறையில்

இருப்பவர்களிடம் அக்கறையற்ற தன்மையே நிலவுகிறது. இதனால் நுண்கலைகளையும் அவற்றுக்கு இடையிலான உள்உறவுகளையும் கற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு அடைக்கப்பட்டு விடுகிறது.

இதனால் நுண்கலைகள் பற்றிய பாடங்களை பள்ளிக்கூட கல்வித்திட்டத்திலேயே சேர்க்கப்பட வேண்டும். இதன் அடுத்த கட்டமாக அறிவு நிலையில் அணுகுவது பற்றி கல்லூரி மட்டத்தில் பயிற்றுவிக்க வேண்டும். நுண்கலைகளைப் பற்றிய புரிதலை வளர்த்துக்கொள்வது அவற்றை ரசிப்பதற்கு

“பாறை ஓவியங்கள் ஆதிமனிதனின் பழக்க வழக்கங்கள் நம்பிக்கைகளைப் பிரதிபலித்தன. அன்றைய ஒரே கருத்துப் பரிமாற்ற சாதனமாகவும் இந்த ஓவியங்கள் இருந்தன. தொடக்கத்தில் மீன் பிடித்தல், வேட்டையாடுதல் போன்ற வாழ்வு சார்ந்த ஓவியங்கள்தான் வெளிப்பட்டன. பிறகு வாழ்க்கை முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை குகை ஓவியங்கள் பிரதிபலித்தன. உலக அளவிலான பாறை ஓவியங்களை எடுத்துக் கொண்டால், இந்தியாவில், தமிழகத்தில் உள்ள ஓவியங்களுக்கு தனித்தன்மைகள் உள்ளன.”

சட்டிக்காட்டினாலும் நடைமுறைக்கு வருவதில்லை.

அவசியமரணதாகும். இல்லாவிட்டால் நல்ல ஓவியம்கூட கோடுகளாகவும் வண்ணங்களின் குழைவாகவும் மட்டும்தான் தெரியும்.

பள்ளி பாடத்திட்டக்குழுவில் நான் உறுப்பினராக இருப்பதால், அங்கு நுண்கலைகளைப் பற்றிய புரிதலை ஏற்படுத்தும் பாடங்கள், பயிற்சிகள் இடம் பெற வேண்டும் என வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கை நடைமுறைக்கு வரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

இது பற்றிய புரிதல் கல்வித்துறையின் உயர்மட்டத்தில் இருப்பவர்களிடம் இல்லை. ஓவியம், நடனம், இசை போன்றவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கும் கூட இதுபற்றிய புரிதல் இல்லை. கல்வித்துறையில் தீர்மானிக்கும் நிலையில் இருப்பவர்களின் புரிதலுக்கும் நுண்கலைகளின் தேவைக்கும் இடையே மிகப்பெரிய இடைவெளி இருந்து வருகிறது. இதனால்தான் இப்பிரச்சனை குறித்து அதிகாரிகளிடம் எத்தனை முறை

தமிழகத்தில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்து பாறை ஓவியங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏறத்தாழ 8 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய காலத்தை சேர்ந்தவை என்று கருதப்படுகிறது. 50க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் இருப்பதும் தெரிய

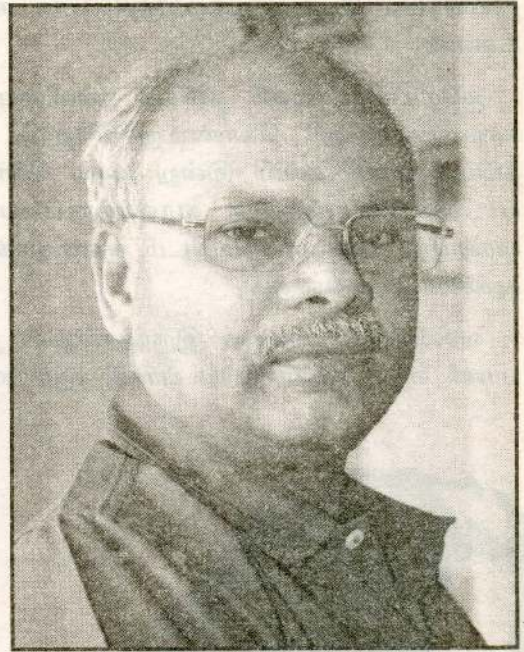
வந்துள்ளது. இந்த பாறை ஓவியங்களும் அதன் அமைப்பு முறைகளும் - ஆதி மனிதர்களின் நம்பிக்கைகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்தப் பாறை ஓவியங்களுக்கு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி இருக்கிறதா? தமிழகத்தில் - இந்தியாவில் இதன் நிலைமை என்ன?

பாறை ஓவியங்கள் ஆதி மனிதனின் பழக்க வழக்கங்கள் நம்பிக்கைகளைப் பிரதிபலித்தன. அன்றைய ஒரே கருத்துப் பரிமாற்ற சாதனமாகவும் இந்த ஓவியங்கள் இருந்தன. தொடக்கத்தில் மீள் பிடித்தல், வேட்டையாடுதல் போன்ற வாழ்வு சார்ந்த ஓவியங்கள்தான் வெளிப்பட்டன. பிறகு வாழ்க்கை முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை குகை ஓவியங்கள் பிரதிபலித்தன. உலக அளவிலான பாறை ஓவியங்களை எடுத்துக் கொண்டால், இந்தியாவில், தமிழகத்தில் உள்ள ஓவியங்களுக்கு தனித் தன்மைகள் உள்ளன. மலைப் படுகைகளிலும், குகைகளிலும் ஓவியம் தீட்ட, பழுப்பு நிற வண்ணம், கறுப்பு, வெண்மை ஆகிய மூன்று வண்ணங்களை மட்டுமே கற்கால மனிதர்கள் பயன்படுத்தினர். மூலிகைகள் போன்றவற்றைக் கொண்டே இவற்றைத் தயாரித்தனர்.

இதனையடுத்து, அஜந்தா, எல்லோரா, சித்தன்னவாசல், தஞ்சை பெரிய கோவில், மற்றும் கோவில்களில் உள்ள சுவரோவியங்கள் வரையப்பட்டிருப்பதை குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். இவை பாறை ஓவியங்களின் சரியான நீட்சியாக அமைந்திருக்கிறது என்று உறுதியாகக் கூற முடியாது. வண்ணங்கள், சேர்க்கைகள் போன்ற ஒரு சில கூறுகளின் வளர்ச்சியாக மட்டுமே பார்க்க முடியும். மற்றபடி பாறை ஓவியங்களில் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி காணப்படவில்லை.

இது போன்ற இடைவெளியை, தொடர்ச்சி இன்மையை ஐரோப்பிய

வரலாற்றிலும் காண முடியும். பிற்பாடு ஐரோப்பிய வரலாற்றில் மீட்டெடுப்புகள் நிகழ்ந்துள்ளன. இந்த ஐரோப்பிய பரணி - பல ஓவிய முறைகளாக வளர்ச்சி அடைந்தன. இதன் தொடக்க காலங்களில் 'உள்ளது உள்ளபடி' என்ற அடிப்படையில் ஓவியங்களை வரைந்தனர். மன்னர்கள், நிலக்கிழார்கள், பணம் படைத்தவர்கள் இந்த ஓவியர்களுக்கு புரவலர்களாக இருந்து வந்தனர். ஓவியக்கலை செழுமையான நிலையை அடைந்திருந்தன. அடுத்து வந்த அறிவியல் புரட்சி இந்த நிலையைப்

புரட்டிப் போட்டது. ஓவியர்கள் பெரும் பின்னடைவைச் சந்தித்தனர்.

மன்னனின் உருவத்தை ஓவியமாகத் தீட்ட ஒரு ஓவியனுக்கு ஒரு மாதம் தேவைப்பட்டது. ஆனால் அறிவியல் கண்டுபிடிப்பான புகைப்படக் கருவி, ஓரிரு நாட்களில் உருவப் படத்தை கைகளில் கிடைக்கச் செய்தது.

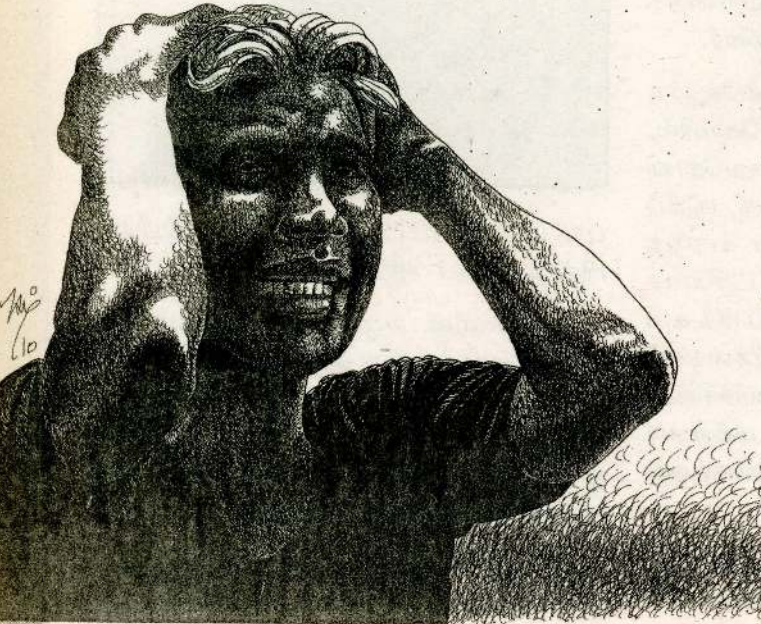
இதனால் செழுமையாகச் சென்று கொண்டிருந்த ஐரோப்பிய ஓவியர்களின்

வாழ்க்கை பின்னடைவைச் சந்தித்தது. புதியதொன்றை படைப்பதற்கான தேவை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இதற்கேற்ப தங்களை தயார்படுத்திக் கொண்டனர். உள்ளத்தை, மனதை உருவகப்படுத்தும் ஓவியங்களை படைக்கத் தொடங்கினர். அவர்களின் அக உலகப் பயணம் புதிய பாணி ஓவியங்களாக வெளிப்படலாயின. எக்ஸ்பிரஷனிசம், இம்ப்ரஷனிசம், கியூபிசம், சர்ரியலிசம் இப்படிப் பல இசங்கள் தோன்றின. இந்தியாவில் இது போன்ற சூழல் அமையவில்லை.

இங்கு ஓவியக்கலையில் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி இல்லாமல் போனதற்கும், பிற்பாடு கூட மீட்டெடுக்க இயலாமற் போனதற்கும் குறிப்பாக காரணங்கள் உள்ளன.

ஐரோப்பிய பாணி ஓவியக் கல்வியையே நீண்ட காலமாக கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்திய - தமிழக பாணி கல்வி இன்று வரை கொண்டு வரப்படவில்லை. இதற்கு வரலாற்றுப் பார்வையும் வரலாற்று அறிவும் நம்மிடம் குறைவாக இருப்பது முக்கிய காரணமாகும்.

வரலாற்றுப் பார்வை இருந்தால்தான் நம்முடைய பாணி எது? ஐரோப்பிய பாணி எது? என்ற வேறு

பாட்டை அறிய முடியும்.

இ . பி . ஹா வ ல் (E.B.Havell), அபேந்திரநாத் போன்ற ஓவியர்களிடம், “இந்தியாவில் ஒவ்வொன்றிலும் தனித்துவம் இருக்கிறது. அவற்றை விட்டுவிடாமல் பற்றிக் கொள்ளுங்கள்” என வலியுறுத்தினார். ஆனால் இந்திய ஓவியர்கள் ஐரோப்பிய பாணியையே பின்பற்றி வருகின்றனர். வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியுடனான வளர்ச்சி ஏற்படாமல் பின்னடைவுக்கு உள்ளானதற்கு இதுவும் காரணமாகும். ஐரோப்பாவைப் போன்று இயக்கமாக செயல்பட்ட ஓவியர்களோ, கல்வி நிறுவனங்களோ இங்கு இல்லாமல் போனதும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய காரணமாகும்.

இன்றைய சூழலில், ஓவியக்கலையில் இனம் - நாட்டுக்கு என தனித்துவம் ஒன்று இருக்க முடியுமா? தமிழர்களுக்கு என தனித்துவம் இருக்கிறதா?

இம்ப்ரஷனிசம், சர்ரியலிசம், கியூபிசம் போன்றவை எல்லாம் ஐரோப்பாவில் ஒரு இயக்கமாகவே இருந்தன. இதற்கென ஓவியர்கள், கொள்கைகள், வரலாற்றுத் தொகுப்புகள் உருவாயின. அவற்றுக்குள் முரண்பாடு எழுந்த போது, மேலும் பல இசங்கள் தோற்றம் பெற்றன. இந்த வளர்ச்சி இன்றைக்கு வேறு மாதிரியாக

உருவாகியிருக்கின்றது. அதாவது ஒவ்வொரு ஓவியருக்கும் ஒரு தனித்துவம், ஒவ்வொரு ஓவியரும் ஒரு உலகம் என்ற நிலை இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது. மொழி, இனம், நாட்டுக்கு என தனிப்பட்ட தனித்துவம் இன்றைக்குக் கிடையாது.

32 ஆண்டுகளாக ஓவியக் கலைஞனாக பயணித்து வரும் நீங்கள், சமூகப் பிரச்சனைகளையே ஓவியங்களாக்கி, அவற்றை உரத்துப் பேச வைத்துக் கொண்டு வருகிறீர்கள்? மக்கள் சார்ந்த உங்கள் பயணத்திற்கு அடிப்படையாக இருந்து வருவது எது?

என்னுடைய படைப்புகள் மக்களைச் சார்ந்து இருப்பதற்கு ஈழ விடுதலைப் போராட்டமே காரணம். தமிழ் உணர்வும் மொழிப்பற்றும் நிரம்பியிருந்த என்னுடைய பதின்ம வயதில் (மீன் ஏஜ்) அமைந்த சூழலும் வளர்ச்சிக்கான அடிப்படையாக அமைந்தது.

கடல் அலைகளோடு அலைகளாக வந்து சேர்ந்த ஈழ அகதிகள், அவர்களின் துயரங்கள், வலிகள், படுகொலைக் காட்சிகள், படங்கள்..., இவை அனைத்தும் எனக்குள் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகள் ஏராளம்.

ஈழத்தமிழர்களுக்கு ஆதரவாக வெடித்துக் கிளம்பிய மாணவர் போராட்டம், போராளி அமைப்புகள் உடனான தொடர்பு, உண்ணா நிலை, ஊர்வலம் என மக்கள் போராட்டங்கள் நிறைந்திருந்த காலம்...

இதில் என்னுடைய பங்கு என்ன? என்ற கேள்வி எனக்குள் எழுந்தது. எனக்கு கைவந்த ஓவியத்தில் இதனை வெளிப்படுத்தினேன். மக்களிடம் தாக்கம் ஏற்படுத்தியிருப்பதை என்னால் உணர முடிந்தது. இதுதான் 32 ஆண்டு கால பயணத்தின் தொடக்கம். இதுதான் என்னுடைய

“என்னுடைய தூரிகை மனிதகுல விடுதலையை நோக்கியே பயணிக்கும்.”

வளர்ச்சிக்கான அடிப்படை. இதிலிருந்து தான் என்னுடைய பயணம் பரிணமித்துள்ளது.

என்னுடைய தனிமனித உணர்வுகள் இந்த சமூகத்திற்குப் பயன்படுவதைவிட, சமூகம் சார்ந்த என்னுடைய படைப்புகளே கூடுதலாகப் பயனளிக்கும்.

கவிதை, சிறுகதை, நாவல், ஓவியம் என எந்த ஒரு கலைப் படைப்பும் தான் வாழ்கின்ற சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். படைப்புக்கும், படைப்பாளனுக்கும் ஒரு சமூக நோக்கம் இருக்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் சமூகத்திலிருந்து உள்வாங்கிக் கொண்டதை ஒரு படைப்பாக வெளிப்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய படைப்புதான் உரக்கப் பேசும், உறைக்கும்படி பேசும். என்னுடைய தூரிகை மனிதகுல விடுதலையை நோக்கியே பயணிக்கும்.

அரசையா இல்லாத யாழ்ப்பாணம்!

பேராசிரியர் சி.வெளனகுரு

ஒரு வாரத்தின் முன் தொலை பேசியில் அந்தக் கிழட்டுச் சிங்கம் தள தளத்த குரலில் என்னுடன் பேசியது.

குரலின் கம்பீரம் குறையவில்லை

“சேர் என் நிலைமை சரியில்லை. உங்களைக் காணவும் கன கதைகள் சொல்லவும் ஆசையாக இருக்கிறது”

“அரசையா நான் தற்சமயம் நீண்ட பயணம் செய்யமுடியாத நிலை உடனே வரமுடியாத நிலையிலுள்ளேன். முடியுமான நிலை வந்தவுடன் வருவேன்”

“இல்லை சேர் நான் அதுவரை இருக்க மாட்டேன். நாம் சந்திப்போமோ தெரியாது”

“இல்லை அரசையா நீங்கள் இன்னும் பல ஆண்டுகாலம் இருப்பீர்கள் நானும் இருப்பேன். அவசியம் சந்திப்போம்”

“சில முக்கிய விடயங்கள் உங்களிடம் சொல்ல வேண்டும் சேர்”

அவர் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டார்

நாடக உலகு பற்றியே அவர் பேசினார்

கம்பீரம் குறையாவிட்டாலும் தள தளத்த குரல். அவர் மறு பக்கத்தில் அழுகிறார் என்பது தெரிந்தது. என் மனமும் கண்ணீர் விட்டது.

அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாள். அனைத்தையும் நான் பதிவு செய்திருக்க வேண்டும். அந்தக் குணம் என்னிடத்தில் இல்லை.

இன்றா நேற்றா, ஏறத்தாள 40 வருட நெருக்கமான உறவு.

1975களில் அவரும் குழந்தை சண்முகலிங்கமும் என்னை நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் அங்கத்தவனாக்க திருநெல்வேலியில் நான் குடியிருந்த வீடு தேடி ஒரு காலைப் பொழுது வந்தமை பசுமையாக ஞாபகம் இருக்கிறது.

வெள்ளை வேட்டி, நீண்ட கதர் ஜிப்பா, காதில் ஜிவ் என நிற்கும் மயிர்கள், சந்தனப் பொட்டு, கம்பீரமான மீசை, அகன்ற நெற்றி, கம்பீரமான நடை, சிம்மக் குரல், ஆஜானு பாகுவான தோற்றம். அவர் இப்படித்தான் என் மனதில் பதிந்தார்

குழந்தை சண்முகலிங்கத்தை அவர்
“மாஸ்டர்” என அழைப்பார்

என்னை அவர் “சேர்” என அழைப்பார்
என்னைவிடப் 15 வயது மூத்தவர்

நாம் அவரை “அரைசய்யா” என
அழைப்போம். அவர் கதை சொல்வது ஒரு
தனி அழகு. விறு விறு என்று போனான்
என்ற சொற்தொடரும், அவர் இந்திய
இராணுவத்தில் இருந்து 2ஆம் உலக
யுத்தத்தில் பங்கு கொண்ட கதைகளும்
அவசியம் அவர் உரையாடலில் வரும்.

1975-1992, பதினேழு வருடங்கள்/
அரசையா நெருக்கமான குடும்ப நண்ப
ரானார். அடிக்கடி எனது வீடு வருபவர்
களுள் ஒருவர். அவர் என்னோடு உரை
யாடியவற்றை மீட்டுப்பார்க்கிறேன்.

யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் பிறந்தவர்,
சென்ட் ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் பயின்றவர்
இளம் வயதில் இந்திய இராணுவத்தில்
இணைந்து 2ஆம் உலக மகாயுத்தத்தில்
பங்களிப்புச் செய்தவர். தமிழ் நாட்டில்
வாழ்ந்த பண்டைய காலங்களில் திரவிடக்
கழகக் கருத்துக்களால் கவரப்பட்டு

“ஒரு விஞ்ஞானிக்
குரிய கண்டுபிடிப்பு
மனோபாவம் அவரிட
மிருந்தது. ஒப்பனை
கலைஞராகப் பரிண
மித்தாலும் மேடை
நடிகளான நான் ஒப்ப
னையாளனாக மாறி
விட்டேனே என்ற
ஆதங்கம் அவரிட
மிருந்தது. அவரிடம்
நடிப்பும் ஒப்பனையும்
பயின்றோர் அநேகம்.
ஒரு தலைமுறையை
உருவாக்கியுள்ளார்”

பிரான்ஸிஸ் ஜெனமும் குழந்தை
சண்முகலிங்கமும் அதனைக் கிண்டல்
அடிப்பார்கள். நான் ஒன்றும் சொல்ல
மாட்டேன். அவர் மீது எனக்கு மஹா
மரியாதை. மூவரின் உரையாடல்களும்
வலு சுவராஸ்யமாக இருக்கும். நான்
ரசிப்பேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நான் வாழ்ந்த காலம்

சீர்திருத்தவாதியாயும், தமிழ் பற்றாள
ராயும் மாறியவர். பெரியார், அண்ணா
ஆகியோரின் தீவிர ஆதரவாளர். சமூக
ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கண்டு மனம்
கொத்தித்தவர். பின்னர் யாழ்ப்பாணம்
வந்து தமது பகுத்தறிவுவாத சிந்தனை
களை மக்கள் மத்தியில் விதைக்க நாட
கத்தை ஒரு கருவியாகக் கொண்டவர்.

1950களின் பிற்பகுதியில் தமிழரசுக் கட்சியின் அர்ப்பணிப்பு மிக்க தொண்டர் களுள் ஒருவராகி அன்று சட்ட மறுப்பு சத்தியாக் கிரகம் முதலிய போராட்டங்களில் பங்கு கொண்ட அன்றைய போராளி.

அிக்காலங்களில் தமிழுணர்வு மிக்க வீரத்தாய், வீரமைந்தன் போன்ற நாடகங்களையும், திப்பு சுல்தான் போன்ற அந்நியருக்கு எதிரான உணர்வூட்டும் நாடகங்களையும் போட்டவர். கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் நாடகங்களில் நடித்தவர், பின்னால் மேடை நாடக நடிகராக, நாடக நெறியாளராக, நாடக எழுத்தாளராக, புகைப்படம் பிடிப்பாளராக, இசையாளராக, திரைப்பட நடிகராக, வில்லுப்பாட்டுக் கலைஞராக ஒப்பனையாளராகப் பரிணமித்தவர்

நாடக உலகில் 1950 கள் தொடக்கம், தனியாகவும், கலையரசு சொர்ணலிங்கம், சுந்தரலிங்கம் தாச்சியல், மௌனகுரு, குழந்தை சண்முகலிங்கம் ஆகியவர்களின் நெறியாள்கையில் நடித்தும் அவர்களின் நாடகங்களுக்கு ஒப்பனையாளராகவுமாக சேர்ந்து இயங்கியவர், அவர் செயற்பாடுகளுக்காக மாமனிதர் பட்டம், கலாபூலண பட்டம் போன்ற பட்டங்கள் பெற்றவர்.

பல்திறன் கொண்ட ஆற்றல் மிக்கதோர் கலைஞர். மறைந்த நாடகக் கலைஞர் நா.சுந்தரலிங்கத்தின் தாய் மாமன். சுந்தரலிங்கத்தின் நாடக ஆளுமை மாமன் வழி முதுசம் மாமனின் நாடகங்களைப் பார்த்தும், அவர் நாடகங்களுக்கு உடை அமைப்பில் உதவி செய்தும் தான் வளர்ந்த கதைகளை என்னிடம் சுந்தா கூறியுள்ளார்.

சுந்தாவின் நாடகமான அபசுரத்தை சுந்தா அரங்கக் கல்லூரிக்காப் பழக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

சுந்தாவும் தஸிலியலும் நைஜீரியா பயணமாகினர். 'அபசுரம்' நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்யும் பொறுப்பை குழந்தை சண்முகலிங்கம் என்னிடம் ஒப்படைத்தார்

அரசையாவுடனான நெருக்கம் கூடியது. அபசுரத்தில் அவர் சிவாயர் பாத்திரத்தை அற்புதமாகக் கொண்டிருந்தார். சிவாயர் ஒரு போலிச் சாமியார் பத்திரம். ஆரம்பத்தில் இதற்கு நடித்தவர் சுந்தரலிங்கம்

வயிறு குலுங்கச் சிரிக்கவைத்த ஆழமாகச் சிந்திக்க வைத்த அபத்த பாணியிலான நாடகம் அபசுரம்.

பின் எனது எல்லா நாடகங்களுக்கும் அரசையா ஒப்பனை கலைஞரானார்.

K.M.S.VIDEO

கலை நிகழ்வுகள் அரங்கின் கருத்தாக்கம்
குன்றாது படம்பிடிக்க உங்கள் இனிய நிகழ்வுகள் என்றும்
இனிமை நிகழ்வுகளாக பதிவு செய்ய
நம்பிக்கையோடு அழையுங்கள்.

K.M.S.RAVI

T.P. : 0761711854

0142299824

முக்கியமாக யாழ்ப்பாணத்தில் நான் நெறியாள்கை செய்த எனது நாடகங்களான அபகரம், சங்காரம், அதி மானுடன், குருஸேத்ர உபதேசம், தப்பி வந்த தாடி ஆடு, வேடனை உச்சிய வெள்ளைப் புறாக்கள், நம்மை பிடித்த பிசாசுகள், சக்தி பிறக்குது, பரபாஸ்.

ஒரு உண்மை மனிதனின் கதை 'மழை'.

புதியதொரு வீடு

எல்லாவற்றிற்கும் உடை, ஒப்பனை அரசையாதான். இசை கண்ணன்தான்

இருவரும் இசை - ஒப்பனை இரட்ட யர்கள்.

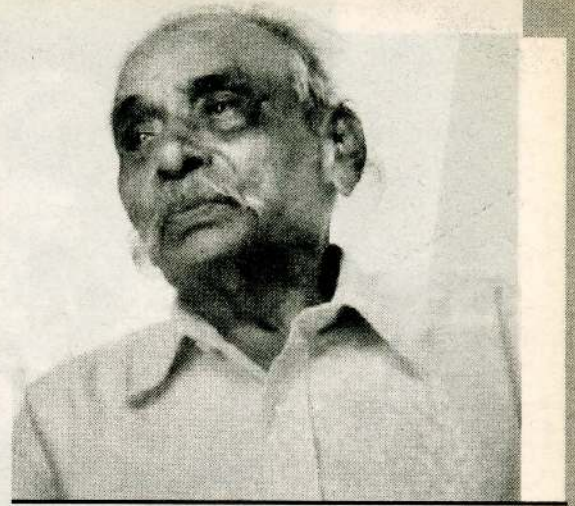
எனது நாடக ஒப்பனை பற்றி நானும் அரசையாவும் நிறையக் கலந்துரையாடியிருப்போம்

விடிய விடிய இருந்து நுணுக்கமாக உடைகளைத் தயாரிப்பார். புதிய புதிய ஒப்பனைகளைக் கண்டு பிடிப்பார். கண்டு பிடிப்புகளை ஆர்வத்தோடு வெளிப்படுத்துவார்.

ஒரு விஞ்ஞானிக்குரிய கண்டுபிடிப்பு மனோபாவம் அவரிடமிருந்தது. ஒப்பனை கலைஞராகப் பரிணமித்தாலும் மேடை நடிகளான நான் ஒப்பனையாளனாக மாறி விட்டேனே என்ற ஆதங்கம் அவரிடமிருந்தது.

அவரிடம் நடிப்பும் ஒப்பனையும் பயின்றோர் அநேகம். ஒரு தலைமுறையை உருவாக்கியுள்ளார் கடைசி காலங்களில் ஞாபகங்களை இழந்து விட்டிருந்தார். முதுமையடையும் பலருக்கு இந்நிலை ஏற்படும்.

கடைசியாக நான் அவரைக் கண்டது சென்ற வருடம் காண்டவ தகனம் நாடகத்தை கைலாசபதி அரங்கில் மேடையிட்டபோது.

கலை அரங்க வாசலில் அரசையாவும் குழந்தை சண்முகலிங்கமும், பேர்மினலும், கண்ணனும் எம்மையும் எம்மாணவர்களையும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றது. நேற்றுப் போல் இருக்கிறது

எனது யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையை அர்த்தமும் மகிழ்ச்சியுமுடையதாக ஆக்கியவர்களுள் ஒருவர் அரசையா.

யாழ்ப்பாணம் செல்கையில் அகமும் முகமுமொருங்கே மலர வரவேற்கும் யாழ்ப்பாண உறவுகளுள் ஒன்றை நான் இழந்தேன். இந்த இழப்பை நேற்று சிதம் பரனாதனும், குழந்தை சண்முகலிங்கமும் எனக்கு போன் பண்ணிக் கூறினார்கள். மனது ஒரு தடவை அதிர்ந்து நிமிர்ந்தது.

எமது அன்புக்குரிய அரசையாவே சென்றுவருக. கனத்த இதயத்தோடு பிரியா விடை கூறுகிறேன். நண்பர்கள் ஒவ்வொரு வராகச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

"வாருங்கள்" என அழைத்த அரசையா போய் விட்டார். வருவேன் என உரைத்த நான் இருக்கிறேன். நான் யாழ்ப்பாணம் செல்கையில், அந்த யாழ்ப்பாணம் அரசையா இல்லாத யாழ்ப்பாணமாக இருக்கும்.

காலம் தன் கடமையச் செய்தபடி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.

மரணத்துள் வாழ்வு கனடா மேடையேற்றும்

- ப.ஸ்ரீஸ்கந்தன் -

லண்டன் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தின் நாடகங்களுள் “கண்ணாடி வார்ப்புகள்”; மெலிதான உணர்வலைகளைக் கிளர்த்தி மனதை அரிக்கும். “மழை” நாடகம் எம்மையும் அந்தக் குடும்பத்தினரில் ஒருவராக்கித் துன்பச் சூழலுள் எம்மை ஆழ்த்தும். ஆனால் எம்முள் ஆயிரம் அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தி எம்மை உலுக்கியெடுத்த உக்கிரமான ஒரு நாடகம் “மரணத்துள் வாழ்வு”.

12ம் திகதி செப்டம்பர் மாதம் 2015 அன்று கனடா ரொரன்டோ நகரில்

அமைந்துள்ள யோர்க்வூட் நூலக அரங்கில் லண்டன் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக் கழகம் மேடையேற்றிய “மரணத்துள் வாழ்வு” நாடகத்தைப் பார்க்கின்ற சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. மிகவும் நாடகத் தன்மை உடைய இந்நாடகம் எழுப்பும் கேள்விகள் எமது சமூகத்துக்கு மிகவும் முக்கியமானவை. Ariel Dorfman எழுதிய Death and The Maiden என்ற நாடகத்தின் மூலப்பிரதியை சி. சிவசேகரம் தமிழாக்கம் செய்ய அதனை மேடைப்பிரதியாக ஆக்கியவர் மனோகரன் மனுவேற்பிள்ளை. இந்நாடகத்தை

க. பாலேந்திரா நெறியாள்கை செய்ததுடன் பிரதான பாத்திரத்தை ஏற்று நடத்து மிருந்தார்.

இலங்கையில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வீதியோரத்தில் கைதாகி கடத்தப் பட்டு காணாமல் போனவர்களில் ஒருவராக இருந்து பின்னர் விடுதலையானவர் மாலினி. கொடுமையான சித்திரவதைகளுக்கும் பாலியல் வன்முறைக்கும் பலியாகி அந்த மனவடுக்களுடனும் மன அவஸ்தைகளுடனும் வாழ்நாள் பூராவும் தனிமைப்படும் மாலினி விடுதலையான காலத்திலிருந்து தான்பட்ட துன்பங்களுக்கு நீதி கிடைக்க வேண்டும் என்றும் தன்னை இந்நிலைக்கு ஆளாக்கியவர்கள் நீதிக்கு முன் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் மன உளைச்சலுக்கு உள்ளாகிறாள்.

நாடகம் புலம்பெயர் சூழலில்

கடற்கரை ஓரத்தில் ஒதுக்குப்புறமான மாலினியின் வீட்டில் நடக்கும் சம்பவங்களைக் கொண்டதாக விறுவிறுப்பாக நகர்கிறது. மாலினியின் கணவரான குமாருக்கு தெருவில் உதவி செய்த டொக்டர் ராஜரட்ணம் ஓர் இரவு அவர்களது வீட்டில் தங்க நேரிடுகிறது. அந்த இரவில் மூவரின் வாழ்க்கையுமே தலைகீழாகப் போய் விடுகிறது. இது தான் நாடகத்தின் மையக் கரு.

இந்நாடகத்தில் மாலினியாக ஆனந்தராணி பாலேந்திராவும் கணவர் குமாராக சோ.குமரகுருவும் டொக்டர் ராஜரட்ணமாக க.பாலேந்திராவும் நடத்திருந்தனர். இதனது ஆரம்ப இசையை வி.கே. தேவலிங்கமும் நாடகத்துக்கான இசையை ரேணுகா சிறியானந்தா, நாதஸ்வர வித்துவான் அளவையூர் கேதீஸ்வரன், சி. ஜலதரன், அபிராம் சுகாதேவன், ஜனன்

சத்தியேந்திரன் ஆகியோர் ஆக்கியிருந்தனர்.

பிரபல அறிவிப்பாளர் பி. விக்னேஸ்வரன் தொகுத்து வழங்கிய இந்நாடக மேடையேற்றம் 1979இல் தமிழ் அவைக் காற்றுக் கலைக்கழகத்தின் “யுகதர்மம்” நாடக மேடையேற்றங்களில் பங்குபற்றிய வரும் மனித உரிமைவாதியும் பெண்ணியவாத செயற்பாட்டாளருமான அண்மையில் மறைந்த சாந்தி சச்சிதானந்தன் அவர்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.

போராட்டங்கள் முகிழ்ந்த உலக நாடுகள் எங்கும் போராட்ட காலங்களில் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களும் சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளானவர்களும் அவற்றைச் செய்தவர்களும் ஒன்றாக ஒரே சமூகத்தில் வாழ்வது என்பது சாதாரண நிகழ்வு ஆகி விட்டது. பெரும்பாலும் கொடுமைகள் செய்தவர்கள் யாரென்று அறியாமலே

ஒட்டுறவாடல் நடக்கிறது. ஆயினும் சிலர் அவர்களை அடையாளம் கண்டு கொள்கிறார்கள் அடையாளம் கண்ட பலர் ஒதுங்கிப்போக, சிலர் மௌனத்து இருக்க ஒரு சிலர் மட்டும் வஞ்சம் தீர்க்க முயலுகிறார்கள் எதிரியுடன் வாழ்தல் என்ற இந்த நியதி இன்று எமது மண்ணிலும், புலம் பெயர் இடங்களிலும் காணப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். இத்தகையதொரு பின்னணியில் இதுவரை யாருமே சொல்லத் துணிந்திராத செய்தியைச் சொல்லி பார்வையாளர்களின் மனச்சாட்சியை உலுக்கியதாக இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது.

“ஓ! என்றை கண்ணைக் கட்டி வைச்சாங்கள்தான். ஆனால் என்றை காது கேட்டுதே. இவன் சிரிக்கிற விதம் பாவிக்கிற சில சொல்லுகள்; வசனங்கள் எல்லாம் எனக்கு நல்லா ஞாபகம் இருக்கு... ஏனெண்டால் ... எண்டு டபுள் எல் போட்டு இழுப்பார்...”

“ரேவதி ராகம் எண்டால் உனக்கு நல்லாப் பிடிக்கும் என்ன? “பெற்றதாயை மகன் மறந்தாலும்” எண்ட பாட்டை திரும்பத் திரும்ப கேட்டுக் கொண்டிருப்பாய் என்ன?..”

“உன்ர குரலை மட்டுமில்லை.. உன்ர தோலையும் எனக்கு அடையாளம் தெரியுது. உன்ர உடம்பு மணமும் தான்”

போன்ற வலிமைமிக்க வசனங்களை மாலினி பேசும் போது உடல் ஒரு கணம் உறைந்து போகிறது. எங்கள் பெண்கள் பட்ட கொடுமைகளையும், பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மன உளைச்சல்களையும் நினைத்துப் பார்த்துக் கொண்டேன். கண்கள் பனிக்கின்றன.

“பெற்றதாயை மகன் மறந்தாலும்”... என்ன? நல்லாய் இருக்குதல்லோ” என்று மேடையின் உள்ளே பார்த்துச் சொல்வதும், நிகழ்த்தப்பட்ட சித்திரவதைகளைச் சொல்லி அழுவதும், கோபத்துடன் பழி வாங்க நினைப்பதும் என்று பல்வேறு உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி மிகவும் அற்புதமாக ஆனந்தராணி நடித்திருந்தார்.

இதே போல் கதிரையில் வைத்துக் கட்டப்பட்ட நிலையில் நாடகம் முழுவதும் கோபத்தையும் பயத்தையும் மாறி மாறிக் காட்டியபடி, கண்களை அங்கும் இங்குமாக உருட்டிக் கொண்டு “அது

நானில்லை... நீங்கள் இப்பிடிச் செய்யே லாது....” என்று கதறும் பாலேந்திராவும் இயல்பாக வசனங்களைப் பேசி தன் பாத்திரத்துக்கு அழகு செய்த குமரகுரு இன்னும் கண்ணுக்குள் நிற்கிறார்கள். மூன்றே நடிகர்கள் இரு மணிரேமாக பார்வையாளர்களைக் கட்டி வைத்திருப்பது சுலபமான ஒன்றல்ல. நாடகத்தின் கருவைப் போல ரேவதி ராகத்தில் பாடலும் இசையும் இந்நாடகம் முழுவதும் இழையோடிய வண்ணம் இருந்தது. தவிர, ஒலியும் ஒளியும் இந்நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரங்கள் வகித்தன. நெறியாளர் பாலேந்திராவுக்குப் பாராட்டுகள். டொக்டரின் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தில் சொல்லப்பட்டது போல சித்திரவதையைச் செய்பவர்கள் ஏதோவொரு விதமாகத் தூண்டப் பட்டு அதனைச் செய்வதற்கு உள் வாங்கப்படுகிறார்கள். சிலர் அதில் திருப்தி அடைகின்றனர். பலர் பின்னாளில் மன உளைச்சல்களுக்கு உள்ளாகி வாழ்வைத் தொலைத்துவிடுகின்றனர். இன்னும் சிலர் நிம்மதியாக வாழவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் எதுவரை? அதைத் தான் இந்நாடகம் துலக்கமாகச் சொல்கிறது.

நீண்ட நாட்களுக்குத் துயரையும் அவஸ்தையையும் தந்த இவ்வாறான தொரு நாடகத்தை முன்னொரு போதும் நான் பார்த்ததில்லை.

மக்கள் கலைஞர் கே.ஏ.குணசேகரன் நினைவேந்தல் நிகழ்வு

காலமெல்லாம் கொட்டிக் கொட்டிப் பறை முழக்கிப் பாட்டிசைத்த மண்ணின் கலைஞர் - புதுவைப் பல்கலைக் கழக நிகழ்கலைத்துறைப் புல முதன்மையர், பேராசிரியர் கே.ஏ. குணசேகரன் நினைவேந்தல் நிகழ்வு 30- 01- 2016 ஞாயிறு காலை புதுவைப் பல்கலைக் கழக கன்வென்ஷன் அரங்கில் நடைபெற்றது . ஆங்கிலத்துறைப் பேரா.முனைவர் த.மார்சல் , எழுத்தாளர் அன்புசெல்வம், கே.ஏ. ஜி.யின் குடும்பத்தினர் ஒழுங்கமைவு செய்த நிகழ்வின் தொடக்கத்தில்

,கே.ஏ.ஜி.யின் மண்ணின் பாடல்கள் இசைக்கப் பெற்றன.எழுத்தாளர் பா.செயப்பிரகாசம் ,கே.ஏ.ஜி-யின் உருவப் படத்தினைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றினார்.

எழுத்தாளர் அன்புசெல்வம், ஆங்கிலத்துறைப் பேரா.நா.நடராஜன், கவிஞர் சுகிர்தராணி, கவிஞர் உமாதேவி, பேரா. திருநாகலிங்கம், பேரா. அறிவுநம்பி, நாடகத் துறைப் பேரா.ஆறுமுகம்,ஆய்வு மாணவர் பட்டாபி, சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேரா.ஆம்ஸ்ட்ராங்க்,

எஸ்.கே.சிவா, புல முதன்மையர் முனைவர் வீ. வாலசமுத்திரம், எழுத்தாளர் இராசேந்திர சோழன், காந்தி கிராமியப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் முத்தையா, உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிருவனத்தைச் சேர்ந்த வீரபாகு ஆகியோர் நினைவேந்தல் உரையாற்றினர். கே.ஏ.ஜி-யின் மகள் மருத்துவர் குணவதி, மருத்துவர் அகமன் அவரது பாடல்களை இசைத்தனர். கே.ஏ.ஜி-யின் துணைவி யார் முனைவர் வீ.ரேவதி

ஏற்புரை நிகழ்த்தினார். நாடகத்துறை பயிலும் ஏழை மாணவர்களுக்கும் சிவகங்கை யில் படிக்கும் சிறுவர்களுக்கும் படிப் புதவி செய்யவும், கே.ஏ.ஜி. விட்டுச் சென்ற கலை இலக்கிய அரசியல் பணியைத் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கவும் ஏதுவாக அறக்கட்டளை ஒன்றை கே.ஏ.ஜி. பெயரில் தொடங்கவும் நினைவு மலர் ஒன்றை வெளியிடவும் பலர் ஆலோசனை வழங்கினர். படை

கலகத் துமிழிசைக் கலைஞர்

● அரிஅரவேலன்

“இடதுசாரிகளும் முற்போக்காளர்களும் எழுதுவன எவையும் இலக்கியமில்லை; நிகழ்த்துவன எவையும் கலையில்லை; அவை வெறும் பரப்புரைகள்” என்று இடையறாது சொல்லிவந்த வெங்கட்சாமிநாதன், இடதுசாரி மேடையொன்றில் அரங்கேறிக் கொண்டிருந்த கலைநிகழ்ச்சிகளை வறுத்த நிலக்கடலையை கொரித்தவாறே கவனித்துக்கொண்டு இருந்தார். அங்கு அரங்கேறிய சில நிகழ்வுகள் அவரின் கருத்திற்கு வலுச்சேர்ப்பனவாக இருந்தன. அவர் சலிப்படைந்து, ‘சரி கிளம்பலாம்’ என எண்ணியபொழுது கறுத்த, குள்ள

மான, ஒல்லியான 25வயதே மதிக்கத்தக்க, நகரத்துப் பகட்டுகள் எதுவுமில்லாத இளைஞர் ஒருவர் மேடையேறி ஒலிவாங்கியை எடுத்து பாடத்தொடங்கினார். கணீரென்ற அவரது குரலொலியும் பாடலும் இசையும் அங்கிருந்து கிளம்ப ஆயத்தமான வெ.சா.வின் செவியைப் பிடித்து இழுத்து நிறுத்தின. கையிலிருந்த நிலக்கடலை தீர்ந்த பின்னரும் அவர் அங்கேயே நின்று அந்த இளைஞரின் இசைக்கடலுக்குள் மூழ்கிப்போனார். அந்த இசைக்குள் பொதிந்துவந்த ஆதிக்க எதிர்ப்பு, ஒடுக்கப்பட்டோர் எழுச்சி ஆகிய பாடுபொருள்கள் வலதுசாரியான வெ.சா.வுக்கு உவப்பானதாக இருந்திருக்காது; ஆனாலும் அவரால் அந்த இளைஞரின்

கலகத்தமிழிசையை, 'இது கலையன்று; வெறும் பரப்புரையே' எனப் புறந்தள்ள முடியவில்லை. எனவே, அந்த இளைஞரைப் பற்றியும் அவரது கலைத்திறனைப் பற்றியும் கட்டுரை எழுத வேண்டிய கட்டாயம் வெ.சா.விற்கு ஏற்பட்டது.

இதேபோல இன்னொரு இடதுசாரி மேடையை தனது கணீரென்ற குரலாலும் உண்மையான நாட்டாரிசையாலும் அந்த இளைஞர் கட்டிப்போட்டதைக் கேட்டும் கண்டும் சுவைத்த எழுத்தாளர் பொன்னீலன், 'நாக்குச் சிவந்த குயில்' என்னும் தலைப்பில் அந்த இளைஞரின் சிவந்த சிந்தனையையும் மண்ணின் மணம் கமழும் கலையையும் பாராட்டி எழுதி, அவரை ஊக்குவித்தார்.

இங்ஙனம் வலதுசாரியான வெ.சா.வையும் இடதுசாரியான பொன்னீலனையும் ஈர்த்த அந்த 'கணீர்' குரலுக்குச் சொந்தக்காரரான இளைஞர், இளையான்குடிக்கு அருகிலுள்ள மாறந்தை என்னும் சிற்றூரில் பிறந்து தன்னுடைய அறிவாலும் திறனாலும் தகுதியாலும் உயர்ந்து பாண்டிச்சேரி நடுவக பல்கலைக் கழகத்தின் புலத்தலைவராகவும் உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநராகவும் திகழ்ந்த, திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தராகத் திகழ விழைந்த கரு. அழ. குணசேகரனார் ஆவார்.

அமைச்சராக இருந்த கக்கனுக்கு சம்பந்த வழியில் நெருங்கிய உறவினராக இருந்தும் தன்னையும் தன்னுழைப்பையும் மட்டுமே நம்பி வாழ்ந்த பெற்றோருக்கு மகனாகப் பிறந்து, எண்ணற்ற சாதிய ஒடுக்குமுறைகளை எதிர்கொண்டு இளையான்குடி கல்லூரியில் புகழுக வகுப்பில் தேறி, சிவகங்கை மன்னர் துரைசிங்கம் அரசு கலைக்கல்லூரியில் இளங்கலை வகுப்பில் சேர்ந்த குணசேகரனுக்கு கவிஞர் மீரா, எழுத்தாளர் நா. தர்மராசன் போன்ற சிவப்புச் சிந்தனையில் ஊறியவர்கள் பேராசிரியர்களாக வாய்த் தார்கள். இதன் விளைவாக, இயல்பிலேயே தனக்கு அமைந்த இசைத்திறனால்

லும் தகுதியாலும் உயர்ந்து பாண்டிச்சேரி நடுவக பல்கலைக் கழகத்தின் புலத்தலைவராகவும் உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநராகவும் திகழ்ந்த, திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தராகத் திகழ விழைந்த கரு. அழ. குணசேகரனார் ஆவார்.

MORNING ACADEMIC SESSIONS 2013-2014

நாட்டார் பாடல்களை பாடித்திரிந்த தும்பியான குணசேகரனின் நாக்கும் சிந்தனையும் சிவக்கத் தொடங்கின. அங்கு படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே திருச்சியில் உள்ள அகில இந்திய வானொலியில் நாட்டார் பாடல்களைத் தொடர்ந்து பாடும் வாய்ப்புகளைப் பெற்றார். அது அவருக்கு ஓர் அடையாளத்தைக் கொடுத்தது.

பொருளாதாரத்தில் இளங்கலை பட்டம் பெற்ற குணசேகரன், மதுரை தியாகராசர் கலை அறிவியல் கல்லூரியில் தமிழிலக்கியம் பயின்று முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் நாட்டாரிசை பற்றி, முனைவர் ம. நவந்த கிருட்டிணனை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு, முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வை மேற்கொண்டார். அதற்காக ஒற்றையடிப்பாதை வழியாக மட்டுமே சென்றடையக்கூடிய சிற்றூர்கள் தொடங்கி மதுரை நகருக்குள்ளிருக்கும் விளிம்பு

நிலையினரின் குடியிருப்புகள் வரை சுற்றியலைந்து நாட்டார் பாடல்களைச் சேகரித்தார்.

அதேவேளையில் நாட்டார் இசைக் கலைஞர்களை ஒருங்கிணைத்து 'தன்னானே' என்னும் நாட்டாரிசைக் குழுவை உருவாக்கி நிகழ்ச்சிகளை வழங்கத் தொடங்கினார். அந்நிகழ்ச்சிகளின் வழியாக கோட்டைச்சாமி, அழகிரி சாமி, கொள்ளங்குடி கருப்பாயி, முனியம்மா ஆகியோரைப் போன்ற மெய்யான நாட்டாரிசைக் கலைஞர்கள் வெளிச்சத்திற்கு வந்தார்கள்.

ஒருபுறம் முனைவர் பட்ட ஆய்வு, மறுபுறம் இசைநிகழ்ச்சி என பறந்து கொண்டிருந்த குணசேகரன், கரகாட்டம் போன்ற நாட்டார் கலைகளைப் பற்றி நூல்களும் எழுதத் தொடங்கினார். அவற்றுள் ஒருநூலில், அந்நூலாசிரியரின் பெயராக குணசேகரன் தன் பெயரோடு ஒரு பேராசிரியரின் பெயரையும் இணைக்க

வேண்டும் என கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறார். அந்நூலை தனது பொறுப்பிலிருந்த அகரம் அச்சகத்தில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த கவிஞர் மீரா, இனிமேல் குணசேகரன் இதுபோன்ற அறிவுச்சுரண்டலுக்கு ஆளாகக் கூடாது என அறிவுறுத்தி இருக்கிறார். அவ்வறிவுறுத்தலை குணசேகரன் தனது இறுதிநாள் வரை பின்பற்றத் தவறவில்லை.

இடையில் மதுரையில் கண்ணப்பதம்பிரான் ஒருங்கிணைத்த கூத்துப் பயிலரங்கிலும் காந்திகிராம பல்கலைக் கழகத்தில் நவீன நாடகத் தந்தையான சே.இராமானுஜம் ஒருங்கிணைத்த நாடகப் பயிற்சிப்பட்டறையிலும் சென்னை அடுத்த ஈஞ்சம்பாக்கத்தில் அமைந்துள்ள சோழமண்டலத்தில் ஒருங்கிணைப்பட்ட பாதல் சர்க்காரின் மூன்றாம் அரங்கப் பயிலரங்கிலும் குணசேகரன் கலந்துகொண்டு நாடகப் பயிற்சி பெற்றார். இவற்றுள் காந்திகிராமம் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெற்ற பயிலரங்க நிகழ்வை ஆவணப்படுத்தி பேராசிரியர் சே. இராமானுசனாரின் முன்னுரையோடு வெளியிட்டார். இந்நூலை நவீன நாடகப் பயிலரங்கம், நவீன நாடக ஆக்கம் பற்றிய ஆவணப்படுத்தலில் முதல்நூலாகக் கருதப்படுகிறது.

இதற்கிடையே குணசேகரனுக்கும் அவர்தம் ஆய்வுவழிகாட்டிக்கும் இடையே கருத்துவேறுபாடுகள் ஏற்பட்டு, வழிகாட்டி அவருக்கு வழிகாட்ட மறுத்திருக்கிறார். ஆனாலும் பேராசிரியர் அ. மார்க்ஸ் போன்றோரின் உதவியோடு தனது ஆய்வை நிறைவுசெய்து மதுரை பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார் குணசேகரன். பின்னர் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் நாட்டார் ஆய்வுத் துறையின் கீழ் நீலமலையில் இயங்கிய தமிழகப் பழங்குடி மக்கள் நடுவத்தில் விரிவுரையாளராக சில காலம்

படைப்பாளிகள், ஆர்வலர்கள் அனைவரிடமிருந்தும் தமிழில் நவீன நாடகங்கள் பற்றிய ஆக்கங்கள், திறனாய்வுகள் என தமிழ் அரங்குகளின் வளர்ச்சிக்கு எதிர்பார்க்கிறோம்.

படைப்புகளை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

GIFT

30, rue de Tourville
93600 Aulnay-sous-Bois - France
Ph : (0033) 148792169
(0033) 617731192
tamiltheatre@hotmail.fr
oudal-mozhi@hotmail.fr

SEND GIFTS
TO
FROM ANYWHERE...!

WWW.CLICKSRI.COM

Same Day Delivery
For Selected Destinations..!

Order from anywhere in the world

Best value products just a click away

Free Delivery* to Jaffna and most destinations

Click Sri

WEBSITE: www.clicksri.com
EMAIL: info@clicksri.com

Scan to view our website

“தனது அறுபதாண்டுகால வாழ்க்கையில் பலியாடுகள், சத்தியசோதனை, பவளக்கொடி அல்லது குடும்பவழக்கு ஆகியன போன்ற நாடகங்களை எழுதி, இயக்கி, அரங்கேற்றி உள்ளார். வாய்ப்புக்கிடைத்த பொழுது திரைப்படங்கள் சிலவற்றில் நடித்தார். மதுரை நகர்பகுதியில் தான் சேகரித்த மக்கள் பாடல்களைத் தொகுத்து ஆய்ந்து ‘நகர்சார் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்’ என்னும் நூலாகப் பதிப்பித்து நாட்டார் வழக்காற்றியல் புலத்தில் நகர்சார் நாட்டுப்புறவில், சேரிப்புறவியல் என்னும் புதிய அணுகுமுறைகளைத் தொடங்கி வைத்தார். தலித் அரங்கியல் என்னும் அரங்கியற் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். செவ்விலக்கிய நூல்கள் இரண்டிற்கு உரையெழுதினார்.”

பணியாற்றினார். அதனைத் தொடர்ந்து பாண்டிச்சேரி நடுவக பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள சங்கரதாஸ் நிகழ்கலைப் பள்ளியில் நாடகப் பேராசிரியராகப் பணியேற்று, புலத்தலைவராக உயர்நதிருக்கிறார். இடையில் மூன்றாண்டுகள் அயலிடப்பணியாக உலகத்தமிழராய்ச்சி நிறுவனத்தின்

இயக்குநராகப் பணியாற்றி இருக்கிறார்.

அவர் தனது அறுபதாண்டுகால வாழ்க்கையில் பலியாடுகள், சத்தியசோதனை, பவளக்கொடி அல்லது குடும்பவழக்கு ஆகியன போன்ற நாடகங்களை எழுதி, இயக்கி, அரங்கேற்றி உள்ளார். வாய்ப்புக் கிடைத்த பொழுது திரைப்படங்கள் சிலவற்றில் நடித்தார். மதுரை நகர்பகுதியில் தான் சேகரித்த மக்கள் பாடல்களைத் தொகுத்து ஆய்ந்து ‘நகர்சார் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்’ என்னும் நூலாகப் பதிப்பித்து நாட்டார் வழக்காற்றியல் புலத்தில் நகர்சார் நாட்டுப்புறவில், சேரிப்புறவியல் என்னும் புதிய அணுகுமுறைகளைத் தொடங்கி வைத்தார். தலித் அரங்கியல் என்னும் அரங்கியற் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். செவ்விலக்கிய நூல்கள் இரண்டிற்கு உரையெழுதினார்.

இங்ஙனம் நாட்டாரிசைப் பாடகர், நாடக இயக்குநர், திரைப்பட நடிகர், நிகழ்த்துக்கலைப் பேராசிரியர், நூலாசிரியர், செவ்விலக்கிய ஆய்வாளர், பொதுவுடைமை இயக்கச் செயல்பாட்டார்

ளர், ஆய்வுக்கோட்பாட்டாளர் என பன்முகத் திறனைகளை வெளிப்படுத்திய குணசேகரனாருக்கு பெயரும் புகழும் பெற்றுத்தந்தவை 'கலகம்' கொப்பளிக்கும் அவரது நாட்டார் தமிழிசைப் பாடல்களே.

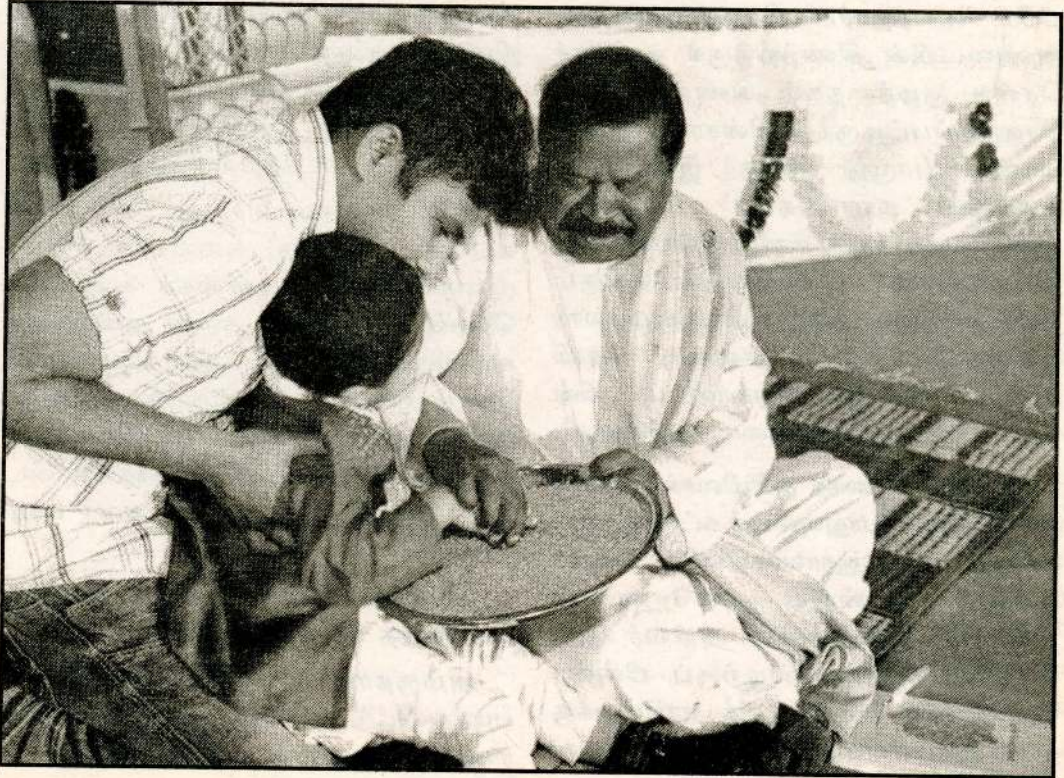
ஏனென்றால், கொதிக்கும் வெயிலிலும் கொட்டும் மழையிலும் எலும்பைக் குத்தும் குளிரிலும் வீசிக்கீழே தள்ளும் காற்றிலும் தம் வாழ்க்கைப்பாட்டிற்காக நாளும் உழைக்கும் மக்கள் தம் சமைகளை மறக்கவும் சோர்வை நீக்கவும் பாடும் பாடல்களை அவர்களது விடுதலைக்கான படைக்கருவியாக மாற்ற வேண்டும் என்னும் தீராத தாகத்தோடு குணசேகரன் இயங்கிக்கொண்டிருந்தார். கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக வெவ்வேறு அறிஞர்களால் தொகுக்கப்பட்ட நாட்டார் பாடல்களில் செவ்விலக்கிய நயங்களையும் செவ்விசையின் கூறுகளையும் கற்றுத்துறைபோகிய பேராசிரியர்களும்

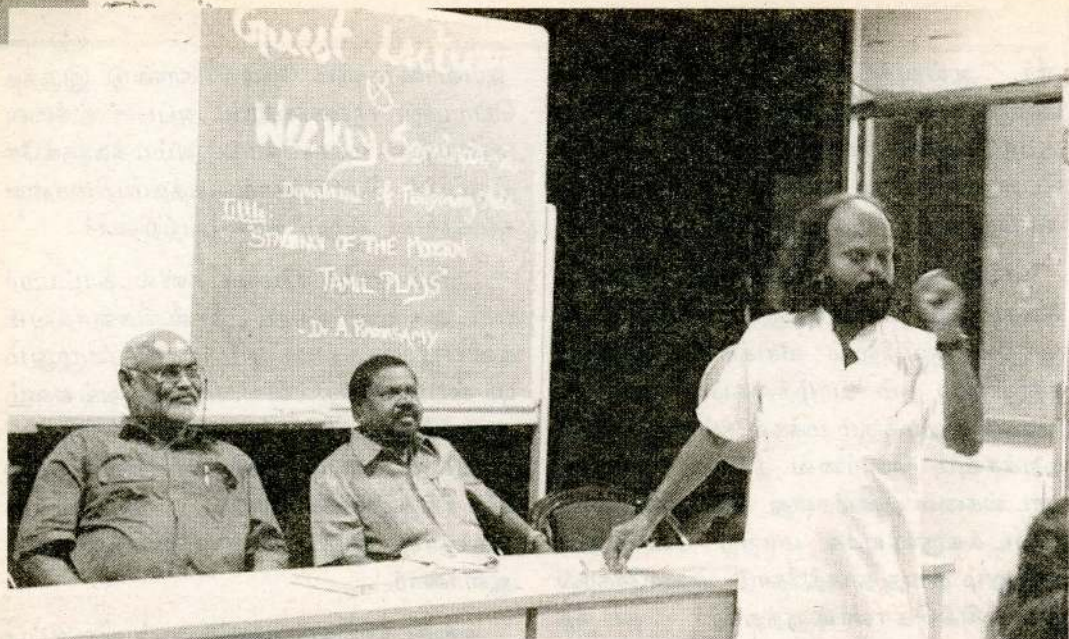
ஆய்வாளர்களும் தேடிக்கொண்டு இருந்த பொழுது, குணசேகரன் அப்பாடல்களை மண்ணின் மனத்தோடு அம்மக்களுக்கே திருப்பிக் கொடுத்தார். அத்தமிழிசையை கலகத்தின் மொழியாக மாற்றினார்.

அவர் தனது மேடைகளில் நாட்டார் பாடல்களை நேரம்கொல்லிகளாகவும் களிப்பூட்டிகளாகவும் எப்பொழுதும் பயன்படுத்தியதில்லை; மாறாக அங்ஙனம் அவற்றைப் பயன்படுத்திய போலி நாட்டார் கலைஞர்களை தொடர்ந்து விமர்சித்துக்கொண்டே இருந்தார். அதனால் இழப்புகள் பலவற்றிற்கும் ஆளானார்.

நன்றி: கரு அழ குணசேகரன் வலைப்பூ

ஒடுக்கப்பட்டோர் இலக்கியம் என்றாலே அவை தன்னிரக்கத்தைப் பேசுபவை என்னும் கருத்தாக்கத்தை அவர் தனது பாடல்களால் உடைத்தார்.

‘ஆக்காட்டி ஆக்காட்டி’ என்னும் தன்னி ரக்க நாட்டாரிசைப் பாடலின் இறுதியில் “இந்த வலையென்ன பெருங்கனமா” எனத்தொடங்கும் பாடல் கண்ணியை இணைத்து அப்பாடலில் நம்பிக்கையைப் பீறிட வைத்தார். கொளப்பாடியில் ஆண்டையின் கிணற்றிற்குக் குளிக்கச் சென்ற குழந்தைகள் கிணற்று நீரில் செலுத்தப்பட்டிருந்த மின்சாரம் தாக்கி மாண்டபொழுது கவிஞர் இன்குலாப் இயற்றிய ‘மனுசங்கடா’ பாடலுக்கு இசையைத்து, தனது கணீர்க்குரலால் பாடி, தமிழகத்தின் மூலைமுடுக்கெங்கும் ஒடுக்கப்படுபவர்களின் உள்ளக்குமுறலாக ஒலிக்கவிட்டார். ‘என்னடி தேவி சக்கம்மா’ என்னும் கோமானிப்பாடலின் வழியாக உலகின் போக்கை விமர்சித்தார்.

இங்ஙனம் கலகத் தமிழிசைக் கலைஞராக இந்திய பொதுவுடைக் கட்சி மேடைகளிலும் அதன் ஆதரவாளர்களின் மேடைகளிலும் தோன்றிய குணசேகரனார் 1990ஆம் ஆண்டுகளின் அறிவர் அம் பேத்காரின் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் வீறுகொண்டு எழுத்த தலித் அரசியலுக்கு தனது இசையையும் நாடகத்தையும் வேரா

கவும் விழுதாகவும் மாற்றினார். அதே வேளையில் சுயவிமர்சனம் என்னும் அகத்தாய்வை மேற்கொள்ளும் கலைப் படைப்புகளையும் உருவாக்கினார். விளிப்புநிலையினருக்குள் விளிம்பு நிலையினராக இருக்கும் பெண்களின் நிலையை தனது பவளக்கொடி நாடகத்திலும் ஒடுத்தலுக்கு உள்ளாகும் ஆண்களும் கூட பெண்களை ஒடுக்குவதை பலியாடுகள் என்னும் நாடகத்தில் எடுத்துரைத்தார்.

ஆக, ‘கலகம் செய்தல் கலையின் கடனே’ என்பதே, கலையின் எல்லா முனைகளிலும் கலகத்தைக் கூர்தீட்டிக் கொண்டே இருந்த, கலகத் தமிழிசைக் கலைஞரான குணசேகரனாரின் கலைக் கோட்பாடாக இருந்திருக்கிறது. இக்கலைக்கோட்பாடே தமிழிசைக்கும் தமிழ்கலைக்கும் அவர் கொடுத்த கொடையாக இருந்து என்றென்றும் அவர் புகழ் பேசும்.

அம்ருதா 2016 பிப்ரவரி இதழில் வெளிவந்த கட்டுரை.

அம்ருதாவில் இக்கட்டுரையைப் படித்துவிட்டு, கரு.அழ.குண. பேராசிரியரான நா. தர்மராசன் எழுதிய கடிதம்.

பிரான்ஸ் தமிழர் கலை கலாச்சார ஒன்றியம்
ஆர்ஜென்டெயில் தமிழர் இல்லம்
இணைந்த நட்புடன்

உடல் அரங்கியல் இதழ் நடாத்தும்

உலகத்தமிழ் அரங்கினையும் அரங்கியலாளர்களையும் ஒருங்கிணைக்கும்

உலகத் தமிழ் நாடக விழா - 2016

Festival International de Théâtre Tamoul
International Tamil Drama Festival
Theaterfestival der Tamilischen Weltweit

Samedi, Dimanche et lundi

24, 25, 26

Septembre 2016

Sall Jean Villar

9 Bd Heloise, 95100 Argenteuil, FRANCE

சிறப்பு விருந்தினர்
டாக்டர் நாசர் அவர்கள்

“சமூக விடுதலைக்கு வலிமைமிக்க ஊடகமான நாடகக் கலையை
இளம் தலைமுறையினரிடம் கையளிப்போம்”

Prof. Dr. Mounakuru
(Batticola, Srilanka)

பங்குபெறும் கலைஞர்கள்...

ஈழத்து கூத்து மேலுருவாக்க முயற்சிகளின் பிதாமகர்களில் ஒருவர். அரங்க மரபின் சாதனையாளர். கிழக்கு பல்கலைக்கழக நுண்கலைத் துறைத் துணை வேந்தரான இவர் வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்து ஆக்கங்களில் வல்லவர் மட்டுமல்லாது ஈழத்து நவீன நாடகத்தின் முன்னத்தி ஏராகவும் விளங்குபவர். காலத்தால் கைவிட்டுப் போன பல கலைசார் சங்கதிகளை, பண்புகளை, நாடக உருக்களை மீட்டெடுக்கும் பணியினைச் சமப்பவர். இவர் தனது நாடகர்களோடு பாரிக மாநகருக்கு வருகிறார். மீன் பாடிடும் தேனாட்டிலிருந்து!

Ilaya Padmanathan
(Pathanna, Australia)

1950களில், பதின்ம வயதுகளில் ஆரம்பித்து இவரது கலைப்பயணம், இலங்கை, தமிழகம் கடந்து அவுஸ்திரேலியாவிலும் தொடர்கிறது. இன்றைய நாட்களில் "அண்ணாவியார் பத்தண்ணா" என்று தமிழ் உலகு அறியும்.

1968ல் சரியான நேரத்தில் தேவையான பொருளாக இவர் மேடையேற்றிய 'கந்தன் கருணை' நாடகம் அன்றைய வெகு சனங்களை விழித்தெ வைத்து சமூகப் புரட்சியை நோக்கி உந்தியது. மேலும், 'கண் திறந்தது', 'இரத்தக்கடன்', 'தீனிப்போர்', 'நாவுக் கரசர்', 'யாழ்பாடி' ஆகியவை இவரது படைப்புகளில் புகழ்பெற்ற வற்றுள் சில. இவர் தனது குழுவோடு பாரிகக்கு வருகிறார்.

Prof. Dr. K. Raveendran
(Tamilnadu)

தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக மேனாள் நாடகத் துறை தலைவரான இவர் தமிழக கிராமியக் கலைகளை பற்றிய ஆய்வினை சிறப்புற மேற்கொள்பவர். பல நாடக வரலாற்று நூல்களைத் தமிழுக்குத் தந்தவர். அண்ணாவின் 'செவ்வாழை', 'சாக்ரடஸ்', 'மாதவ மேகலை' மற்றும் 'வைக்கோல் கன்றுகள்' ஆகியவை இவரது புகழ்பெற்ற சில நாடக ஆக்கங்களாகும். நாடக ஆசிரியர் மற்றும் நெறியாளரான இவர் தமிழகத்திலிருந்து தனது கலைக் குழுவோடு பாரிக மாநகருக்கு வருகிறார்.

K.S. Karuna Prasad
(Tamilnadu)

கூத்துப்பட்டறையின் இரண்டாம் தலைமுறை நடிகராக தமது நாடகப் பயணத்தை மேற்கொண்ட இவர் அங்கு முழுநேர நடிகராகப் பயிற்சிபெற்று பல்வேறு நாடக ஆக்கங்களில் பங்கெடுத்தவர். 2004ம் ஆண்டு முதல் 'மூன்றாம் அரங்கு' என்கிற நாடகக் குழுவைத் தோற்றுவித்து தொடர்ந்து நாடக ஆக்கங்களில் ஈடுபட்டு வருகிறார். மேலும் பள்ளி மற்றும் மாணவர்களிடையே தொடர்ந்து நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடத்தி பல்வேறு நாடகங்களையும் உருவாக்கி வருகிறார். அரவான், பரமபதம், வம்சவதம், என்று தனியும் இந்த தாகம், கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள், கர்ணன், கொங்கைத் தீ மற்றும் சத்யல்லா ஆகிய நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்துள்ளார்.

K. Balendra
(London)

ஈழத் தமிழ் அன்னையின் மணிமுடியினை அலங்கரித்திடும் முத்துக்களில் இன்னொருவர் நாடகர் பாஸேந்திரா. அவைக் காற்றுக் கழகத்தை நிறுவி பல்வேறு நாடக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருபவர். மிகச் சிறந்த இயக்குனர். 'கோடையினை மழையாகப் பொழிந்தவர். 'மழை' இவரது இன்னொரு வெற்றிகரமான படைப்பு. மொழிப்பெயர்ப்பு நாடகங்களில் அதிகம் ஈடுபாடு உள்ளவர். இப்போது சிறுவர் நாடகங்களில் அதிகம் நாட்டம் கொள்கிறார். இலண்டனிலிருந்து பாரிசு மண்ணுக்கு விருந்தளிக்கவேன்றொரு சிறுவர் பட்டாளத்தோடு!

Anton Ponrajah
(Switzerland)

சவிசுக்கு வந்ததிலிருந்து, முதற் காதலியையே கைப்பிடித்தது போல், 33 வருடங்களாக சவிசு நாட்டில் நாடகத்தையே தொழிலாக மேற்கொண்டிருப்பவர். இவரது நாடகக் குழுவில் சவிசு நாட்டினரும் இணைந்து சேவையாற்றி வருகின்றனர்.

1990களில் இவரது படைப்பான 'சிறீசலாமி' என்று பெயரிடப்பட்ட, தமிழ், ஆங்கிலம், டொச்சு ஆகிய மும்மொழி நாடகம், சொந்த மண்ணின் அவலங்களை முறைசரைந்திடும் படைப்பு, சவிசு நாடக ஆர்வலர் களிடையே பெயர் பெற்றது. நாடக ஆசான் தாசீசியாசின் அரும் பட்டறையில் உருவானவர். ஈழத் தாயின் இன்னொரு கலைமுத்து. சாதாரணமாக இவரது நாடகங்கள் இரட்டை மொழி நாடகங்கள்தான். நாடக ஆர்வலர்களுக்கு நல்லதொரு நாடக விருந்தாக அமையும்.

Ananthan
(France)

"கூத்து பாரம்பரியமிக்க எமது பழங்கலை, அதை பேணிக் காப்பது மிக அவசியம். தமிழில் புதிய கலை வடிவங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கான ஒரு முன்னெடுப்பு. கலைகளினூடாக தமிழ் தேசியத்தை வளர்க்கவும் எமது உரிமைகளை மீட்டெடுக்கவும் முடியும்." (உடல்)

மன்னார் பகுதியில் மிகவும் புகழ்பெற்ற கூத்துக் கலைஞரான குழந்தை செபமாலையின் புதல்வர் இவர். தாயகத்தைத் தொடர்ந்து பாரீஸ் மண்ணிலும் எமது தொல் கலையான கூத்துக் கலையை அடுத்த தலைமுறைக்கு கடத்துவதில் தன்னை அர்ப்பணித்து வருபவர்.

V. Gengeswaran
(France)

நாடகக் கலையை நன்கு நேசிப்பவர். நல்ல திறமைமிக்க செயல்பட்டாளர். பல பக்கங்களைப் புரட்டிப் பார்ப்பவர். பிரான்குக்கு வருமுன்பே பல ஐரோப்பிய நாடுகளில், ஐரோப்பிய கலைஞர் களுடன் வந்து நாடகங்கள் செய்தவர். தாயகத்திலும் பல நாடக நெறிமுறைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். இளம் தலைமுறையினருக்கு நாடகப் பயிற்சி தருவதில் ஆர்வம் மிக்கவர். இவரது நாடகம் எதிர்பார்ப்புடன் இருப்போருக்கு நல்ல விருந்தாக அமையும்.

Kalyani Sivagnanam
(Norway)

நோர்வே நாட்டில் புகழ் பெற்ற நடன ஆசிரியை. நோர்வே நாட்டில் “நர்த்தன காவ்யா” என்கிற பரதநாட்டியப் பள்ளியை நிறுவி கடந்த 16 வருடங்களாக பல்வேறு நர்த்தகிகளை உருவாக்கி வருபவர். பாரம்பரிய நடனம் மட்டுமல்லாது, தனது நடன நிகழ்ச்சிகளில் பல்வேறு சோதனை முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருபவர். இவரது நாட்டிய நடனங்கள் நோர்வே தொலைக்காட்சி மற்றும் பல்வேறு அரங்குகளில் நிகழ்த்தப்பட்டு மக்களுடைய பலத்த வரவேற்பைப் பெற்று வருகிறது. இவரது நாட்டிய நாடகம் இந்நாடக விழாவிற்கு மற்றொரு கவையைக் கூட்டுவதாக அமையும்.

Lakshmanan
(Srilanka)

இலங்கை நாவலப்பிட்டியைச் சேர்ந்தவரான லெட்சுமணன் கலை - இலக்கிய ஆர்வலர். மலையக மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கான பணிகளில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர். நிகர் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர். ஆய்வாளர் மற்றும் விமர்சகர் என்று பல்வேறு தளங்களில் இயங்கி வருபவர். புதிய முயற்சி நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்கை செய்து வருபவர். இவரது முகாமையில் மலையக மக்கள் பாதுகாத்து வரும் எமது தொல் கலையான காமன்கூத்து வடிவம் மீட்டுருவாக்கம் பெற்று வருகிறது. உலகத் தமிழ் நாடக விழாவின் மணிமகுடமாக காமன் கூத்தினை முதன் முதலாக பாரீசு மாநகரில் நிகழ்த்துவதில் பெருமை கொள்கிறோம்.

Radha Sarma
(Germany)

அர்ப்பணிப்புமிக்க நடனக் கலைஞர், நடன அமைப்பாளர் மற்றும் நடன சிகிச்சையாளர் என்று பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த இவர் நடனத்தையே தமது வாழ்வியலாகக் கொண்டவர். அரங்கத்தையே தனது கோயிலாக பாவிக்கும் இவர் செவ்வியல் நடனத்தை வணங்குதற்குரிய தெய்வமாகக் கொண்டவர்.

1990களில் ராதா நாட்டியப்பள்ளி என்கிற அமைப்பை ஜெர்மனியில் நிறுவி இப்புனிதக் கலையை இளந்தலைமுறையினருக்கு கடத்துவதில் முக்கிய பங்காற்றி வருபவர். தனது சுய முனைப்பின் மூலம் தனக்கென ஒரு பாணியை உருவாக்கி அதன் மூலம் பல்வேறு உச்சத்தை அடைந்த இவரது ஆற்றுகை இவ்விழாவிற்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக இருக்கும்.

Arangadal
(Canada)

கனடா நாட்டில் நவீன நாடகத்தின் தனித்துவத்தை பிரதிபலிக்கும் குழுவாக இயங்கி வருபவர்கள். இவர்கள் கனடாவில் மேடையேற்றிய நாடகங்கள் கனேடிய கலைஞர்களால் மிகவும் பாராட்டப்பட்டவை. மரபு சார்ந்த எமது கலைகளினூடாக தமிழ் நாடகத் துறைக்கு புதிய வடிவத்தை உருவாக்கி வருபவர்கள். உளவியல் சார்ந்த சிக்கல்களை தமது நாடகங்களினூடாக வெளிப்படுத்தி கனடா வாழ் தமிழ் மக்களின் மனங்களில் புதிய வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சி வருபவர்கள். ஆக, இவர்களது நாடகம் உலகத் தமிழ் நாடக விழாவில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்று நம்பலாம்.

Siri
(Swiss)

தாயகத்தைத் தொடர்ந்து புலம்பெயர்ந்து வாழும் சுவிக மண்ணிலும் கலைவிழி சமூகப் பணிகளில் ஆர்வம் காட்டுபவர். தாயகம் கண்ட வலிகளை, பாடுகளைத் தமது படைப்புக்களின் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்தவர். நாடகத் துறையில் வீரியமிக்க பங்காற்றி வரும் இவர் தற்போது திரைப்படத்துறையிலும் ஆர்வம் காட்டி வருகிறார். இவர் தயாரித்து இயக்கியுள்ள “அடம்பன்” வெகு விரைவில் சுவிஸ் மற்றும் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் வெளிவரவுள்ளது. இவரது நாடக வடிவம் இவ்விழாவிற்கு மற்றொரு பலமாக அமையும்.

**Thayanithi,
Gunapalan**
(France)

சின்னக்குட்டி தயாநிதி, இரா.குணபாலன் இவ்விரு பெயர்களும் ஐரோப்பிய வானொலி தொலைக்காட்சிகளில் மற்றும் அரங்குகளில் மிகவும் பேசப்படும் பெயர்கள். அன்றாடம் காணும் சமூகப் பிரச்சினைகளை மிகவும் நகைச்சுவையாகவும், மனங்களில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் விதமாகவும் நறுக்கென்று கூறும் நாடக வித்தை இவர்களுடையது. ஐரோப்பிய அரங்குகளில் இவர்களுக்கென்று பல்லாயிரம் ரசிகர்கள் உள்ளனர். இவ்விழாவில் இவர்களது படைப்பு நகைச்சுவையோடு நர்த்தனமாடும் என்று நம்பலாம்.

Thiyagarajan (Thiyan)
(Germany)

தமிழ்க் கலைகளின் பால் மிகுந்த பற்று கொண்டவர். சமூக அக்கறையாளர். தமிழை கற்பிக்கும் ஆசிரியராகவும் திகழ்பவர். ஃபிராங்க்பர்ட் நகரில் நாடகத் தென்றல் என்கிற அமைப்பை நிறுவி இரு வருடத்திற்கொருமுறை நாடகப் போட்டிகளை நாடாத்தி தமிழ் நாடகக் கலையின் மீது இளையோரை திசை திருப்பும் அரும்பணியை ஆற்றி வருபவர். இவரது நாடகங்கள் தனித்தன்மையுடன் அமைந்து வருவதுடன் பல்வேறு தரப்பினரின் பாராட்டுக்களையும் பெற்று வருகிறது. இவரது பரிசோதனை முயற்சியில் உருவான நாடகம் எமது நாடக விழாவில் வலுவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

Yoharajah
(Denmark)

இவர்களுடைய படைப்புக்கள் தனியாகவும், குழுவாகவும் நாடகங்களாக, குறு நீளத் திரைப்படங்களாக ஆயிரம் தாண்டும். மேடைகள் பல்லாயிரம் தாண்டும். காலையில் ஒரு ஈழச் செய்தி வந்தால் மாலையில் அதை ஒரு நயமான நாடகமாக ஆக்கித் தரும் வித்தகர்கள். மக்களால் தங்கள் நட்சத்திரங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்கள். முற்றத்து மல்லிகைகள்தான். ஆனாலும் நறுமணம் வீசத் தவறியதில்லை. ஆயத்தமாகிறார்கள் உலகத் தமிழ் நாடக விழாவிற்கு.

செயற்பாட்டாளர்கள் - ACTIVISTS

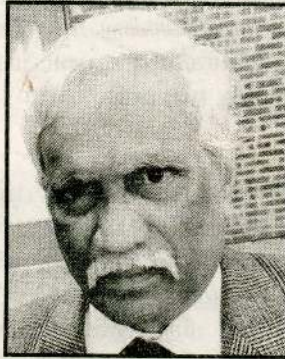
எம். அரியநாயகம்
M. Aryanayagam
France
Editor "Oudal"
Managing Director

கு. பரராசா
K. Pararasa
France
Theate artist

C.A. அருள்நாயகம்
C.A. Arulnayagam
France
Electrical Engineer,
Adviser "Oudal"

எஸ். கே. காசிலிங்கம்
S.K. Kasilingam
France

பத்திரிகையாளர்,
அனுசரணையாளர்.

வே. கெங்கேஸ்வேரன்
V. Gengeswaran
France
Secretary, "GIFT"

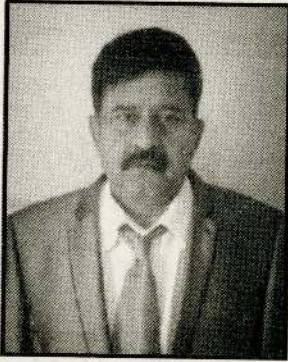

P.K. ஜெயகுமார்
P.K. Jayakumar
Tamilnadu
Retd. Dy. Manager (Finance),
AIR India, Co-ordinator "Oudal"

ஞா. சாந்தகுமார்
G. Santhakumar
France,
Retd. Eng., consultant,
Member "GIFT"

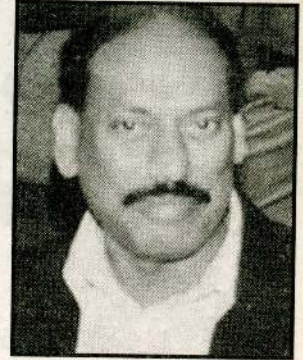
செயற்பாட்டாளர்கள் - ACTIVISTS

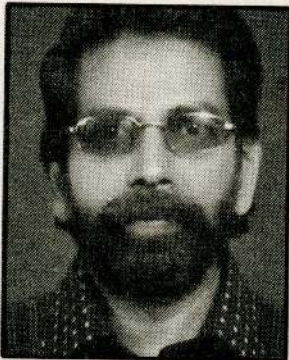
நடராஜ் ஜெகசோதிநாதன்
N.Jegasothinathan
France
President de la Maison des
Tamoules d' Argenteil

க.தேவமனோகரன்
Dr.K.Thevamanokaran
France
Honourable Member
"GIFT"

ஸ்ரீபாஸ்கரன்
Sripaskaran Sellathurai
Theatre Artist,
Social Volunteer

பேரா.முனைவர் க.இரவீந்திரன்
Prof. K.Raveendran
Tamilnadu
Advisor,
"Oudal"

நல்லையா கார்த்திகேசு
Nallaiyah Karthikesu
France
Co-ordinatore
"GIFT" & Oudal

எஸ்.சிதம்பரம்
S.Chidhambaram
Tamilnadu
Su Editor "Oudal"
Film Director

உலகம் அரங்கியல் இதழில்

உலகத் தமிழ் நாடக விழா - 2016

Festival International de Théâtre Tamoul - 2016
International Tamil Drama Festival - 2016

அறப்பு பலர்

வரன்மையமான வடிவமைப்பு / அதிகபக்கங்கள்

எழுதுங்கள் - நாடகம், இசை, நடனம் ஆகிய கலைகளின் ஆற்றுகையாளர்களின் படைப்புகள் பற்றிய உங்கள் பார்வைகள், பதிவுகள். நவீன நாடகங்களின் வளர்ச்சிக்கான உங்கள் ஆக்கங்கள், எமது தொன்மையான கலைகளை உலகக்குவிக்க வேண்டிய எமது கடமைப்பாடுகள்.

இளையதலைமுறையினர் எமது நாடகக்கலையை கையில் எடுக்கவேண்டிய அவசியங்கள், மற்றும் திரையரங்கு சார்ந்து 'குறும்படங்கள்' பற்றிய திறனாய்வுகள் பதிவுகள், வளர்ச்சிக்கான கருத்துக்கள் இன்னும்.... இன்னும்.....

உங்கள் தொடர்புகளுக்கு எங்கள் மலர்க்குழுவினர் உலகமெங்கும்...

oudalmozhi@gmail.com

பாசிங்கம் சினைசர்
Balasingam Siganeser - London
Open Access University of Arts & Design

புலவர் சி. ர. பாலசுப்ரமணியர்
Prof. R. Balasubramanian - Teninodu
Thiruv. Ar. Kal.

மணிமாரன்
Manimaran - Teninodu
Journalist - Makhal Iv.

நீ. அ. கருணாகர்
Neda Karunakaran - Australia
Chief Engineer "Orisk" Co-ventral

க. சிவநாமன்
K. Sivagnanasami - Norway
"Orisk" Co-ventral

தேவகிருஷ்ணன் பாலா
Devakrishnan Bala - Canada
Writer

சொலிங்கம்
Somalingam
Ipsilimondam, Frankfurt, Germany

எலிசியா மூரூகாசா
Elsiya Murugothas,
Oberhausen Germany
President-Int. Tamil Writers Assn.

அறிவன்
Arivan - Pondicherry
Thazhi Avakattalal, Pondicherry

பி. ஏ. ஜயகமர்
P.A. Jayakumar
Thiruv. Ar. Kal. & Pondicherry

Tale of an Anklet explored the dramatic intensity and theatrical possibilities of the original text

Chilappatikaram – Tale of an Anklet, couched in diverse dance idioms, was staged recently by Bangalore Club for Kathakali and the Arts with a cast of more than 70 artistes. Conceived by Lalitha Das and directed by Meena Das Narayan, the performance was choreographed by eminent Kuchipudi exponent Veena Murthy Vijay, and featured talented young artistes in lead roles and a host of dancers drawn from various institutions headed by distinguished gurus. Music direction was by Praveen D. Rao.

Based on the timeless classic penned by Elankovadikal, the presentation explored the dramatic intensity and theatrical possibilities inherent in the text to telling effect. Excellent lighting and special effects, an exceptional musical score and vocalization, appropriate use of props, vivid English narration supplementing the specially commissioned Sanskrit lyrics, and bright backdrops were used to underscore the outstanding choreography, which drew from Kuchipudi, Bharathanatya, Kathak, Odissi, Chau, Kathakali and Mohiniattam, with folk elements and Kalaripayattu sequences adding verve and vigour. Aspects of life, traditions and customs prevalent in the land centuries ago were successfully evoked, and the universality of the human predicament as enshrined in the story ensured that there was never a dull moment during the recital.

Prateeksha Kashi's portrayal of the accomplished courtesan Madhavi was vivacious and vibrant. It also bore testimony to much versatility and stamina, switching styles and costumes in accordance with accompanying groups of Kuchipudi, Odissi, Mohiniattam and Kathak dancers with finesse and seamless continuity. Shama Krishna played Kannaki, a paragon of virtue and beauty, and communicated effectively the serenity and maturity of the character, and her trans-

formation, due to the vicissitudes of life and a travesty of justice, into an embodiment of feminine fury and power. Great expertise, endurance and energy were evident in Mithun Shyam's representation of Kovalan who was once affluent, who falls on hard times through his own folly, and is executed for no fault of his. The technical prowess and histrionic abilities of the three lead artistes were major factors in the success of the evening.

The multifarious components of the show coalesced smoothly to form an organic and absorbing whole. That the large number of dancers on stage executed their parts with absolute synchronization and timing, with perfectly co-ordinated entries and exits, bore testimony to the great effort put in by all participants and the organisers as well. Editing of certain sections such as some of the prolonged pure dance segments, and extension of certain others such as the scene leading up to Kovalan's break up with Madhavi, could be considered in future editions of the performance to further enhance the dramatic appeal.

The introduction of the three Kathakali artistes attired in imposing chuvanna thadi costumes, with the stage bathed in a red glow, a raging fire as the backdrop, and riveting percussion and sound effects together symbolising the city aflame, was a masterstroke that had spectacular visual and aural impact. The deification of Kannaki at the end ushered in a sense of tranquillity and solace, a fitting finale to a superbly conceived and executed presentation.

கே.ஏ.ஜீ. தமிழ்த் தளத்தின் ஒரு அடையாளம்

- ச.ஜெயப்பிரகாஷ், முனைவர்பட்டஆய்வாளர்,
நிகழ்த்துகலைத்துறை, புதுவைப் பல்கலைக்கழகம்,
புதுச்சேரி - 605 014

பேரா. கா. சிவத்தம்பி,
பேரா. சே. இராமானுஜம்,
பேரா. கரு. அழ. குணசேகரன் -
இந்த மூன்று ஆளுமைகளும் என்
வாழ்வில் வந்துசென்றவர்கள்.
அவர்கள் காட்டிய வழி மிகப்
பெரியது. இவர்களின் ஆளுமைத்
திறமைகளை நான் முழுமை
யாகப் பயன்படுத்தவில்லை
என்ற ஏக்கம் இருக்கின்றது.
ஆனால் இந்த ஆளுமைகளுடன்

மிகவும் நெருக்கமான உறவு இருந்தது.

இலங்கையில் முல்லைத்தீவைப்
பிறப்பிடமாகக் கொண்டவன் நான்.
பூமிதனில் பிறந்துவிட்டால் பிறக்க
ஓரிடம் வளர ஓரிடம், இருக்க ஓரிடம்
என்று பாதைகள் மாறிக்கொண்டே
செல்லும்.

இலங்கையில் பேரா. கா. சிவத்தம்பி
அவர்களுடன் நான் இருந்தகாலத்தில்
குணசேகரன் அவர்களை முதல்முறை
சந்தித்தேன். அடுத்து நாடகத்துறையில்
முதுகலைப்பட்டம் பெறுவதற்கு
புதுச்சேரிப் பல்கலைக்கழக நிகழ்த்து
கலைத்துறையில் 2011ஆம் ஆண்டு
வந்து சேர்ந்து போது அவரின் கீழ்
கற்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது.

முதுகலையில் இரண்டாவது
வருடம் எங்களுக்கு நாடகத்தயாரிப்பு
இருந்தது. அதற்கு அவர்தான் வழி
நடத்துபவராக இருந்தார். அவருடைய
இயக்கத்தில் பாதல்சர்காரின் 'துட்டா
மலைக்கு அப்பால்' என்னும் நாட
கத்தில் நான் நடிகனாகவும் வேட
உடை ஒப்பனையாளராகவும் செயல்
பட்டேன். அந்நாடகம் பலரின்
பாராட்டை பெற்றிருந்தது.

அவருடையவகுப்பில் இருந்து
கற்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அவர்
மாணவர்களுக்கு கற்பிப்பதற்காக
ஒவ்வொரு நாளும் பாடத்தை

திட்டமிட்டுக் கொண்டு வருவார். அதனை அவர் மிகவும் இலகுவான முறையிலும் நகைச்சுவைப் பாங்கிலும் கற்பிக்கும் தன்மை சுவாஸ்யமானது. கற்பித்தலை தன்னுடைய விருப்பமான செயற்பாடாக கருதி அதனை விரும்பிச் செய்தவர் தனது இறுதி மூச்சுள்ள வரை.

2013ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் சே.ராமானுஜத்தின் இயக்கத்தில் இந்திரா பார்த்தசாரதியின் 'ராமானுஜர்' நாடகத்தை இயக்குவதற்கு நிகழ்த்து கலைத்துறை முடிவுசெய்தது. அப்போது; ராமானுஜர் வேடத்தில் நடிப்பதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் குண சேகரன் அவர்கள் எனக்குப் பலவகையிலும் ஒத்துழைப்புத் தந்து அதில் நடிப்பதற்கு வழிவகை செய்து தந்தவர்.

'ராமானுஜர் நாடகம் என்னுடையதாக யாரும் பார்க்கவில்லை. அது குணசேகரனுடையதாகத்தான் பார்த்தார்கள், இந்திரா பார்த்தசாரதிக்கு செய்ய வேண்டிய கடமையைத்தான் அவர் செய்தார்' என்று பேரா.ராமானுஜம் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

உண்மையில் பாண்டிச்சேரி நிகழ்த்து கலைத்துறை இந்திராபார்த்தசாரதி அவர்களின் கடின உழைப்பில் உருவானது. அவருக்குபின் அத்துறையின் பொறுப்பை கே. ஏ. ஜி. ஏற்றுக்கொண்டார். அதுவும் தகுதி முறைப்படி பெற்றாரே தவிர அப்பதவிக்கு வர அவர் எந்த பின்வழியையும் கையாளவில்லை. எப்பொழுதுமே இந்திரா பார்த்தசாரதி அவர்கள் மீது மிகவும் நன்றி உணர்வுடைய மாணவர் நிலையில்தான் இருந்தார். அதுபோல் ராமானுஜம் அவர்களின் மீதும் அவருக்கு ஆழமான நன்றி உணர்வும் இருந்தது.

தமிழ்நாட்டு மத்தியில் அவருடைய வகிபாகம் என்ன? என்பது முனைவர் பட்ட ஆய்வாளராகவந்ததன் பின்னர்தான்

தங்க நகைகளால்
ஒரு தங்கக் கோபுரம்
சுவர்ணமகால்
நகைமாதம்

SWARNAMAHAL

122, Av.P.V.Couturier
93120 La Courneuve
France

Tp : 01 48 36 40 75
Mobile : 06 50 17 51 91
swarnamahala93120@gmail.com

நீங்கள் விரும்பும் வடிவங்களில்
நகைகள் செய்திட நாம் எடுப்பது
ஒரு வாரம் மட்டுமே.

உயர் தரத்திற்கும், உத்தரவாதத்திற்கும்

சுவர்ணமகால்
Swarnamahala

அழகான புதியபுதிய வடிவங்களில் சுடிதார்,
பஞ்சாபி வகைகள், சிறுவர்களுக்கான ஆடைகள்,
அனைத்தையும் நியாயமான விலையில் பெற்றிடலாம்.

புரியத்தொடங்கியது.

தமிழ் நவீன நாடக உலகில் நடிக்கராகவும், இயக்குனராகவும் புகழ் பெற்றவர். நாட்டுப்புற இசைக் கலைஞர், நாட்டுப்புறவியல், தலித் பண்பாடு, அரசியல், வரலாறு, சேரிப்புறவியல், தலித் அரசியல் என்று பலகோட்பாட்டுத் தளங்களில் பெரும் பங்களிப்பை செய்திருந்தார். மார்க்ஸிய அரசியல் பின்புலத்தோடு தமிழ் உணர்வையும் தலித் மக்களின் உரிமைகளையும் தனது இசையின் மூலமும் நாடகங்கள் மூலமும் வெளிப்படுத்தி வந்த மக்கள் கலைஞன்.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் அவருடைய வகிபாகம் என்பது முக்கியமானது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்னர்தான் நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்னும் துறைபற்றிய ஆய்வுகள் கருத்தியல்கள் மேற்கிளம்புகின்றது. குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில். அவ்வாறு ஒருதுறை வளர்ச்சி அடைவதற்கு முக்கிய காரணகர்த்தாவாக விளங்கியவர்; பேரா. வானமாமலை. அதன் காரணமாக பல கலைக்கழகங்களில் இது ஒருதுறையாக வளர்ச்சி அடையத் தொடங்கின. குறிப்பாக மதுரைக் காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தில் அத்துறை மிகவும் சிறப்பாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. பேரா. முத்துசண்முகம் போன்றவர்கள் அதில் முக்கிய பங்காற்றினார்கள். இந்தப் பின்னணியில் தான் நாட்டார் வழக்காறுகளை ஆய்வு

செய்யும் மாணவனாக அப்பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து கொண்டவர் கே.ஏ.ஜி. அவர்கள். நாட்டார்மரபில் இருக்கக்கூடிய ஆட்ட நுணுக்கங்களையும் இசைக்கூறுகளையும் தன்னுடைய ஆய்வுப் பொருளாக எடுத்துக் கொண்டார். அதையே தன்னுடைய வாழ்க்கையினுடைய செயற்பாடாக செய்யத் தொடங்கினார். மதுரைக் காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கும் காலத்தில் சைவ சித்தாந்தத்திலும் தனது கற்கையை மேற்கொண்டிருந்து, திறமைச் சித்தி பெற்று தங்கப்பதக்கமும் பெற்றிருந்தார்.

“1970களில் இந்தியாவில் பல்வேறு அரசியல் இயக்கங்கள் உருவாகின. வெகுசனங்கள் மத்தியில் நாட்டார் பாடல்களை பாடுவது என்பது 1980களில் மிகவும் வீரியத்துடன் தென் இந்திய சமூகத்தில் வெளிப்பட்டது. இச்செயல்பாட்டில் முக்கியமானவராக இருந்தவர் கே.ஏ.ஜி அவர்கள். அக்காலத்தில் ஒரு சிங்கம் போல் தன்னை முன்னிலைப்படுத்திக் கொண்டார். அவரை முன்வைத்தே பல இயக்கங்கள் மக்கள் மத்தியில் சென்றடைந்தன.”

1970களில் இந்தியாவில் பல்வேறு அரசியல் இயக்கங்கள் உருவாகின. வெகுசனங்கள் மத்தியில் நாட்டார் பாடல்களை பாடுவது என்பது 1980களில் மிகவும் வீரியத்துடன் தென் இந்திய சமூகத்தில் வெளிப்பட்டது. இச்செயல்பாட்டில் முக்கியமானவராக இருந்தவர் கே.ஏ.ஜி அவர்கள்.

அக்காலத்தில் ஒரு சிங்கம் போல் தன்னை முன்னிலைப்படுத்திக் கொண்டார். அவரை முன்வைத்தே பல இயக்கங்கள் மக்கள் மத்தியில் சென்றடைந்தன. அவர் இக்கட்சி என்று தன்னை பச்சைகுத்திக் கொள்ளவில்லை என்றாலும் பலகட்சிகள் அவரை தன் கட்சிக்குள் இணைத்துக் கொண்டது. தமிழ்நாட்டில் பல முற்போக்கு இயக்கங்களுடன் நாட்டார் பாடல்களை மேடையில் பாடி அக்கலையை வளர்த்து விட்டது என்பது அவருடைய மிகப்பெரிய

பங்களிப்பாக இருந்தது. இன்றளவும் அதனையே பலர் வியந்து பேசுகின்றனர்.

1980களில் அவர் வீரியமாக பயனிக்கத் தொடங்கியவர். தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கம், தமிழ்நாட்டு கலை இலக்கிய பெருமன்றம், மக்கள் கலை இலக்கிய கழகம் ஆகிய இடதுசாரி அமைப்புக்களின் பல்வேறு மேடைகளில் நாட்டார்கலை இலக்கிய மரபு சார்ந்த அரசியல் கொள்கை பரப்பு பாடகராக இயங்கினார்.

1990களில் அவர் தன்னை வேறு ஒரு தளத்திற்கு பரிணமித்துக் கொண்டார். 1990களில் இந்திய அரசியல் போக்கில் அம்பேத்கார் நூற்றாண்டுவிழா எங்கும் கொண்டாடப்பட்டபொழுது தலித் எழுச்சி இந்திய சமூகத்தில் உருவானது. அதன் போக்கு தமிழ்ச்சமூகத்திலும் உருவானது. அதன் முகமாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பாடல்களை பாடத் தொடங்கினார். இவ்வாறு பாடத் தொடங்கியவர் தனக்கென ஒரு இசைக் குழுவை தொடங்கினார், 'தன்னானே' என்று பெயரிட்டு. பல்வேறு ஒலிப்பேழைகளை உருவாக்கி வெளியிட்டார். அதனை தமிழ் மரபில் பலதரப்பினர் பாரட்டினர். கவிஞர் இன்குலாப் எழுதிய மனுசங்கடா என்னும் பாடல் முக்கியமானதாகும். அது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பாடலாக அமைந்திருந்தது. இதுவே தமிழ்ச்சமூகத்திற்கு அவர் விட்டுச் சென்ற கொடை என்று குறிப்பிட வேண்டும்.

தவில், நாதஸ்வரம், உடுக்கை உள்ளிட்டப் பாரம்பரிய இசைக் கருவிகளை இவரின் குழுவினர்; அதிரவிட்டால் அதைக் கேட்க மக்கள் கூட்டம் அலைமோதும். அரங்கத்தில் இருக்கும் ஒட்டுமொத்தக் கூட்டத்தையும் வசியப்படுத்தும் வலிமை இவரின் குரலுக்கு உண்டு. தலித் அரங்க வியல் என்னும் கோட்பாட்டை உரு

வாக்கியதில் பெரும்பங்காற்றியவர்;

குணசேகரன் ஐயாமுதன்முதலில் பணியமர்த்தப்பட்டது பழங்குடி ஆய்வு மையத்தில். அதனால் ஊட்டிக்குசென்றார். அங்கு பழங்குடியினரிடையே காணப்படும் கலை வடிவங்களை கண்டுபிடிப்பதில் ஆர்வம் காட்டினார். பழங்குடிமக்களின் ஆட்டமும் கூத்தும் என்று புத்தகத்திற்கான தகவலை ஊட்டியில்தான் சேகரித்தார்.

1977இல் காந்திக்கிராமத்தில் தேசிய நாடகப் பள்ளியினால் நடைபெற்ற நாடகப் பயிற்சிப்பட்டறையில் கலந்துகொண், அப்பயிற்சியின் நிறைவாக தயாரிக்கப்பட்ட 'பிணந்தின்னும் சாத்திரங்கள்' நாடகத்தின் இசையமமைப்பாளராக தன்னுடைய நாடகப் பயணத்தை ஆரம்பித்தார். தொடர்ந்து புதுச்சேரி பல்கலைக் கழகத்தின் நாடகத்துறை தலைவராகச் செயற்படத் தொடங்கினார். பின் பல்வேறு தளங்களில் தன்னுடைய பார்வையை விரிவுபடுத்தினார். அதனால் நாடக இயக்குனராகவும் நாடகநடிகராகவும் சினிமாத்துறை நடிகராகவும் தன்னுடைய தளங்களை பெரிதுபடுத்திக் கொண்டு சென்றார்.

பல நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். 'சத்திய சோதனை' 'அறிகுறி' 'தொடு' 'மாற்றம்' 'விருட்சம்' 'பலியாடுகள்' உட்பட 12 நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். 'பலியாடுகள்' நாடகம் புதுச்சேரி பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறையின் பாடத் திட்டத்திலும், காஞ்சிமாமுனிவர் பட்ட மேற்படிப்பு பாடத்திலும் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. சத்திய சோதனை என்ற நாடகம் புதுச்சேரி பாரதிதாசன் அரசு மகளிர் கல்லூரியின் முதுகலைப் பாடத் திட்டத்தில் பாடமாகவைக்கப்பட்டுள்ளது.

கருத்தியில் ரீதியில் இவருடையதளம் என்ன என்பதை புரிந்து கொண்டு அவருடன் பழகுவதை என்னுடைய

வாழ்க்கையில் கிடைத்த அரிய வாய்ப்பு என்று கருதுகின்றேன். அதனால் அவருடைய பல்வேறுஆய்வுக் கட்டுரைகளை சொல்லச் சொல்ல எழுதியும் அதனை பின்னர் கணினி மயப்படுத்தும் செயற்பாட்டிலும் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்திருக்கின்றேன்.

அதன்பின் அவர் சகவீனமாக வைத்திய சாலையில் பல தடைவ சென்ற போது அவருடன் சென்று அவரை கவனிக்கும் கைங்கரியங்களை செய்து வந்தேன். அவ்வாறான வேளைகளில் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் பலமுக்கியமான விடயங்களை என்னுடன் பகிர்ந்திருந்தார்.

சிவகங்கை மாவட்டம் இளையாங்குடியைச் சேர்ந்தவர் குணசேகரன் அவர்கள், கல்வி கற்றது முஸ்லிம் பாடசாலையில். அதனால் இஸ்லாமியத்தில் உள்ள முக்கிய விடயங்கள் பற்றிய தெளிவு அவருக்கு இருந்தது. கல்விகற்கும் காலத்தில் அவர் இசைப்போட்டிகளில் பங்குபெற்று பாராட்டுக்கள் பலபெற்றவர்.

அவர் பௌத்த மதம் கூறும் தத்துவங்களை மிகவும் ஆழமாக கடைப்பிடித்தவர். புத்தனின் கொள்கையில் ஈடுபட்டு அதனைப் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர். சங்க இலக்கியங்களை ஆழமாக ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தியிருந்தவர். அவரின் 'பதிற்றுப்பத்து' உரை அதற்குச் சான்று. 'உரையாசிரியர்களான பரிமேழழகர் போன்ற உரையாசிரியர் தன்மையில் வைத்து அவரை நோக்க வேண்டும், அத்துடன் ஏனையவர்கள் கற்பது குறைந்து விட்டது, ஆனால் அவர் கற்பதிலும் புதிய விடயங்களை ஆராய்வதிலும் மிகுந்த ஆர்வமுடையவர்' என்று பேரா. இராமானுஜம் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்.

அவர் இறுதியாகபலியாடுகள் என்னும் நாடகத்தை 2015 ஆம் ஆண்டு

இயக்கியிருந்தார். அந்த இயக்கத்தில் மிகவும் முக்கியகதாபாத்திரத்தில் நடித்திருந்தேன்.

ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்ததால் தாம் பெற்ற அடிகளையும் வலியையும் 'வடு' என்கிற நாவலின் மூலம் அழுத்தமாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

பேரா.கரு.அழ.குணசேகரன், நாடகம், நாட்டுப்புற இலக்கியம், நாட்டுப்புற இசை, நவீனநாடகம், தமிழ் இலக்கியம் என பரந்துபட்டு செயல்பட்டவர். பல்வேறு தலைப்புகளில் 30 நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார். மற்றவர்களுடன் இணைந்து 10 நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரால் தொகுக்கப்பட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை 30 ஆகும். மொத்தமாக 60 நூல்களை இவர்; பதிப்பித்துள்ளார். தமிழக அரசின் கலைமாமணி உள்ளிட்ட பல விருதுகளையும் பெற்றவர் பேரா. கரு.அழ.குணசேகரன்.

கல்வியே அருமக்கள் கண்ணாகும் என்பதற்கேற்ப இறுதி மூச்சுவரை கற்றலும் கற்பித்தலிலும் ஈடுபட்டவர். கே.ஏ.ஜீயின் மறைவு தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு மிகப்பெரும் இழப்பு. இன,மத,மொழி கடந்த அன்பை நேசித்தவர். மனிதத்தை நேசித்தவர். அதனால் உலகில் பல பாகங்களில் உறவுகளை சம்பாதித்தார்.

- வீட்டு வங்கி முகாமையாளர் (Agent Immobilier)
 - வங்கி முகாமையாளர் (Banque)
 - நொத்தாரிசு (Notaire)
 - திருமணப்பதிவு (Mairie)
 - நீதித்துறை 5 (CAF, Prefecture)
 - நிர்வாகத்துறை (Secutit'e Social, OFPRA, CNDA)
- இன்னும்...

இச்சேவைகள் அனைத்தும் உங்கள் கலக்கமற்ற, அமைதி வாழ்வின் அத்தியாவசியத் தேவைகள்.

விபரமான விளக்கங்கள், சட்டப்பூர்வமானதும் நேர்த்தியானதுமான மொழிபெயர்ப்பு இவையெல்லாம் உங்கள் அவசிய தேடல்கள்.

அப்படியானால் நீங்கள் யாரை தெரிவு செய்ய வேண்டும்?

எங்கள் மொழிபெயர்ப்புக்களின் துல்லியமும், தரமும் பிரெஞ்சு நிர்வாகத்துறையின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவை என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும்.

இதோ... உங்களுக்கான சேவையில் நாங்கள்

Master Trades Translation Office Kajendran Sothilingam

8, rue Demarquey, 75010 Paris
Metro : Gare de Nord
(Sortie : rue du Fbg. St.Denis)

01 42 09 20 45
06 76 46 22 40

e-mail : mastertrades@hotmail.com
www.matertrades.com

கரு.அழ.குணசேகரனின் தலித் அரங்கியல் — பி.பாலசுப்பிரமணியன் —

“ஒரு தனிநபரின் உரிமை பிறரால் அபகரிக்கப்படுவதைத் தடுத்தாக வேண்டும். ஒரு மனிதனின் சுதந்திரம் என்பதுதான் நமக்கு முக்கியம். அடிப்படை உரிமைகள் பற்றி நான் வலியுறுத்தியபோது இதுதான் என் மனதில் இருந்தது.”

- அம்பேத்கர்

சாதி என்பது அண்மையில் ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்டது, கட்டமைக்கப்பட்டது, நம்பவைக்கப்பட்டது என்ற அறிவியல் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும் இருண்மையான சமூகத்தில் வாழ நாமெல்லாம் நிர்ப்பந்தப்பட்டிருக்கிறோம். அரசியல், மொழி, சமூகம், பண்பாடு, பொருளாதாரம், வரலாறு என அனைத்திலுமே சாதியம் வலிந்து புகுத்தப்

பட்டிருக்கிறது. நமக்கும் நமது பிள்ளைகளுக்கும் வரலாற்றைத் தவறாகக் கற்பித்திருக்கிறார்கள் சனாதன உயர்சாதி இந்துக்கள்.

அகமணமுறைக்கும் கல்விக்குமான சமூகத்தேவை கருதி சாதியைப் பயன்படுத்தும் மனிதர்களுக்குச் சமூக வரலாற்றை மிக எளிமையாகக் கற்றுத்தர நாடகக்கலையைப் பயன்படுத்த முன்னத்தி ஏர் பிடித்தவர் கரு.அழ.குணசேகரன். குறிப்பாக, அவரது “தலித் அரங்கியல்” என்ற புதுமையான நாடகக் கருத்தியல் வடிவம் சாதிய அதிகாரத்தையும் மேட்டிமைத்தனத்தையும் இறுக்கத்தையும் உடைத்தெறிய உருவாக்கப்பட்டதாகும். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கலைகளையும் கலை வடிவங்களையும் கலைஞர்களையும் அவர்களின் கலைத்திறமைகளையும் மீட்டெடுத்த பெரும் பங்கு இவருடையது. இன்னும் பெயர் தெரியாத எத்தனையோ நாட்டார் கலைஞர்களுக்கு இவர்மேல் பெரும் மரியாதை உண்டு.

தலித் அரங்கியலின் தேவை

நகரங்கள் நவீனமயமாக்கப்பட்டு அறிவியல் தொழில்நுட்பம் பெருகிவரும் சூழலிலும் இளவரசன், கோகுல்ராஜ், சங்கர் போன்றவர்களும் சாதியத்தை முன்னிலைப்படுத்தி ஆதிக்கச் சாதியினரால் படுகொலை செய்யப்படுகின்றனர். சமீப காலங்களாகத் தமிழகத்தில் கௌரவக் கொலைகள் பெருகி வருகின்றன. மனிதர்கள் இன்றும் குகை மனநிலையில்தான்

வாழ்கிறார்கள் என்பதற்கானத் தெளிவான ஆதாரம்து.

ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் சிறுவயது லிருந்து ஏதோ ஒரு வகையில் ஆதிக்கச் சாதியினரால் உள்வியல் ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறான். கரு.அழ.குணசேகரன் ஆதிக்கச் சாதியினரால் தனக்கு நேர்ந்த சாதிய அனுபவங்களை “வடு” என்ற தனது தன்வரலாற்று நூலில் பதிவு செய்திருப்பது ஆரோக்கியமானதாகும். இதனைத் தமிழின் முதல் தலித் சுயசரிதை நூல் என்பர்.

கல்வியில் சாதி குறித்த ஒரு பெரும் புரட்சியை, மாற்றத்தை, புரிதலை உருவாக்கினாலொழிய வேறு வழியில்லை. உலகம், இந்தியா, தமிழகம் என அனைத்திலும் சாதியும் மதமும் மட்டுமே திரும்பத் திரும்ப முன்வைக்கப்படுகின்றன. சாதியத்தையும் மதத்தையும் தூக்கிப்பிடிப்பவர்கள் அதிகாரத்தைத் தக்கவைப்பவர்களாவர். அந்த அதிகாரத்தைத் தக்கவைக்கக் கடவுளையும் வேதத்தையும் நம்பச் சொல்வார்கள். சில சமயங்களில் கொலையும் செய்யத் துணிவார்கள்.

காலங்காலமாக ஆதிக்கத்திற்குக் கீழாக வேலை செய்ய உடல் ரீதியாகவும் உள ரீதியாகவும் நமக்குக் கற்பித்திருக்கிறார்கள். கருத்தியல் ரீதியாக மூளைச் சலவை செய்து அடிமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மூளை உழைப்பை மட்டுமே அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு உலுழைப்பை நமக்குக் கொடுத்து நம்மைச் சிந்திக்கவிடாமல் தடுக்கும் கொலையைச் செய்திருக்கும் அவர்களின் முகத்திரையைக் கிழிக்கக் கலை அரங்குகளை ஊடகங்களைப் பயன்படுத்த முன்வர வேண்டும். இத்தகையப் பணியைச் செய்ய கே.ஏ.குணசேகரன் தலித் அரங்கியலை முன்னெடுத்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

தலித் அரங்கியல் குறித்த கே.ஏ.குணசேகரனின் குரல்,

ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பின்னரும்

அதனைத் தொடர்ந்து டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்களின் போராட்டத்தின் பின்னரும் அடுத்து ஏற்பட்ட இடஒதுக்கீடு பிரச்சனை போன்றவற்றால் தலித்துகளின் நாடக அரங்கு உருப்பெறத் தொடங்கியது எனலாம்.

நாட்டுப்புற நாடகங்களில் தலித் மக்கள் கேவலப்படுத்தப்பட்ட நிலைமை மாறி இன்று தலித் மக்களின் நாடக அரங்கு என்பது தம்மை அடிமைப்படுத்திய வர்களுக்கு எதிராகக் கலகம் விளைவிக்கும் அரங்குகளாகப் பரிணமித்து வருவதைக் காணமுடிகிறது.

தலித்துக்களால் தலித் மக்கள் பற்றி நிகழ்த்தப்படுவதே தலித் நாடக அரங்காக வளர முடியும். “சாமி” போன்ற விளிச் சொற்கள் நீங்கி “மனுசங்கடா.. நாங்க மனுசங்கடா..”, “டேய்”, “எவன் மகறப்புடுங்கப் போனீங்க”, என்பன போன்ற உரிமை முழக்கங்கள் கொண்டவையாகத் தலித் அரங்கு வளர வேண்டும். தலித் நாடக அரங்கிற்குத் தலித்துக்களும் தலித்துக்களுக்காகத் தங்கள் நிலையிலிருந்து இறங்கித் தோள் கொடுக்க வரும்

இலக்கியவாதிகளும் தலித்துக்களின் உணர்வுகளை மதிக்கவும் மதிக்க உறுதுணையாக நிற்க உள்ள தோழர்களும் இந்த அவையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியவர்கள்.

இதுவரையில் கற்பிக்கப்பட்டுள்ள வற்றை விசாரணைக்கு உட்படுத்திட நமக்கானதாக உருமாற்றம் செய்வித்திட அவற்றை மறுவாசிப்பு செய்ய வேண்டும். அத்துடன் கருத்துப் பரிமாற்ற உரிமையைக் கைக்கொண்டு தலித் அரங்கு பரவலாக்கப்பட உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய காலமிது.

இந்துமதம் எங்கெல்லாம் கோலோச்சுகின்றதோ அந்த மண்ணிலெல்லாம் தலித் அரங்கியல் என்பது உருப்பெறும் சமூகத் தேவையுள்ளது என்ற கே.ஏ.குணசேகரனின் குரல் தலித் நாடக அரங்கில் ஒங்கி ஒலிக்கிறது.

கரு.அழ.குணசேகரனின் நாடகங்கள்

கரு.அழ.குணசேகரனின் மழி, தொடு, பலி ஆடுகள், அறிகுறி ஆகிய நான்கு நாடகங்கள் தலித்தியப் பிரச்சனைகள் குறித்து விவாதிக்கின்றன.

மழி நாடகத்தில் ஆற்றங்கரையோர நிகழ்வுகள் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆற்றங்கரையில் முகம் சவரம் (மழிக்க) செய்ய வந்த உயர்சாதியைச் சார்ந்த பெரியவரும் மழிப்பவனும் உரையாடிக் கொள்வதாக நாடகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்தக் கால வைகையாற்றில் அந்தணரும் சேரியரும் சேர்ந்தே குளித்தனர் சாதிக்கொரு துறை சாதித்த மனுமுறை என்று கதைசொல்லி இடையிடையே சாதிய அடக்குமுறை குறித்து உரையாடுகிறார்.

மனுவிதித்த விதியேதான்

மனிதருக்கு வேதமாகும்
எனப் பெரியவர் கேட்க, மழிப்பவன்,

“தொட்டாலே தீட்டானால் தொழில்
செய்வதெவ்வாறாம்” என்கிறார்.
தொடர்ந்து, இருவரும் சாதியம் குறித்துப்
பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இறுதியில்
பெரியவர், ஆற்றில் அடித்துச் செல்லப்
படுகிறார். சேரி மக்கள் பெரியவரின்
உயிரைக் காப்பாற்றுகிறார்கள். உயிர்
பிழைத்தப் பெரியவர்,

பொதுவாய் உள்ளது இயற்கை
சாதியாய்ப் பார்ப்பது இல்லையடா
ஊரும் சேரியும் இருகரையல்ல
நீயும் நானும் விலங்கினம் அல்ல

எனச் சாதிய இறுக்கத்திலிருந்து உடை
கிறார். நாடகநிறைவில் கதைசொல்லியும்
கலைஞர்களும் சேர்ந்து நின்று,

“மனிதனைச் சாதி யாகப் பிரித்த
பண்பாடு

மலினப் பண்பாடு மரபு முரண்பாடு
கசடு காட்டாற்றில் கரையட்டும்
கழிவு வெள்ளத்தில் கழியட்டும்
மழிப்போம் புதியது மலர்விப்போம்”

என்று கூறுவதாக நாடகம் கட்டமைக்
கப்பட்டுள்ளது. கற்பிதங்கள் அனைத்தும்
உடைக்கப்படக்கூடியவை என்ற சிந்த
னையை நாடகம் முன்வைக்கிறது. கடவு
ளையும் வேதத்தையும் முன்னிறுத்தி மக்
களை ஏமாற்றிவரும் மேலாதிக்க மனோ
பாவத்தைத் தமது அரங்கின் வாயிலாக
உடைத்தெறிய முற்படுகிறார் கே.ஏ.
குணசேகரன்.

“தொடு” நாடகம் மேல்சாதிக்காரரைத்
தொடுதலால் ஏற்படும் தீட்டு குறித்துப்
பேசுகிறது. மேல்சாதிக்காரருக்கு வலிப்பு
வர அவருக்கு உதவிய ஒடுக்கப்பட்டோ
ரைப் புறக்கணிக்கும் ஆதிக்கச் சமூகத்தின்
மனநிலை பெருத்த அவமானமாகும்.

“வார்த்தைகளின் அரசியல்,
கேள்விகளை எழுப்பாத கல்வி
நிலை, பிராமணிய சூழ்ச்சி, இறுக்
கம், பிற மனித புறக்கணிப்பு, கட
வுள், நான்கு வர்ண ஆதரவு,
உழைக்கும் மக்களின் பொருளா
தாரச் சிதைவு, தனிமனித உரிமை,
புதைக்க உரிமையற்ற சுடுகாட்டுப்
பாதை, ஆண்டைகளுக்கு தலை
முறை தலைமுறைகளாக உழைக்
கும் பெண்கள், அதிகார உடைவு,
சாதிய எதிர்ப்பு, அடிமைக்குச்
சாதியைக் காரணங்காட்டல்,
பெண்ணைப் பலிகடாவாக்கல்
குறித்தப் பொருண்மைகள் நாட
கத்தில் பேசுபொருள்களாகி
யிருக்கின்றன.”

நாடகத்தின் தொடக்கத்தில் கூந்தல்
விரித்து மண்சட்டியைத் ஏந்திவரும் பெண்
நான்கு வெவ்வேறு திசைகளில் முகம்
திருப்பி நிற்கும் நபர்களைப் பார்த்து,

“தலை வேறு திசையாய் ஒரு பகுதி
மக்கள் வேறாகப் பிரிந்து கிடக்கிறார்கள்”

“தினவெடுத்தத் தோள்களுக்குச்
சொந்தக்காரர்கள் வேறு ஒரு திசையாய்ப்
பிரிந்து கிடக்கிறார்கள்”

“தொடை தட்டிச் சபதம் மேற்
கொள்ளும் வீரத்திருமக்கள் வீரத்தைத்
தொலைத்துவிட்டு வேறு திசையை
நோக்கி வீரியமிழந்து நிற்கிறார்கள்”

“இந்தத் தேசமெல்லாம் நடந்து நடந்து
உழைத்து உழைத்துக் கருத்துப்போன மக்
கள் வேறு ஒரு திசைக்கு ஒதுக்கி

வைக்கப்பட்டுள்ளனர்” என்கிறாள்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மீளெழுந்து வரவேண்டும் என்று விரும்புகிறார் குணசேகரன்.

தலித் மக்களின் அடையாளங்கள் என மேட்டிமைச் சமூகம் வரையறுக்கும் கருத்தியலை “அறிகுறி” நாடகத்தின் வாயி லாகக் குணசேகரன் பட்டியலிடுகிறார்.

பெயர் அடையாளம் - “லூர்து சாமி”ன்னு பறப்பயலுக நல்ல பேரு வெச்சாஞ் நாம அப்படியே கூப்பிடுற முடி யுமா? அழகன்னு பேருவச்சா கருப்பானு தானே நாம கூப்பிடுறோம். பேரு வைக் கிறதுலகூட இப்ப வரவரப் பள்ளு பறை களுக்குக் கொழுப்பு ரொம்பக் கூடிப் போச்சு. நாம அவனுகள அப்படியே கூப் பிட்டோமின்னோ அப்புறம் நாமெல்லாம் வேட்டி கீட்டி கட்டுறதா இல்ல..”

மதம், சாதி அடையாளம் - “ஏசு சாமின்னு மதம் மாறிட்டா மட்டும் பறச் சாதிங்கிறது போயிடாதுடா..”

உடை அடையாளம் - “ஏண்டா கோவ ணம் கட்டின பயகள்ளாம் இன்னெக்கி கெரண்டக்காலு வரைக்கும் வெள்ளை வேட்டி கட்டுனதுனால வந்த திமிர்டா..?”

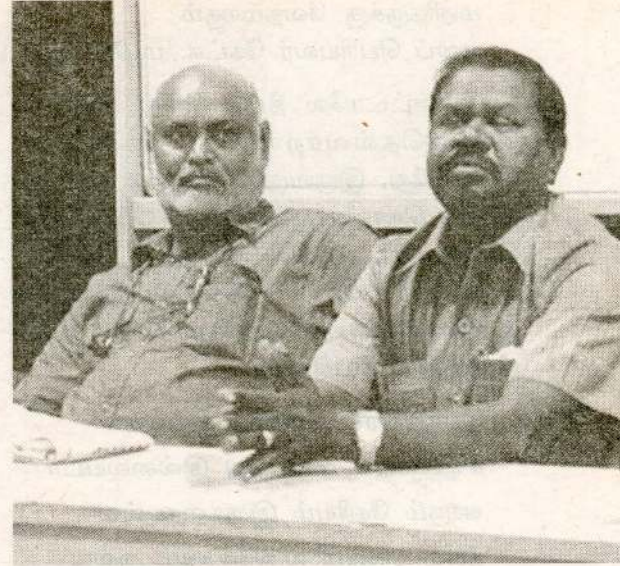
கல்வி - “பறையடிக்கிற பயகள்ளாம் பள்ளிக்கூடம் போயி நாலு எழுத்து கத்துக் கிட்டானுகளாம். அதான் இப்படிப் பண்ணச் சொல்லுது”.

“செத்தமாடு தூக்குற பயலுகளப் போய் பள்ளிக்கூடத்துல வாத்தியார் வேலைக்குப் கூப்பிட்டா இதுவும் செய்வானுக..”

உணவு - “முனியன் சார் வீட்டுல.. மிஞ்சி மிஞ்சிப் போனா கூழோ கஞ்சியோ தான் சார் வீட்டில் கிடைக்கும்”.

“சாருக்குப் பன்னிக்கறி ரொம்பப் பிடிக் கும்ல..”

நிறம் - “நேத்து ராத்திரி பாத்த

சினிமாவுல பன்னியாட்டம் ஒருத்தன் வந்தானே அவனமாதிரியே சார் கரேன்னு இருக்காருல..”

“டேய் நிறுத்துங்கடா இவன் கருப்புத் தோலு, நம்மாளு வெள்ளத்தோலுஞ்”

உறவு - “டேய்..இவனப்போய் மாமான்னு உறவு சொல்லிக் கூப்புடுறீங்க சே அவன் எஸ்.சி.டா..”

சாதியை மையப்படுத்திய சொல்லாடல் - “டேய் பறத்தாயிழி என்னைய அடிச் சிட்டான் அடிங்கடா..”

என்று தலித்திற்குரிய அடையாளங் களாக அதிகாரம் பொதுப்புத்தி சார் சமூகம் கருதுவது வெட்கக்கேடான செய லாகும். இவ்வாறாக, அரங்கச் செயல் பாடுகள் வாயிலாகச் சமூகத்தின் மீது பல கேள்விகளை முன்வைத்து மனிதர்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறார்.

குணசேகரனின் மிகப் பிரதானமான நாடகங்களில் ஒன்று பலியாடுகள். தமிழ் நாடக அரங்கு வரலாற்றில் தலித்தியப் பிரச்சனைகளை முன்னிறுத்திப் பேசிய கவனத்திற்குரிய நாடகம்து.

நாடகத்தின் இடையிடையே

அம்பேத்கர், எழுத்தாளர் முல்க்ராஜ் ஆனந்த் ஆகிய இருவரின் காத்திரமான ஆரோக்கியமான உரையாடல்கள் இடையிடையே ஒலிபரப்பப்படுவது புதிய உத்திமுறையாகும்.

வார்த்தைகளின் அரசியல், கேள்விகளை எழுப்பாத கல்விநிலை, பிராமணிய சூழ்ச்சி, இறுக்கம், பிற மனித புறக் கணிப்பு, கடவுள், நான்கு வர்ண ஆதரவு, உழைக்கும் மக்களின் பொருளாதாரச் சிதைவு, தனிமனித உரிமை, புதைக்க உரிமையற்ற சுடுகாட்டுப்பாதை, ஆண்டைகளுக்கு தலைமுறை தலைமுறைகளாக உழைக்கும் பெண்கள், அதிகார உடைவு, சாதிய எதிர்ப்பு, அடிமைக்குச் சாதியைக் காரணங்காட்டல், பெண்ணைப் பலிகடா வாக்கல் குறித்தப் பொருண்மைகள் நாடகத்தில் பேசுபொருள்களாகியிருக்கின்றன. நாடகத்தின் ஊடே ஏகலைவன் கதையும் விவாதிக்கப்படுகிறது. பலியாடுகள் நாடகத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைக் கேள்விகேட்கத் தூண்டியிருப்பது குணசேகரனின் தனித்துவமாகும்.

கிராமத்தில் ஓடாத தேரை ஓடவைக்க ஒடுக்கப்பட்ட சாதியைச் சார்ந்த ஒருவரை உயர்சாதி இந்துக்கள் நரபலியிட்டார்கள் என்ற கல்வெட்டுச் செய்தியை மையமாகக் கொண்டு களமாகக் கொண்டு நாடகம் பயணிக்கிறது.

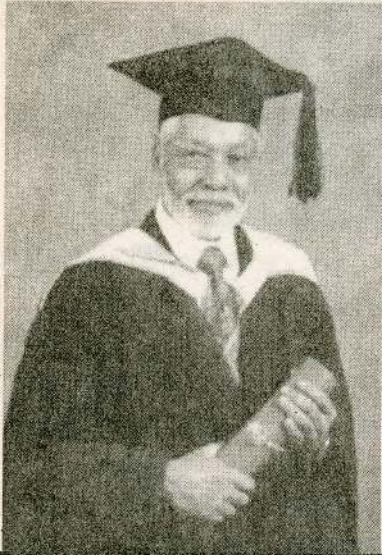
நாடகத்தின் இறுதியில் பறையடிப்பவனின் துணைவி நரபலியிடப்படுகிறாள். எல்லா நிலைகளிலும் பெண் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுவது விவாதத்திற்குரியதாகும். உயர்சாதி இந்துக்களுக்கு உயிருள்ள

மனிதர்களைவிட உயிரற்ற கடவுள்களே பெரிதாகக் கருதுவது பேரவலம்.

அம்பேத்கரின் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு தலித் கலை, இயக்கங்கள், இலக்கியங்கள், அரசியல் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கின. அண்மைக்காலமாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலைச் சிக்கல்களை அடிமைமுறையை சமூகத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி சாதியற்ற சமத்துவத்தை உருவாக்கக் கல்வி கற்ற தலித்துகள் துணிந்து வெளிவரத் தொடங்கியிருக்கின்றனர்.

தலித்து மக்கள் தங்களுக்கான அங்கீகாரத்திற்காக எல்லா வகையிலும் தொடர்ந்து போராட வேண்டியிருக்கிறது. உருவாக்கப்பட்ட சாதியத்தின் மீது நம்பிக்கையில்லாத சிந்தனையாளர்கள் களத்தில் இறங்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆக, கே.ஏ.குணசேகரனின் தலித் அரசங்கியல் சார் பணியைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்த வேண்டும். இவரது வெற்றிடத்தை நிரப்ப இளம் நாடகவியலாளர்கள் முன்வந்தால் சாதியமற்ற சமூகம் நிலைபெறும்.

(நவீன நாடகத்தந்தை சே.இராமானுஜம், தலித் அரசங்கியல் முன்னோடிகரு. அழ. குணசேகரன் ஆகிய இரு நாடக ஆளுமைகளின் சமீபத்திய மறைவு தமிழகத்திற்கான பேரிழப்பாகும். நாடகக் கலை வரலாற்றில் இவர்களுக்கென்று என்றென்றும் தனித்த இடமுண்டு. அன்னார்களின் மறைவிற்கு நாடகக் கலைஞர்கள் சார்பில் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.)

யும் பாடல் மெட்டுக்களையும் பயன்படுத்தி நாடகங்களை படைக்கும் ஆற்றல் உடையவர். அத்துடன் மேடை, வட்டக்களரி, வீதி, திறந்த வெளி, முக்கோண அரங்கு என பலவகையான அரங்குகளை தனது நாடகங்களுக்காக பயன்படுத்தியமை அரங்கில் இவரது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

மாச்சிச சிந்தனையாளரும் அரங்கவியலாளருமான இவர் இளையதம்பி இளையபிள்ளை தம்பதியினருக்குப் புதல்வனாக 1937.11.22 அன்று நெல்லியடியில் பிறந்தார். தனது ஆரம்பக்

இளைய பத்மநாதனும் இவரது அரங்க ஆளுமைகளும்

- ந.கோகுலன், நுண்கலைத்துறை.. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

ஈழத்து நவீன அரங்க வரலாற்றில் பலர் பற்றிப் பேசப்பட்டாலும் சில ஆளுமையாளர்கள் பெரிதும் அறியப்படாத இலைமறை காய்களாகவே உள்ளனர். இந்த வரிசையில் இளைய பத்மநாதன் அவர்கள் 'கந்தன் கருணை' நாடகம் மூலமாக சிறிதளவு பேசப்பட்டாலும் அதற்கு அப்பால் இவரது அரங்கச் செயற்பாடானது அறியப்படவில்லை. அண்மையில் இவருடனான நேரடியான கலந்துரையாடலின் போது இவரது புதிய அரங்கப் போக்குகள் பற்றிய பல தகவல்களை அறியக்கூடியதாக இருந்தது.

மகாபாரதம், இராமாயணம் மற்றும் வரலாற்று சம்பவங்களின் பல பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து தற்கால சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அவற்றில் மாற்றங்களைச் செய்து முற்போக்குச் சிந்தனைகளைப் புகுத்தி எமது பாரம்பரிய அரங்கில் காணப்படுகின்ற ஆட்டக் கோலங்களை

கல்வியை யாழ் நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும், உயர் கல்வியை யாழ் மத்திய கல்லூரியிலும் பயின்ற பின்னர் அரசாங்க இலிகிதராக பணியாற்றியதோடு சிறுவயது முதலே அரங்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு இலங்கை, இந்தியா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய மூன்று நாடுகளிலும் தனது அரங்க நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து வந்திருக்கிறார்.

1960களில் யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி ஒடுக்குமுறை, தீண்டாமை என்பன பாரிய பிரச்சனையாக காணப்பட்டபோது இதற்கு எதிராக சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா சபை செயற்பட ஆரம்பித்தது. இவ்வமைப்பு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை மாத்திரம் கொண்டிருந்ததனால் வலுவிழந்து காணப்பட, சண்முகதாசன் தலைமையில் ஏனைய தமிழ்ச் சமூகத்தவர்களையும் இணைத்து தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுசன இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இவ்வமைப்பானது தங்களது விழிப்புணர்வு, மற்றும் பிரச்சாரக் கருவியாக 'கந்தன் கருணை' என்னும் நாடகத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டது. ஈழத்து அரங்க வரலாற்றிலே இந்நாடகம் திருப்புமுனையாக அமைந்ததுடன் இதன் உருவாக்கத்தில் இளைய பத்மநாதன் அவர்களது பங்களிப்பு அளப்பெரியது.

இவ்வமைப்பினர் என்.கே.ரகுநாதன் அவர்களுடைய வசனநடையில் அமைந்த எழுத்துப் பிரதியை பாடல் வடிவில் காத்தவராயன் கூத்துப் பாணிக்கு மாற்றியமைத்து கந்தன் கருணை நாடகத்தை படைத்தனர். இந்நாடகம் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுசன இயக்கத்தினரது கூட்டு முயற்சியினூடாக உருவாக்கப்பட்ட போதிலும் பாடல் மெட்டு, பாடல் வரிகள் என்பனவற்றில் இளைய பத்மநாதன் அவர்களது பங்கு முதன்மையானது. இந்நாடகம் அம்பலத்தாடிகள் சார்பாக முன்னெடுக்கப்பட்டதுடன் பல தடைகளையும், தாக்குதல்களையும் எதிர்கொண்டு முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட

இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டது. மாவிட்டபுரத்தில் இந்நாடகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது தங்களை உயர்ந்த சாதியினராகக் கருதியவர்கள் மேடையை நோக்கி கற்களை வீசினர். உடனே மேடையில் இருந்த கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் எழுந்து தலையில் கற்கள் படாமலிருக்க தலைப்பாகை கட்டிக்கொண்டு நாடகத்தை முன்னெடுத்தார். பார்வையாளர் பகுதியிலிருந்து ஒருவர் ஓடிவந்து நாடகத்தை நிறுத்தும்படி கூற முருகனுக்கு நடத்துக் கொண்டிருந்தவர் தனது கையில் இருந்த வேலினால் அவருக்கு அடிக்க வேல் முறிந்தது. பின்னர் நாரதர் பாத்திரத்திற்கு நடத்தவரும் தனது கையிலிருந்த வீணையினால் அந்நபரைத் தாக்க அவர் மயங்கி விழுந்துவிட்டார். உடனே சிலர் ஓடிவந்து 'தோழர் தோழர் இவர் நம்மட ஆள். நாடகத்தை இடைநிறுத்தி கல்லெறிபவர்களை துரத்திவிட்டு நாடகத்தை தொடங்குவம் என்று சொல்ல வந்தவர்' எனக் கூறி கல்லெறிந்தவர்களை வெளியேற்றி

“இலங்கையில்
 சேக்குவரா பிரச்சனை
 இடம்பெற்ற
 காலப்பகுதியில்
 திருநாவுக்கரசு
 நாயனாரது கதையை
 அடியாகக் கொண்டு
 ‘யாமார்க்கும்
 குடியல்லோம்’ எனும்
 நாடகத்தை
 எழுதியுள்ளார்.
 திருநாவுக்கரசு நாயனார்
 சைவத்திலிருந்து சமண
 சமயத்திற்கு மாறச்
 சம்மதிக்காததனால்
 அவருக்கு
 இழைக்கப்பட்ட
 கொடூரங்கள்,
 அதிலிருந்து அவர்
 மீண்ட விதம், எவ்வளவு
 துன்பங்களுக்கு
 முகங்கொடுத்தும்
 நாயனார் தனது
 முடிவில் உறுதியாக
 இருந்தமை போன்ற
 அம்சங்களை
 வெளிப்படுத்தி
 இந்நாடகத்தினை இசை
 நாடக வடிவில்
 படைத்துள்ளார்.”

நாடகத்தை தொடர்ந்தனர்.

இக்குழுவினர் மட்டுவில் எனும் இடத்தில் இந்நாடகத்தினை நிகழ்த்தச் செல்லும் போது பொலிசார் திரைகளை எடுத்துச் சென்றதன் காரணமாக அங்கு நாடகம் நிகழ்த்த முடியாமல் திரும்பி விட்டனர். இவ்வாறாக இந்நாடகத்தின் போது தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட கசப்பான அனுபவங்களை எம்முடன் பகிர்ந்து கொண்டார். அத்துடன் இந்நாடகத்தை தாசியஸ் அவர்கள் நடிகர் ஒன்றியத்திற்காக நெறிப்படுத்திய போது இவர் தலைமைப் பக்தர் பாத்திரத்தை ஏற்று நடத்திருந்த மையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மகாபாரதத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்ற வில்லாளன் ஏகலைவனின் கதையை மையமாகக் கொண்டு தற்கால நடை முறைக்கேற்ப சில மாற்றங்களைச் செய்து ‘ஏகலைவன்’ நாடகத்தை படைத்துள்ளார்.; இந்நாடகத்தில் சிறு குழுக்கள் மற்றும் சமூகங்களிடம் ஆயுதங்கள், போர்க்கலைகள் இருப்பதனால் அதிகாரத்தரப்பிற்கு விளையும் பாரதூரமான ஆபத்துக்கள் மற்றும் இது அதிகார வர்க்கத்துக்கே உரித்தானது போன்ற கருத்துக்கள் வெளிப்பட்டு நிற்பதனை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இப்படைப்பிற்கான பாடல்கள் வடமோடிக் கூத்து மெட்டுக்களில் உருவாக்கப்பட்டன.

இலங்கையில் சேக்குவரா பிரச்சனை இடம்பெற்ற காலப்பகுதியில் திருநாவுக்கரசு நாயனாரது கதையை அடியாகக் கொண்டு ‘யாமார்க்கும் குடியல்லோம்’ எனும் நாடகத்தை எழுதியுள்ளார். திருநாவுக்கரசு நாயனார் சைவத்திலிருந்து சமண சமயத்திற்கு மாறச் சம்மதிக்காததனால் அவருக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடூரங்கள், அதிலிருந்து அவர் மீண்ட விதம், எவ்வளவு துன்பங்களுக்கு முகங்கொடுத்தும் நாயனார் தனது முடிவில்

உறுதியாக இருந்தமை போன்ற அம்சங்களை வெளிப்படுத்தி இந்நாடகத்தினை இசை நாடக வடிவில் படைத்துள்ளார்.

அதன் பிற்பாடு இந்தியாவிற்குச் சென்று அங்கு ஒன்பது வருடங்கள் தங்கியிருந்து பல இடங்களுக்கும் சென்று தெருக்கூத்துக்களைப் பார்த்தது மட்டுமன்றி

அங்குள்ள பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குப் பயிற்சிப் பட்டறைகளையும் நாடாத்தி பல நாடகச் செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுத்துள்ளார்.

இந்தியாவில் முதன் முதலாக 'கண்களுக்கு அப்பால்' எனும் நாடகத்தினைத் தயாரித்து அரங்கேற்றியிருந்தார். நந்தி அவர்களின் சிறுகதையை வீதி நாடகப் பாணியில் மாற்றியமைத்து அந்நாடகத்தினை, மேடையில் நடித்துக்கொண்டிருந்த போது கொலை செய்யப்பட்ட மாக்கிச சிந்தனையாளரான சப்தர்கஸ்மியின் நினைவு நாளன்று மெரினா கடற்கரையில் அரங்கேற்றினார். இதன் கதையானது தாழ்த்தப்பட்ட சாதிக்காரனை வேலைக்காரனாகக் கொண்ட வீட்டு முதலாளி அவனை ஒடுக்குவதும் வீட்டு முதலாளிக்குக் கண் பார்வையற்றுப் போக வேலைக்காரன் இறந்ததும் அவனது கண்ணை முதலாளிக்குக் கொடுப்பதும் பின்னர் எடுத்துரைஞர்கள் 'தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் என்று அவனை ஒதுக்கி நடத்தினீர்.. தற்போது எப்படி அவனது கண்ணால் பார்ப்பீர்?' எனப் பல கேள்விகளை எழுப்பி சாதிப்பிரச்சினை தொடர்பாக சமூகத்தைச் சிந்திக்க வைப்பதாக அமைகின்றது. படைப்பாளர் இதில் கண் மாற்றும் சத்திரசிகிச்சைக் காட்சியை

கண்ணப்பனார் தனது கண்களை குத்தி எடுத்து சிவனுக்கு கொடுப்பது போன்ற தாகப் படைத்திருந்தார். இந்நாடகத்தின் பாடல் மெட்டினை யாழ் வசந்தன் கூத்திலிருந்தும் அதற்கான ஆட்டக் கோலத்தை கோலாட்டத்தில் இருந்தும் பெற்றுக் கொண்டார்.

இவர் மெட்ராஸ் பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக் கொண்டு மூன்று நாள் பயிற்சிப் பட்டறையை நாடாத்தி பேட்டோல் பிறக்ட் இன் எனும் நாடகத்தினைத் தமிழில் 'ஒரு பயணத்தின் கதை' என நெறிப்படுத்தினார். இதன் ஆற்றுகை இவருடைய ஏனைய நாடகங்களிலிருந்து வித்தியாசமானது. இந்நாடகத்தில் முதலாளி, தொழிலாளி, வழிகாட்டி ஆகிய மூன்று பாத்திரங்களை மட்டுமே பயன்பத்தியிருந்தார். இதன் ஆற்றுகையின் போது ஒவ்வொரு பாத்திரத்திற்கும் தலா மூன்று நடிகர்கள் என மொத்தமாக ஒன்பது நடிகர்களைக் கொண்டு, ஐம்பது அடி விட்டம் கொண்ட பிரமாண்டமான முறையில் அமைக்கப்பட்ட வட்டக் களரியில்; அளிக்கை செய்யப்பட்டது. இந்நாடகத்தில் முகமூடி பயன்படுத்தப்பட்டதுடன் உலகப்படம் வரையப்பட்ட பலூனைச் சமந்த வண்ணம் தொழிலாளி காட்சியளித்தார். அத்துடன் துணிகளைப்

பயன்படுத்தி ஆறு, மலை போன்ற காட்சிகளை உருவாக்கியிருந்தார். ஒவ்வொரு நடிகளும் அடுக்கடுக்காகப் பல வர்ணங்களிலான ஆடைகளை அணிந்திருந்து பின்னர் பாத்திரத் தன்மைக்கு ஏற்றவாறு ஒவ்வொரு ஆடையாகக் களைந்து பாத்திர மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தும் வகையில் உடையமைப்பினை உருவாக்கியிருந்தார். இதற்கான பாடல் மெட்டுக்கள் மற்றும் ஆட்டக் கோலங்கள் என்பன வசந்தன் கூத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டிருந்தன.

அடுத்து இவரது நாடகங்களில் 'தீனிப் போர்' முக்கியமானது. இக்கதையின் ஆரம்பத்தில் காட்டு மிருகங்களும் நாட்டு மிருகங்களும் சண்டையிட்டு பின்னர் சாப் பாட்டின் போது இரு குழுக்களும் தங்களுக்குள் மோதிக்கொள்கின்றனர். பிற்பாடு இம்மோதலானது விலங்கு உண்ணிக்கும் தாவர உண்ணிக்குமான மோதலாக மாறுகின்றது. சண்டைக்காட்சிக்காக சிலம் பாட்டமும் சூரன்போரிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட வண்டியாட்டம், ஊஞ்சலாட்டம், கப்பலாட்டம் போன்றனவும்; இசைக்காக தப்பு வாத்தியமும் பயன்படுத்தப்பட்டது. அத்தோடு இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட 'ஏகலைவன்' நாடகத்தினையும் இங்கு மேடையேற்றியிருந்தார்.

பின்னர் இந்தியாவிலிருந்து அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்று நாடகத்துறையில் பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்று பல்வேறு அரங்கச்செயற்பாடுகளை இன்று வரை முன்னெடுத்துவருகின்றார். அவுஸ்திரேலியாவில் 'கண்களுக்கு அப்பால், ஒரு பயணத்தின் கதை, செஞ்சோற்றுக்கடன், தனு, அற்றைத் திங்கள், காத்தவன் கூத்து, யாழ்ப்பாடி, அண்ணை எங்கே போன்ற நாடகங்களை ஆற்றுகை செய்திருந்தார்.

'செஞ்சோற்றுக்கடன்' நாடகமானது ஏகபாத்திர அமைப்பினைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இதில் கர்ணனது

கதை ஏகபாத்திர அமைப்பிடுடாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இதற்கான பாடல் காத்தவராயன் கூத்து மெட்டிலும் ஆடல் பரதநாட்டியப் பாணியிலும் அமைந்திருந்தது.

'தனு' நாடகத்தில் பீஸ்மரை பழி வாங்குவதற்காக அம்பை சிகண்டியாக உருமாறிய கதை பேசப்படுகின்றது. அம்பை சிகண்டியாக உருமாறிய காட்சியை வெளிப்படுத்திக்காட்ட தெருக் கூத்தில் முக்கிய பாத்திரங்களின் வரவின் போது திரை பிடிக்கின்ற தன்மையைப் போன்று இங்கும் பயன்படுத்தினார். இரு பாத்திரங்களுக்கும் இராணுவ உடை பயன்படுத்தப்பட்டதுடன் காத்தவராயன் கூத்து மெட்டில் பாடல்களும் ஆடலாக வெறியாட்டமும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

'அற்றைத் திங்கள்' நாடகத்தில் பாரி வள்ளல் மன்னனுடைய வாழ்க்கையும் அவனது விருந்தோம்பல் நாட்டு வளம் என்பனவும் வர்ணனையாகக் கூறப்படுகிறது. சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் இணைந்து இவனை சதியால் வீழ்த்திய வரலாறு நிகழ்த்திக் காட்டப்பட்டது. இந்நாடகத்தில் பரதம், கர்நாடக இசையோடு பின்னணிக் காட்சிகளாக முல்லை, தோ,; மேடு போன்றனவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. சுவாரசியமான பாத்திரமான நகை வேடம்பர் பாத்திரத்தை இவர் ஏற்று நடித்ததுடன் கிழவர் மற்றும் இளமைத் தோற்றத்தைக் காட்ட முகமூடியையும் பயன்படுத்தினார். இதில் மன்னன் பார்வையாளர்களுக்குப் பின்புறத்தைக் காட்டியவாறு அமர்ந்திருக்க நடனமாடும் பெண்கள் மன்னனுக்கு முன்னால் பார்வையாளர்களை நோக்கியவாறு நடனமாடிய காட்சியைப் படைத்தமை இவரது துணிக்கலான செயற்பாட்டைக் காட்டுகின்றது.

யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர் வரக்

காரணமாக இருந்த கர்ண பரம்பரைக் கதையை மையமாக வைத்து கவிஞர் அம்பி அவர்கள் வானொலிக்கு கவிதை நாடகமாகச் செய்த நாடகத்தினை 'யாழ்ப்பாடி' என்னும் பெயரில் இளைய பத்ம நாதன் அவர்கள் சிறுவர் நாடக பாணிக்கு மாற்றி அவுஸ்த்திரேலியாவின் சிட்னியில் மேடையேற்றினார். இதில் வட இலங்கையை அ10ண்டு கொண்டிருந்த ஏலேலோசிங்க மன்னனைச் சந்திக்க யாழ்ப்பாடி என்னும் கட்புலனற்றவர் சென்றபோது மன்னனுடைய வழமையான செயற்பாடான கட்புலனற்றவர்களை நேரடியாகப் பார்வையிடாது திரை போட்டுப் பார்க்கும் முறையில் சந்தித்தார். இக்காட்சியை யாழ்ப்பாடி தத்துரூபமாகப் பாடியதால் மன்னன் வியந்து அவரைக் கட்டித் தழுவி மணலியைப் பரிசாக ஒப்படைத்தார். யாழ்ப்பாடி தனது உறவினர்களை அழைத்து வந்து கிணறு வெட்டிக் குடியமர்த்தி 'யாழ்ப்பாணம்' என்ற பெயர் சூட்டிய கதை நடித்துக் காட்டப்பட்டது. இதில் இளைய பத்மநாதன் அவர்கள் யாழ்ப்பாடியாக நடித்ததுடன் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த பிரபாகரன் என்னும் கூத்துக் கலைஞர் அற்றுப் படுத்துக் கூத்தராக நடித்தார்.

காத்தவராயன் கூத்தினை தற்காலச் சூழலுக்கு ஏற்ப மாற்றம் செய்து 'காத்தவன் கூத்து' என்ற பெயரில் அரங்கேற்றினார்.

பாடல், மெட்டு, ஆடல் என்பன காத்தவராயன் கூத்தில் இருந்தே எடுக்கப்பட்டது. இவர் இறுதியாக 'அண்ணை எங்கே?' என்னும் நாடகத்தினை எழுதினார். நெறியாளர் தாசியஸ் பிரித்தானியாவில் நாடகம் போடுவதற்காக அண்ணை எங்கே? என்னும் பெயரில் நாடகம் ஒன்றை எழுதித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க எழுதிய நாடகமே இது. இதனை சிட்னியில் இவர் நெறியாள்கை செய்தும் உள்ளார். இது மனிதர் இறந்த பின்னரான ஈமச் சடங்கிற்கான உரிமையைப் பேசுவதாக அமைகின்றது. மனிதருக்கும் பிராணிகளுக்கும் இடையிலான உறவு, மனிதர் இறந்த பின்னர் மிருகங்களின் நன்றிக்கடன் போன்றவற்றை உலகில் பல பாகங்களிலும் நடந்த உண்மைச் சம்பவங்களின் சில சேதங்களை எடுத்து பகுதி பகுதியாகக் கவிதை நாடகமாகப் படைத்தார்.

ஈழத்து அரங்கவியலாளர்களுள் தனித்துவமானவராகக் காணப்படும் இவர் அரங்கில் தமிழ்த் தேசிய அடையாளத்தை தேடுபவராகவும் கூத்துத்தான் எங்களது அடையாளம்; என்பதில் உறுதிப்பாடுடையவராகவும் காணப்படுவதோடு ஆடல், பாடல் இவரது படைப்பில் பிரதான இடத்தைப் பிடிப்பதனையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

அருகி வரும் தெருக்கூத்து

● நல்லான் இராமசாமி, கருநர்.

வடிவம் மக்களிடம் ஏகோபித்த வரவேற்பைப் பெற்றுத் திகழ்ந்த காலக்கட்டம் முடிவடைந்துவிட்டதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

முன்னொரு காலத்தில் புகழ் மிக்க ஆளுமைகளாக வலம் வந்த தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள் இன்றைக்கு பல்வேறு இடங்களில் வறுமையின் கோரப்பிடியில் சிக்குண்டு கிடக்கின்றனர். அன்று ஏற்றமிகு கலைமாமணிகளாகத் திகழ்ந்தவர்கள் இன்று திக்கு தெரியாமல் தடுமாறிக் தவிப்பதை காணும்போது நெஞ்சு துயர் கொள்கிறது.

நவீன காலச் சூழல் வெவ்வேறான கலைநுட்பங்களை கையிலெடுத்துக் கொண்டு மாற்றுக் கலை வடிவங்களை கட்டமைத்துவிட்டது ஒரு காரணம் என்றபோதும், மனித குலம் தெருக்கூத்து எனும் அரிய கலையை அத்தனை எளிதில் மரணித்துவிட அனுமதிக்காது என்று நம்பும்படியாக தமிழகத்தில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக தெருக்கூத்து நிகழ்த்தப்பட்டு வருவதையும் காண முடிவது கொஞ்சம் ஆறுதலான விஷயம்.

இந்தியக் கலை வடிவங்களில் மிகத் தொன்மையானதும் மதிப்புமிக்கதுமான தெருக்கூத்து அருகிக் கொண்டே வருகிறது. நாட்டுப்புற நிகழ் கலைகளின் உன்னத வடிவமாக நிகழ்த்தப்பட்டு வந்த தெருக்கூத்து தமிழகத்துப் பாரம்பரியக் கலைகளில் முதன்மையானது மட்டுமன்றி முக்கியமானதும் கூட.

ஆடல், பாடல், உணர்ச்சி பொங்கும் வசனங்களுடன் அமையப்பெற்ற ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட அடவுகளாலும், காட்சிப் படிவங்களாலும் உடல் மொழியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு இக்கலை

ராமாயணம், மகாபாரதம் தொடங்கி சத்தியவான் சாவித்திரி, நல்லதங்காள், பொன்னர்ச்சங்கர், வீரபாண்டிய கட்ட பொம்மன், மதுரை வீரன் உள்ளிட்ட கதைப் பாடல்களை வைத்து நடத்தப்படும் தெருக்கூத்து மூலம் சொல்லப்படும் வாழ்வியல் தத்துவங்கள் ஏராளம். மிகச் சாதாரண மக்கள் புரிந்து கொள்ளும் மொழி நடையில் இசையம் சேர்த்து வாழ்வியல் மதிப்பீடுகளை உயர்த்திப் பிடித்து மனித குலத்தைப் பண்பாட்டின் உச்சத்துக்குக் கொண்டு சென்றது தெருக்கூத்துதான்.

பொய் சொல்வதும், திருடுவதும் பாவச் செயல். மாற்றான் மனைவியைப் பெண்டாள நினைப்பது தர்மத்துக்குப் புறம் பானது. அறமும், நீதியுமே வெல்லும். வீரமே மனித இனத்தின் மாண்பு. மாணமே மானிடர்க்குப் பொன்னாடை. கூட்டுறவே பேரின்பம் என்றெல்லாம் அளப்பரிய கோட்பாடுகளுடன் வீரம்,

சோகம், காதல், பாசம், தாய்மை என்பன போன்ற உணர்ச்சிகளோடு வெளிப்படும் படுத்தப்படும் காட்சிகள் கண்டு மக்கள் நெகிழ்ந்து போன காலம் உண்டு.

அவ்வப்போது சில சமூக மரபு மீறல்களையும் முன்னெடுத்து கதை சொன்ன போதும் தெருக்கூத்துக் கலை வெளிப்பாடு எப்போதுமே பிளவுகளை ஏற்படுத்தி சமூகப் பதற்றத்தை உருவாக்கியதாக வரலாறு இல்லை. ஆனால், இன்று நடத்தப்படுகிற ஆடல், பாடல் எனும் அம்சங்கள் சமூக நல்லிணக்கத்துக்கு ஊறு விளைவிப்பவையாக இருப்பதையும் காண்கிறோம். முப்பது, நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்பு ஊர்ப்புறத்தில் மாதக்கணக்கில் தெருக்கூத்து நடக்கும். வெளியூரிலிருந்து குழுவாக வருகிற கலைஞர்கள் ஊருக்குள் ஏதாவது ஒரு வீட்டில் தங்க வைக்கப்படுவார்கள். தினமும் ஒரு சம்சாரி வீட்டிலிருந்து சாப்பாடு தெருக்கூத்துக் கலைஞர்களுக்கு இலவசமாகவே வழங்கப்படும்.

மிகுந்த மதிப்போடும், நேசத்தோடும் ஊர் மக்களால் கலைஞர்கள் போற்றப்படுவார்கள்.

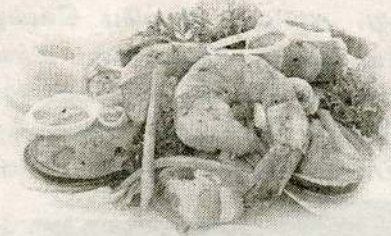
காடு கழனியில் இருந்து ஊர் சனங்கள் திரும்பிவந்து சோறு தண்ணி குடித்து விட்டு ஊர்ச் சாவடி முன்பாகக் கூடி விடுவார்கள். பக்கத்து கிராமங்களிலிருந்தும் கூத்துப் பார்க்க வண்டி கட்டிக் கொண்டு வருவார்கள். பெண்கள் கூட்டம் தனியாக அமர்ந்திருக்கும். நாலாபக்கமும் ஆமணக்கு தீப்பந்தமும், பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்கும் பிரகாசிக்க கூத்துக்கள் நள்ளிரவு வரை நடக்கும். ஒவ்வொரு கதை வடிவமும் முப்பது நாள் வரை சொல்லப்படும். ஒவ்வொரு நாளும் திருநாளாக மகிழ்ந்திருப்போம்.

இவை போக இடையிடையே ஓயிலாட்டம், தேவராட்டம், தப்பாட்டமும் நடக்கும். திடீரென்று ஒரு நாள் பெண்கள் மட்டும் ஒன்று கூடி கும்மி கொட்டிப் பாடுவார்கள். மெல்லிய நாணமும், காதலும் பொங்க தாய்மைப் பூரிப்புடன் பெண்கள் கும்மிப் பாடல்கள் பாடுவதை ஆண்கள் பேராண்மை பொங்க கண்டு, கேட்டு ரசிப்பார்கள். விரசம் இருக்காது, விதிமீறல் இருக்காது. ஒற்றுமையும் உறவுமே பலப்பட்டது அன்று.

கலைகளின் பங்கு அதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கலை வடிவம்தான் இப்போது காணாமல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு மக்கள் ரசனைப் போக்கே காரணம். மூன்று, நான்கு நாள் நடக்கின்ற கிராமத்துத் திருவிழாக்களில் பெரியவர்களுக்காக ஒரு நாள் பக்திச் சொற்பொழிவு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. மற்றொரு நாள் பட்டிமன்றம் இடம்பிடித்துக் கொள்கிறது. இளையவர்களுக்காக கட்டாயம் ஒரு நாள் ஆடல், பாடல் இடம் பெற்றே ஆக வேண்டும். இல்லையென்றால்

ROSHANTH ALIMENTATION GENERAL EUROPE-AFRIQUE-ASIE

மிகத் துரமான
ஆசிய-ஆபிரிக்க-ஐரோப்பிய
உணவு வகைகள்
உடன் மரக்கறிகள்
மீன், தூறல், நண்டு போன்ற
கடல் உணவுகள் அனைத்தும்
உயர்ந்த தரத்தில்
குறைந்த விலையில் பெற்றிட...

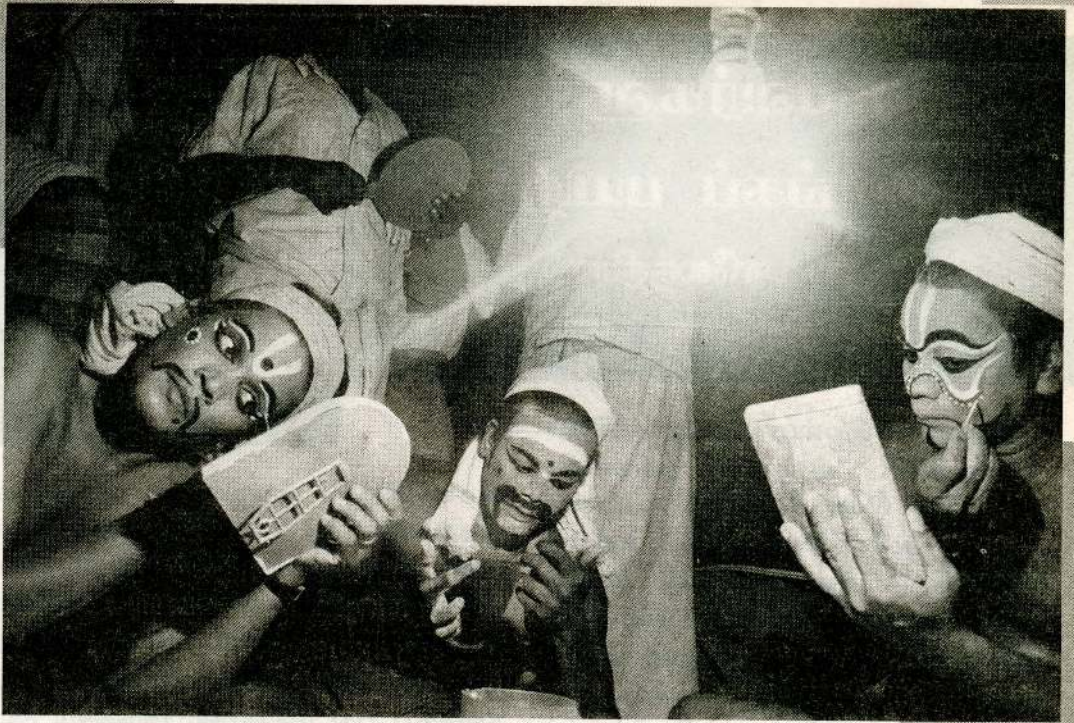

Aulanay Sous Boisவில்
புதியதோர் மளிகை ஸ்தாபனம்
வாடிக்கையாளர்கள் வசதியை முன்னிட்டு
தினமும் பகல் 10 மணி முதல்
இரவு 12.00 மணி வரை

அன்றோடு அழைக்கும்

ROSHANTH ALIMENTATION GENERAL

1, Rue Du Colonel Moil
93600. Aulanay Sous. Bois
Tel : 0148669505

திருவிழா நடந்தது போல் இருக்காது. மீதி நாள்கள் தீ மிதி, தேரோட்டம், மாவிளக்கு, முளைப்பாரி எடுத்தல் என்று கழிந்து விடுகிறது. கிராமக் கலைக் குழுக்கள் கண்டுகொள்ளப்படுவதில்லை. மேடை நாடகங்கள் பக்கம் யாருடைய கவனமும் செல்வதில்லை.

சோட்டா பீம், டாம் அண்ட் ஜெர்ரி ஆகியவற்றைப் பார்த்து வரும் குழந்தைகளை தெருக்கூத்து முன்பாக உட்கார வைப்பதென்பது அத்தனை கலபமல்ல. தெருக்கூத்து என்கிற கலை வடிவின் சுவையை பாடு பொருளை சற்றே மாற்றி நவீன ஊடகங்கள் இளம் தலைமுறையிடம் புதிய முறையில் அறிமுகம் செய்து வைத்தால்தான் அவர்கள் கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பார்கள். இதற்கு பெரியவர்கள் செய்ய வேண்டியது கிராமத் திருவிழாக்களில் ஒரு நாளாவது தெருக்கூத்துக் கலைஞர்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்கியாக வேண்டும் என்பதுதான்.

பத்திரிகைகள், தெருக்கூத்துக் கலைஞர்களின் வாழ்க்கை முறை, கலை அனுபவங்கள் முதலியவற்றை அவ்வப்போது பதிவு செய்ய வேண்டும். எந்தக் காட்சி ஊடகமும் தெருக்கூத்துக் கலைகளையும், கலைஞர்களையும் காட்சிப்படுத்துவதில்லை. கலை பண்பாட்டு மையங்கள் மூலம் தெருக்கூத்துக் கலைகள் மறைந்து போகாமல் பாதுகாப்பதோடு அவ்வப்போது கலை இரவுகள் நடத்தி தெருக்கூத்து, கிராமப்புறக் கலைஞர்களை அரசு ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்.

இவற்றையெல்லாம் செய்தால் மட்டுமே பெருமை வாய்ந்த நமது தெருக்கூத்துக் கலையை பாதுகாக்க இயலும். தெருக்கூத்து நடத்துவதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்களின் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியும். அருகிவரும் தெருக்கூத்துக்கு ஆதரவு கொடுப்போம். அதனை மீண்டும் வளர்த்தெடுப்போம்.

இளையவர்களுக்கான

அரங்கப் பயிற்சி

க. பாலேந்திரா

நாடக நெறியாளர் லண்டன்

சிறுவர்கள் இயல்பாகவே ஆக்கத்திறன் மிக்கவர்கள். அவர்கள் தங்களை, தாங்களாக வெளிப்படுத்தக் கூடியவர்களாக, ஆக்கத்திறனையும் கலைத்திறனையும் அவர்களுக்குள் வளர்த்தெடுக்க அரங்கப் பயிற்சிகள் பயன்படும். இந்தப் பயிற்சிகள் சிறுவர்கள் கல்வித்துறையில் முன்னேறுவதுடன் தனிப்பட்ட ஆளுமை வளர்ச்சியை அதிகரிக்கவும் உதவும். தன் சார்ந்து அல்லது சமூகம் சார்ந்து சிறுவர்கள் இயங்குவதற்கான திறமைகளை வழங்கும். அத்தோடு அவர்களது தன்னம்பிக்கையையும் தன் முனைப்பையும் வளர்த்தெடுக்க இந்தப் பயிற்சிகள் உதவும். இளையவர்களின் சமூகநலன் சார்ந்த தேவைகளை பிரக்ஞைபூர்வமாக அணுகினால் பயிற்சிப்பட்டறைகள் மூலம், அவர்கள் நாடகம், அரங்கம் சார்ந்த திறமைகளை மட்டுமல்ல, தங்களது எதிர்கால வாழ்வுக்கும், கல்விக்கும், எதிர்காலத்தில் நல்ல வேலை வாய்ப்புகள் பெறுவதற்கும், செய்யும் தொழிலில் நல்ல முறையில் தன் முனைப்புடன் இயங்கவும் அவர்களை அரங்கப் பயிற்சிகள் தயார்படுத்தும். அரங்கம், மனிதம் சார்ந்தது. மனிதநேயம் மிக்கது. எனவே நல்ல மனிதர்களாக அவர்களை உருவாக்கும்.

புலம்பெயர் நாடுகளில் பிறந்து வாழும் எமது சிறுவர்களுக்கு எமது கலாச்சாரத்தை

கையளிக்கும் முயற்சிகள் பல்வேறு விதங்களில் நடைபெறுகின்றன. தற்போது லண்டனில் முன்னெப்போதையும் விட கூடுதலாக பல தமிழ்ப் பாடசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை தமிழையும், தமிழ்க் கலைகளையும் அவர்களுக்குப் புகட்டுகின்றன. இருந்தும் பல தமிழ்ப் பாடசாலைகள் நிரம்பிப்போய் பிள்ளைகள் அனுமதிக்காய் காத்திருக்கும் நிலை உருவாகியுள்ளது. இப்பாடசாலைகள் நடனம், இசை, இயல் துறைகளில் பிள்ளைகளை நல்ல முறையில் பயிற்றுவிக்கின்றன. பல பிள்ளைகள் மிகவும் ஆர்வத்துடன் பெற்றோரின் தூண்டுதலும் வற்புறுத்தலும் இல்லாமல் இக்கலைகளைக் கற்று கலைஞர்களாக உருவாகின்றார்கள். இது நல்ல அறிகுறி.

அவைக்கு ஆற்றும் கலைகள் - இசை, நடனம், நாடகம் அனைத்துமே சிறுவர்களுக்கு தன்னம்பிக்கையையும் ஆளுமையையும் வளர்க்கவல்லன. எமது கலாச்சாரம் மொழி சார்ந்தது. தமிழ் மொழியை உணர்வு பூர்வமாக கற்பிப்பதற்கு இசை, நடனம் ஆகிய கலைகளைவிட நாடகம் உகந்தது. மேலும், இந்தக்கலை, ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு கூடிய வகையில் பலன் அளிக்கக்கூடியது. இருந்தும் தமிழ்ச் சூழலில் அரங்கம், நாடகம் குறித்த ஆர்வம் மற்றக் கலைகளைவிட குறைவாக

இருந்து வருகிறது. நாடக ஆற்றுகைக்கு பயிற்சியின் அவசியம் குறித்த பிரக்னை குறைவாகவே உள்ளது. மற்றக்கலைகளை முறைப்படி பயின்றுதான் மேடையேற்ற முடியும் என்று நம்புவர்கள் நாடகக் கலையை எப்படியும் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். இது பற்றி கடந்த 35 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, பேசியும் எழுதியும் வருகிறேன். இந்தப்பின்னணியில், அரங்கப்பயிற்சி மூலம் எப்படியான திறமைகளை வளர்த்தெடுக்கலாம் என்றும், என்ன அடிப்படையில் இப்பயிற்சிகளை மேற்கொள்ள முடியும் என்றும் இக்கட்டுரையில் கோடிட்டுக்காட்ட விழைகிறேன்.

அரங்கப் பயிற்சிகளை கீழ்வரும் ஐந்து பிரிவுகளாக வகுத்து செயல்பட முடியும்.

1. தன்னிலை வெளிப்பாட்டுக்கான பயிற்சிகள்.

2. கற்பனை வளத்தையும் ஆக்கத்திறனையும் வளர்க்கும் பயிற்சிகள்.

3. தொடர்பு கொள்ளலுக்கான உத்திகளை புகட்டும் பயிற்சிகள்.

4. குழுவாக செயற்படுதலுக்கும், தலைமைத்துவத்துக்குமான பயிற்சிகள்

5. மற்றவர்களிலும் தன்னிலும் நம்பிக்கை வைத்து பயிற்றும் பயிற்சிகள்.

சிறுவர்களுக்கு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்த குதூகலமான, அரங்க விளையாட்டுகள் மூலமாகவே மேற்படி பயிற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

தன்னிலை வெளிப்பாட்டுக்கான பயிற்சிகளின் போது பிள்ளைகள் தனியாகவும் குழுவாகவும் தங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். வேறுபட்ட உணர்வுகளையும் உணர்ச்சிச் சூழல்களையும் உள்வாங்கி அவர்கள் வெளிப்படுத்த வேண்டும். சந்தோசம், கோபம், பயம், அதிசயம், துக்கம் போன்ற

வெளிப்பாடுகளை கையாளலாம். உடலின் மொழி, உடல் அசைவுகளால் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான பயிற்சிகள், குரல் மூலமான வெளிப்பாடுகளை கற்பிக்கலாம். மற்றவர்களையும் சூழலையும் அவதானித்து செயற்படுவதற்கான அரங்க விளையாட்டுகள் இந்தப் பயிற்சிக்கு பயன்படுத்தப்படும்.

கற்பனை வளத்தையும் ஆக்கத்திறனையும் வளர்ப்பதற்கான பயிற்சிகளில் அரங்கப் பொருட்களை கற்பனை வளத்துடன் கையாளும் விளையாட்டுக்கள் மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட காட்சியினை தாமாகவே எப்படி வளர்த்துச் செல்ல முடியும் என்றும், எப்படிப் பார்வைப்படுத்த முடியும் என்று விளக்கும் பயிற்சிகள் இடம்பெறும். கற்பனையுடன், தனியாகவோ குழுவாகவோ கதை வளர்த்து செயல்படும் பயிற்சிகளும் பயன்பாடு உள்ளவை. தொடர்பு கொள்ளலுக்கான பயிற்சிகளில், கண் மூலமான தொடர்பு கொள்ளல், மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தல், பேசுதல், கேட்டல் ஆகிய பயிற்சிகளுக்கு ஏற்ற அரங்க விளையாட்டுகள் கையாளப்படும்.

குழுவாக செயற்படுதலுக்கும் தலைமைத்துவத்துக்கான பயிற்சிகளில் குழுவாகவும் தனியாகவும் பொறுப்புக்களை ஏற்பது எப்படி? பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கான பயிற்சிகள், முரண்பாடுகளை கையாள்வதற்கான அரங்க விளையாட்டுகள் ஆகியவற்றோடு, சிறிய குழுக்களாக தலைமை ஏற்று நடத்துதல் மிகவும் பயனுள்ள பயிற்சியாகும்.

அரங்கத்திலும் சமூகத்திலும் நம்பிக்கை என்பது மிகவும் முக்கிய அம்சம். தன்னிலும் மற்றவர்களிலும் குழுவாகவும் நம்பிக்கையை வளர்ப்பதற்கான அரங்க விளையாட்டுகள் இந்தப் பயிற்சியைக் கொடுக்கும். தொடுகை மற்றும் உணர்ச்சி

வெளிப்பாடு, அமைதியும் நிதானமும் கொண்டு இயங்குவதற்கான அரங்கப் பயிற்சிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. யோகாசனத்தின் அடிப்படையிலும், உடலுக்கும் மனதிற்கும் உள்ள உறவை மேம்படுத்தும் பயிற்சிகளை மேற்கொள்கிறோம்.

குழலுக்கும் சிறுவர்களின் வயதுக்கும் ஏற்ப, அவர்கள் களிப்புடன் கோலா கலமாக ஆர்வத்துடன் பங்கு பற்றும் அரங்க விளையாட்டுப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இலங்கையிலிருக்கும் மாணவச் சூழலுக்கும் புகலிடங்களில் இருக்கும் மாணவச் சூழலுக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உண்டு. இலங்கையில் 70களில் பல்கலைக் கழக மாணவர்களுடன் நாடக, அரங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். கொழும்பில் பாடசாலை மட்டத்தில் ரோயல் கல்லூரி, பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி ஆகிய இடங்களில் மாணவர்களுக்கு பயிற்சியளித்து நாடகங்களை மேடையேற்றியிருக்கிறேன். இந்த அனுபவம் புலம்பெயர் அனுபவத்திலும் முற்றிலும் வேறானது. லண்டனில் தமிழை இரண்டாம் மொழியாக கற்கும்

அல்லது தமிழ் தெரியாத சிறுவர்களுடன் தமிழ் நாடகப் பயிற்சிகளை நடத்துவது மிகவும் கடினம். இருந்தும் 1990ல் இருந்து லண்டனில் சிறுவர்களைக் கொண்டு பல நாடக மேடையேற்றங்களை செய்து வருகிறோம். தற்போது நானும் எனது மனைவி ஆனந்தராணியும் லண்டன் நாடகப்பள்ளியை நிறுவி அதன் மூலம் கடந்த பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக சிறுவர்களுக்கு வாராந்தம் நாடகப் பயிற்சிகளை அளித்து வருகிறோம். சிறுவர்கள் மட்டுமல்லாது இளைஞர்களும்; எம்மிடம் அரங்கப் பயிற்சிகளை பெற்று வருகிறார்கள். பயிற்சிக்கு வரும் சிறுவர்களும் சரி, இளைஞர்களும் சரி தாமாகவே, பெற்றோரின் தூண்டுதல் இல்லாமல் ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றுகிறார்கள். இருந்தும் சிறுவர்களுக்கான அரங்க நடவடிக்கைகள் லண்டனில் மேலும் வளர்த்தெடுக்கப்படவேண்டும். அப்போதுதான் லண்டனில் வளரும் எமது தமிழ் சமுதாயம் விசயங்களை முன்னின்று தொடங்கும் பண்போடு, தங்கள் வேர் அறிந்து, தன்னம்பிக்கையுடன் இந்நாட்டில் வாழும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

ஐரோப்பாவின் தலைநகர்
பாரிஸ் மாநகரில்
தங்கத்தின் கலைமாடம்

மோகன் ஜாவல்லர் மார்ட்

தங்கமான தங்க நகைகள் உங்கள் உடலை அலங்கரிக்க
தங்கமான விலையில் தங்கமான வடிவங்களில் தங்கமென ஜொலிக்கும் தங்கமாடம்

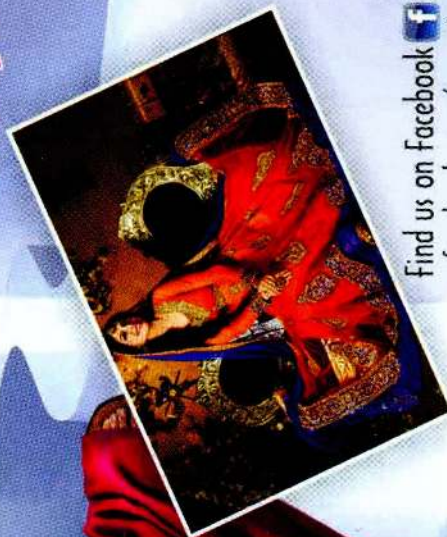
MOHAN JEWELLERY MART

201 rue du faubourg Saint Denis
75010 PARIS

TEL : 01 42 05 65 26 FAX : 01 42 05 65 79
(Metro : La Chapelle / Gare du Nord)

ஆண்கள் மற்றும்
பெண்களுக்கான
அனைத்து ஆடைகளும்
மாபெரும் மன்ஷி விற்பனை
விரைந்து வாருங்கள்...

CAAVEIRY
Boutique

Find us on Facebook
www.facebook.com/caaveiry
E : info@caaveiry.com

குண்களும்
வண்ணத்தொழிவுகளில்
கலவைகளும்...

35, Monarch Parade,
London Road,
Mitcham, CR4 3HA,
Ph : +4420 8648 6200
Mobile : +447557474466

Opening Hours: Mon - Sat: 10.00 - 20.00 Sun : 11.00 - 18.00